

ANTONII
P O S S E V I N I
SOCIETATIS IESV
C I C E R O

Collatus cum Ethnicis, & sacris Scriptoribus.

Ad Bibliothecam Selectam Auctoris pertinens.

Q V O A G I T V R

De ratione conscribendi Epistolas.

De Arte Dicendi, etiam Ecclesiastica.

SUPERIORVM PERMISSV.

R O M Æ,

Ex Typographia APOSTOLICA VATICANA.

M. D. XCIII.

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34

2 400 40 *Gaffa*
MADE IN SPAIN

ANTONII
POSSevinii
SOCIETATIS IESV
C I C E R O

Collatus cum Ethnicis, & sacris Scriptoribus.

Ad Bibliothecam Selectam Auctoris pertinens.

Q V O A G I T V R

De ratione conscribendi Epistolas.

De Arte Dicendi, etiam Ecclesiastica.

SUPERIORVM PERMISSV.

R O M Æ,

Ex Typographia APOSTOLICA VATICANA.

M. D. XCIII.

ARGUMENTVM SEQVENTIS LIBRI.

VATTIVOR in partes, Opera, quæ Ciceronis extant, diuiduntur. In Epistolas: In præcepta Oratoria, quæ *Textrum* vocant: In Orationes: In Philosophica (sive ut malunt) *Philosophem*: Quarum partium occasione agitur, quod in proximis capitibus cernitur.

C A P I T A.

- 1 Ciceronis Epistolarum Genera, sive Characteres.
- 2 Collatio Epistolarum Ciceronis cum alijs, tum Ethnici, tum sacris Scriptoribus.
- 3 Libanii Sophista Graci Epistolarum characteres in Latinum versi.
- 4 Eiusdem de Elegantia, & ornatu Epistolarum.
- 5 Eiusdem de Epistolarum exordio, & proprijs materijs vniuersciusque generis, sive characteris.
- 6 Triginta quinque Auctorum Gracorum nomina, qui Epistolas scriperunt, quæ etiam num exstant; & vbi.
- 7 Gregorij Nazianzeni Epistolarum varijs characteres, cum proprijs materijs, in Latinum versi.
- 8 Cum non eadem ratio sit Epistolas scribendi apud Republicas, apud Principes, apud eos qui claram Ecclesiæ tenent, vnde nam recte informa-
- ri possint, qui se se dant huic muneri.
- 9 De Rhetorica M. Tullij, ubi obiter de Ethnicis, qui antiquitus, & de Christianis, qui recte hoc saeculo de ea egerunt.
- 10 Ex ijs, qui de arte dicendi scripserunt Italici, Iasōnem Norem optima quædam tradidisse, & quæ.
- 11 De Orationibus Ciceronis, vbi & collatio cum ijs, quæ Prophetæ, ac Patres nobis reliquerunt.
- 12 Oratoris præstantissimi species in Paulo Apostolo ex Ioanne Chrysostomo.
- 13 Philosophica M. Tullij.
- 14 Io. Francisci Pici Mirandula Comitis Epistola doctissima de Imitatione ad Petrum Bembum.
- 15 Ciceronis Editio emendatior, & insignes aliqui eius Interpretates.

CICE-

CICERONIS EPISTOLARVM PARTITIO, ET GENERA.

C A P V T P R I M V M.

JOANNES
VOELLVS.

Tragene-
ra Episto-
larum.

SVASORIAE
EPISTOLAE.

Diffusio-
niz.

Hortato-
ria.

Dehortato-
ria.

Petitoria.

Commen-
dationis.

Conso-
latoria.

Responsa
ad conso-
lationem.

Monitoria.

VAE Ciceronis extant Epistolæ, sive plures, quæ dicuntur Familiares; sive ad vnum Articum missæ quæ iustiore titulo vocari possent familiares, eæ omnes ad Negotiale, vel Morale genus, seu potius ad Deliberativum, Iudiciale, Demonstrativum, referuntur: quemadmodum inter alios, doctè, ac breuiter Ioannes Voellus Societatis nostræ obseruanit eo libello, quem de Ratione conscribendi Epistolas utilissimum reliquit; qui antea editus, prodit iterum in lucem Anno huius seculi lxxxiv. Lugduni apud Ioannem Pillehotte.

Inde autem licet quasi vnico aspectu intueri sedes Epistolarum proprias, quibus Cicero, vel sua fuit, vel dissuafit; hortatus est, vel dehortatus; petijt, vel commendauit; confortatus est, vel monuit; conciliavit, vel reconciliavit; & si quid est aliud, quod in Deliberationem cadat. Porro sua fuit epistolæ sunt, lib. 2. ep. 18. cuius initium, Officium meum erga Rhodonem. Lib. 4. ep. 7. Et si eo te adhuc consilio. & ep. 8. Neque monere te audeo. & ep. 9. Et si perpau- cis. Lib. 8. ep. 16. Exanimatus sum tuis litteris. Lib. 9. ep. 9. Si vales, gaudeo. Diffusoria, lib. 2. ep. 3. Rupa studium. Lib. 7. ep. 20. Amabilior mihi. Lib. 8. ep. 5. Qua tu cura sis. Lib. 10. ep. 20. Lectis tuis litteris. Hortatoria, libri 16. epistolæ plurimæ. Dehortatoria, lib. 2. ep. 4. Epistolarum genera. & ep. 10. Et si nihil noui. Lib. 10. ep. 5. Binas à te. Lib. 12. ep. 24. Ego nul- lum locum. Petitoria, lib. 3. ep. 2. Cum & contra voluntatem. Lib. 5. ep. 12. Coram me tecum. Lib. 6. ep. 16. Si mihi tecum. Commendatitia, lib. 1. ep. 3. Aulo Trebonio. Lib. 2. ep. 6. Non dum erat auditum. Lib. 6. ep. 9. Cum A. Cæcina. Lib. 6. ep. 5. Vidi quam mihi persuaserim. Lib. 13. Epistolæ fermè omnes. Consolatoria, lib. 4. ep. 5. Posteaquam mihi. Lib. 5. ep. 16. Etsi nunc ex omnibus, & ep. 17. Non obliuione. & ep. 18. Etsi egomet. Lib. 6. ep. 1. Etsi ea perturbatio. & ep. 4. Noni quod ad te. & ep. 21. Etsi cum hac ad te. Ad consolationem responfa. Lib. 16. ep. 13. Quamquam consolatio. Lib. 4. ep. 9. Ego vero, Serui, vellem. Monitoria, lib.

A 7. ep. 8. Scripsit ad me Cæsar. Lib. 9. ep. 8. Etsi munus flagitare. Lib. 14. ep. 18. Considerandum vobis. Sed harum prior, obiurgationem non etiam duæ posteriores.

Inde item certi potest quidquid ad Iudicia- EPISTOLARUM, perinteries, ad Iudicia
le genus pertinet; quo accufamus, aut defen- dimus; querimus, aut expostulamus; expro- bramus, aut comminamus; purgamus, aut in- uehimur; deprecamur, aut eiusmodi facimus; quales epistolæ sunt. Criminaria, lib. 8. ep. Crimina- Criminaria, 13. Pudet me. Lib. 11. ep. 3. Defensoria, lib. 3. toria. ep. 7. Pluribus verbis. & 8. Etsi quantum. Lib. Defenso- ria. 5. ep. 2. Si tu, exercitusq. Lib. 11. ep. 27. & ep. 28. ria. Magnam voluntatem. Expofulatoria, lib. 3. Expofu- ep. 6. Cum meum actum. Lib. 5. ep. 7. Si tu, exer latoria. citulque. Lib. 7. ep. 9. Iam diu ignoro. Lib. 16. ep. 26. Verberau te. Exprobatoria, lib. 5. Exprobato- Exprobatoria, ep. 5. Etsi statueram. Purgatoria, lib. 2. episto- ria. la prima pars prima. Quamquam me nomine Purgato- negligenter. Excusatoria, lib. 1. ep. 1. Ego omni officio. & ep. 9. Perincundæ mihi fuerunt. Excusato- ria. Lib. 10. ep. 2. Meum studium. & ep. 23. Num- quam, & ep. 3. Minime mirum. Lib. 11. ep. 13. Iam non ago tibi gratias. Lib. 15. ep. 5. Quod & resp. me.

Denique Demonstratio genere ea conti- EPISTOLARUM, denonstratio, & iudiciale comodi redigi nequeunt: Cuius- tis.
nent omnia, quæ ad genus deliberativum, & iudiciale comodi redigi nequeunt: Cuius- tis. ep. 5. Tametsi nihil. & ep. 8. De omnibus rebus. Lib. 2. ep. 15. Non potuit. Lib. 4. ep. 12. Etsi scio non. Lib. 5. ep. 6. Cum ad me Decius. Lib. 7. ep. 2. Mandatum tuum. Lib. 8. epistolis fer- mè omnibus. Lamentatoria, lib. 9. ep. 15. Lamenta- Vel meo ipsius interitu. Lib. 14. ep. 1. Et litt- toria.
toris. & ep. 3. Accepi at Aristocrito. Gratia- Gratiarum actionis, lib. 3. ep. 13. Quasi diuinare. Lib. 10. ep. 4. Gratissima. Lib. 15. ep. 11. Quantæ ti- bi. Gratulatoriarum, lib. 2. ep. 5. Hæc negotia. Gratula- & 9. Primum. Lib. 15. ep. 7. Te & pietatis. & toria. ep. 8. Maxima sum. & ep. 9. Marcellum. & ep. 12. Etsi mihi nonnunquam. Officiosarum, Officio- lib. 6. ep. 10. Ego quanti te faciam. qua in qui- buldam

A 2

busdam codicibus est 9. Lib. 5. ep. 8. Quantum A stolas identidem esse inter se conferendas, siue Ciceronis, & Cæfaris; siue Catonis, & aliorum; siue item C. Plinij, & aliorum, in quibus cernuntur viror, & flores; seu Seneca, atque item Platonis, & Dionis, & eiusmodi aliorum, qui litteras nobis ad amicos suos scriptas reliquerunt. Sanè, si quis ea, quæ Cicerio Cato scripsit, dum triumphum ambibat, & quæ Cato huic respondit, simul contulerit; videbit, quantum præ illo Cato sapiebat.

Iocofæ. Accedunt Iocofæ epistolæ, quales lib. 1. ep. 10. Cur enim tibi. Lib. 7. ep. 12. Mirabar quid esset. & ep. 14. Chrysipus. & ep. 16. In equo Troiano. Lib. 9. ep. 4. & 12. & ep. 20. Duplíciter delectatus sum. Lib. 15. ep. 16. Puto te iam.

Mixta. Præter has autem, sunt mixtae, quales sunt apud Ciceronem admodum frequentes.

COLLATIO EPISTOLARVM

Ciceronis cum alijs tum Ethnicis,
tum sacris Scriptoribus.

Cap. II.

Ciceronis acutius inspiciunt, maiores sepè in C. Cæfare, in M. Bruto, in Catone, & alijs Romanis alijs præferuntur. Principibus prudentiam, & soliditatem agnoscunt: Quanquam si tam multas istorum epistolæ haberemus, quam multas ipsius Ciceronis habemus, fortasse multum esset, quod in eis quoque generis conferantur, intelligent, quantum dicit Christianæ pietatis elegancia, eloquentia, grauitas, & maturitas, ab ijs, quæ Cicero naturali quadam vi, & exercitatione eloquenter pronuncianit: Cum etiam cui Diuina gratia vigor debeat, mirum non est, si plenaria tumor, & fatus inanis gloria aderat; qui si initio ex crebra & vna volutione istius epistoliarum, adolescentium animos inuidit, vix vñquam deinceps (titillante sensu, & proprij amoris insito fomite eum fouente) eximi potest.

EAVTIO diorum; primaq. hæc femina, summi momenti sunt, si bona, ac diligent culta sint; ideo efforman- non solum ætate grandioribus, & vsu iam rediis inge- rum aliquo valéntibus, quibus potissimum hæc prius ad scribendis epistolæ iacere solent fundamenta lingua Latinæ, & adeo reliquorum stu-

fi- colligendis & decerpēndis hinc inde phrasibus opera detur, quām vt ingenia acuantur; sciant verò deinceps, totidem verbis rem ipsam aquare, ne quasi hydropes distendantur inæquali, & multiplice distinctione; intelligent item, scribendas esse res, sicut rerum natura, & ratio postulat; nimirum, vt Ciceronem, & bonos alios Auctores sibi seruire faciant, non autem Ciceroni & alijs ipsi inferuant; quemadmodum ij faciunt, qui voluntates Ciceronis epistolæ, illius potius sensa & verba, quām quæ ipsi habent in animo, depromunt: Quod sanè fit, quoniam res pariunt ante conceptū. Et verò, licet adolescentibus non facilis sit acquistio prudentiæ, quoniam ætas haec nullo renum vsu adhuc probata, vix quidquam sapit;

breui tamen hoc vita spatio cogitandum est, multa comparari posse, quæ potesta. Reip. futura sint commoda, si initio ingenis teneris pro captu eorum aptè instillentur. Quare & summopere conduceat, vt intelligent, non sibi iu-

randum esse in Ciceronis epistolæ; sed cum varia sint hominum ingenia, multiplicesq. naturæ, diuersæ item inter se voluntates, negotia verò penè infinita, & status rerum, ac religionis, ab antiquo illo Ethnicismo alienissimus, scribendum esse sepiissimè aliter, atque

Cicero fecit: Quinetiam eiudem generis epi-

Conferendas esse in ter se Ciceronis, Cæfaris, Catonis C. Plinij, Senecæ, Platonis, Dionis, & aliorum Epistolæ.

Observatio in Epistolæ Partem, dum in exilio & multa pateretur, & num Patria plura in Dei gloriam patraret, scribebat præcipue ad Olympiā certè sensa alia, & eloquentiam è Diuino fonte Spiritus sancti manantem haurient, quām quæ ex Ethnicis tantum Scriptoribus possit occasione sine ad se ipsum, siue ad alios in pietate firmando.

At vero (vt è scholis egrediar, & cum prudentibus & prouincioribus agam) si ad hæc omnia acceferit sedula virorum prudentium obseruatio, vt ex SS. Cypriano, Augustino, Dionysio Areopagita, Ignatio, Martiali, Basilio, & Gregorio Nazianzeno, Hieronymo & alijs Patribus; Leone, Gregorio Magnis, Bernardo & alijs, selecta quedam epistolæ habentur ad manus, quæ cum Ciceronianis in unoquoque generis conferantur, intelligent, quantum dicit Christianæ pietatis elegancia, eloquentia, grauitas, & maturitas, ab ijs, quæ Cicero naturali quadam vi, & exercitatione eloquenter pronuncianit: Cum etiam cui Diuina gratia vigor debeat, mirum non est, si plenaria tumor, & fatus inanis gloria aderat; qui si initio ex crebra & vna volutione istius epistoliarum, adolescentium animos inuidit, vix vñquam deinceps (titillante sensu, & proprij amoris insito fomite eum fouente) eximi potest.

Extat vero Eucherij ad Valerianum epistola Parænetica quæ vna superat sexcetas alias, quæ cordatisimè videri possunt ab Cicerone fuisse perscriptæ.

Extat (inquam) Ioannis Auila altera Epistola ad Hispalensis ciuitatis quem vocant Aſſistentem, hoc est Prætorem, siue Præfectum: Quæ Epistola si conferatur cum ea, quam de administranda Provincia Cicerio scripsit ad Quintum Fratrem, intelligetur ecquo spiritu vtraque dictata sit. Sanè lo. Auila eam, vt reliquias quæ in vtilissimo libro Epistolæ eius Spiritualium collectæ sunt, expectationem omnium superat.

Ac sanè præter Græcorum illorum Patrum, quos supra citauimus nomina, & Epistolæ prodij Parisijs in hunc anno huius sæculi octo- gesimo quinto. S. Isidori Pelusiota Epistola. rum amplius mille ducentarum volumen in tres libros distributum: quibus è regione accessit Latina Iacobi Billij Prunæ interpretatione: Quem Isidorum Suidas & virum eloquentissimum, & Philosophum ac Rhetorem; atque tria Epistolæ millia scriptissime testatur, quibus Diuinam Scripturam interpretabatur: Euagrius autem scribit, Theodosio Magno Imp. gratissimum fuisse; qui & carnem sic maceravit laboribus, siccq. animum arcanis, & doctrinis saginavit, vt vitam Angelicam, & viuam expressamq. effigiem vitæ Monastice, ac Diuinæ contemplationis omnibus perpetuo intuendam proponeret.

Quod si Diuina Bonitas cōcesserit, vt præ-

dentur,

dentur, quæ hactenus S. Ioannis Chrysostomi A Epistola, latuerunt (trecentas enim scio, qui Græcas apud se habet ex ijs, quarum magnam partem, dum in exilio & multa pateretur, & num Patria plura in Dei gloriam patraret, scribebat præcipue ad Olympiā certè sensa alia, & eloquentiam è Diuino fonte Spiritus sancti manantem haurient, quām quæ ex Ethnicis tantum Scriptoribus possit occasione sine ad se ipsum, siue ad alios in pietate firmando.

Sedenim & Apostolica habentur epistolæ, quæ cūm ad omnes omnium generum homines misericordia suffident, vt salutem consequerentur, vix dici posset, quantum cælestis sapientia in generarent animis si bona illarum pars membra māderetur potiusquam ineptia & nugamēta, quæ auertunt animas a recto. Et sane suo seculo S. Ioannes Chrysostomus mirabatur, reperiri plurimos, qui neque quot S. Pauli es- sent Epistolæ, cognoscerent: cūm tamen Ethnicæ scripta, & blateramenta fabulosa probè callerent. Vna certè, & Altera S. Petri Epistola, nonne omnes omnium Ethnicorum epistolæ, maiestate, mansuetudine, scribendi modo superat?

Iam vero, quæ Epistolæ dici possunt Historæ, cūm inter Ciceronianas plerisque extet, nec defuere possea, qui idem genus scribendi secuti sint, habemus certè quæ cūm antiquis conferrī possint Ioannis Petri Maffei & aliorum è societate nostra de Indicis rebus literis ab ijs Latinas factas, ad religionem plerique spectantibus, quæ & ad scribendum elegantiam, & ad Proximos inuandos vberem pietatem continent.

1. Salutantem,
2. Salutatos,
3. Salutem,
4. Persona salutans describitur ex
1. Nomine,
2. Conditione,
3. Dignitate,
4. Officio prædicandi Euāngelium: hoc autem laudatur ex
1. Origine,
2. Vetusitate,
3. Veritate testium,
4. Fructu, qui quidem est Filius Dei pro nobis incarnatus: Quem Dei Filium commendat ex
1. Potentia virtutis,
2. Liberalitatis largitate.
2. Personas salutantes duplice titulo exprimit, & honorat,
1. Aeterno,
2. Temporali.
3. In salute duo maxima bona Romanis precatur,
1. Principium omnium bonorum,
2. Finem ultimum omnium bonorum.

*LIBANII SOPHISTAE GRAECI
Epistolarum characteres in Latinum
versi. Cap. III.*

AT Libanius ante multa saecula characteres Epistolarum Graecè cōscriptis; quos expedit, huc adtexere; vt qui norunt ad Dei gloriæ proficere, iij inde eliciant, quod prodesse queat, informandis, vel iunioribus in Schola; vel alijs extra scholam; nempe, qui scriptio de publicis negocijs addicuntur. Is igitur sic.

Epistolarum quidem character varius est, & multiplex. Vnde necesse illi fuerit, qui conscripturus est epistolas, ne simpliciter, aut ut Epistolarum se se obtulerit, sed potius cum summa & diversitate. Amicus amico s.d. Nam omnes ex antiquis apud Graecos in Epist. scribendis.

Epistola quid sit.

ACCORDATITIA, vbi amicos amicis commendamus. IRONICA, in qua loquimur à principio simulatis verbis, sed in fine scopum eorum declaramus, vt quidquid dictum sit, nos per disimulationem dixisse intelligatur. GRATIAS AGENS, in qua nos gratos esse de re aliqua ostendimus. FAMILIARIS, in qua solam benevolentiam declaramus. PRECATORIA, in qua precamur amico, vt id, quod velit, adsequatur. MINATORIA, in qua minamur cuiquam. EXCUSATORIA, in qua admonemus alium; nonnulli vero hanc etiam approbatoriam dixerunt. PAXENTIALIS, in qua videmur pñnitere eorum quae subiuimus, aut in quibus errauimus. EXPROBATORIA, in qua illud amico obijcimus, in quo deliquerit. CONDOLENS, in qua condolere cum ijs videmur, quibus aliquid mali accidit. OBSEQUITORIA, in qua obsequimur illi qui tristitia adfectus erat nostri nomine. VOCANT ETIĀ HANC APOLOGETICAM. CONGRATULATORIA EST, IN QUA CONGRATULAMUR EI, QUI PROBI QUIDQUAM EGIT. DESPECTORIA EST, CUM IN RE QUAPIAM TÄQUAM FRUGALI SUPERBIMUS. EXPURGATORIA EST, IN QUA INSIMULATI REJICIMUS VITIUM IN EUM, QUI NOS INSIMULAVIT. RESPONSORIA, IN QUA RESPONDĒMUS IJS, QUAE FUNT NOBIS SCRIPTA. IRRITATORIA, QUAE INSTIGAMUS, & PRUOCAMUS ALIUM, VT PUGNAM INEAT CUM ALIO. CONSOLATORIA, IN QUA CONSOLAMUR EOS, QUIBUS MALA ACCIDERINT. CRIMINATORIA, IN QUA INIURIA ALIQUAM PROPTER ERROREM INSIGNIAMUS. NUNCIATORIA, IN QUA AMICUM FACIMUS CERTIOREM DE REBUS, QUAE NOBIS MALE, AUT BENE ACCIDERINT. LAMENTATORIA, IN QUA MISFERI, & DOLORE VIDEMUR. MANDATORIA, IN QUA ALICUIUS VICARIUM AGIMUS. LAUDATORIA, IN QUA LAUDAMUS AMICUM, QUI VIRTUTE ALIQUA EXCELLIT. EST AUTEM OBSERVANDUM, QUOD LAUS DIFFERAT AB ENCOMIO. LAUS ENIM EST ORATIO LAUDATORIA, QUAE VNAM DUMTAXAT REM EXCOLIT: ENCOMIUM VERO FERMO ENCOMIASTICUS, QUI MULTAS RES IN SE COMPREHENDIT. EA ITAQUE EPISTOLA, QUAE VNAM ALICUIUS REI LAUDEM CONTINET, VOCATUR EPÄNETICA, IDEST LAUDATORIA: QUAE VERO MULTARUM, ENCOMIASTICA. DOCTRINALIS, IN QUA CAUSSAM, CUR ITA ACCIDERET, EXPONIMUS. CONVICTIONIS, IN QUA CONVINCIMUS EUM, QUI ID QUOD FECIT, AUT DIXIT, ABNEGAT. OBIURGATORIA, IN QUA OBIURGAMUS PECCANTEM. INCREPATORIA, VBI AMICUM INCREPAMUS. INTERROGATORIA, QUANDO ID ROGAMUS, QUOD FUGIT NOS, VT INDE REDDAMUR DOCTORES, DE QUO ROGAUIMUS. DEHORTATORIA, IN QUA QUEMPIAM DEHORTAMUR, OMNÉQ. METUM ERIPIMUS. INIUNCTORIA, IN QUA REM AMICO IUXTA SUAM IPSIUS SENTENTIAM INIUNGIMUS, CONSILIJ AB EO PETITURI. ENUNCIATORIA, IN QUA ENUNCIAMUS, ATQUE PRÆCIPITEM SENTENTIAM SUPER ALIQUA RE PRONUNCIAMUS. CAUILLATORIA, IN QUA CAUILLAMUR, HOC EST DICTO ALIQUO FACETO ALIUM AGGREDIMUR. MODERATORIA, VT QUAE IN MEDIO VERFLATUR, & QUASI HUMI SERPIT. ANIGMATICA, IN QUA ALIA DICUNTUR, ALIA INTELLIGUNTUR. SUBMONITORIA, IN QUA APPARAMUS, QUÆSTI NEGOTI SUBMONERE, VT SCOPUM NOSTRUM IN EO INCIDAMUS, ATQUE FINIAMUS. TRISTRATORIA, IN

EXHORTATORIA epistola.

Exhortatio differt à consultatione.

DIFFERT ENIM EXHORTATIO A CONSULTATIONE: NAM ADHORTATIO, EST ORATIO, QUAE ADHORTAT, NEQUE CONTROUERSIAM ADMITTIT: VT SI QUI DICAT, BELLUM ESSE SUSCIPIENDUM; MULTA ENIM SUNT COMMODA, QUAE EX BELLO PROVENIUNT: ALTER AUTEM CONTRADICAT, BELLUM VIDELICET NON ESSE SUSCIPIENDUM, QUONIAM MULTA EX BELLO ACCIDENT IN COMMODO, VT SUNT CLADES, CAPTURORES, VULNERA, PLERUMQUE ETIAM VRBIVM DEUSAESTATIONES, & PLURA ID GENUS MALA. ACCUSATORIA, PER QUAM DESIDERAMUS ALICUIUS OFFICIIUM. INTERCESSORIA, PER QUAM INTERCEDIMUS IN ALIO NEGOTIO.

IN QUA TRISTRATORIA NOS EXHIBEMUS. AMATORIA, IN QUA VERBA FACIMUS AD EOS QUOS AMAMUS. MIXTA, QUAM EX VARIIS CHARACTERIBUS & DIUERSO GENERE CONSCRIBIMUS. HÆC SUNT IGITUR EPISTOLARUM COGNOMINA, IN QUA IPSA DIUIDUNTUR.

*DE ELEGANTIA,
& ornata epistolarum.*

Cap. IIII.

PORRÒ AUTEM NECESSE FUERIT, VT IS QUI EPISTOLAS ACCURATE & RECÈ CONATUR SCRIBERE, NON SOLÙM ARGUMENTI COMMODITATE, SED ETIAM PHRASEOS SIVE STYLI ORNAMENTIS VTATUR, ATQUE CUM MODESTIA ATTICISSET, NE PRÆTER DECORUM ETIAM PHALERAS VERBORUM OSTENTET. INDECORA ENIM SALUTATIO, EIUSDEMQUE IMMODERATA VERBORUM LUXURIA, NIMIUSQUE ATTICISMUS, RES SUNT PROSRSUS ALIENÆ AB EPISTOLARUM FORMIS & CHARACTERIBUS, QUEMADMODUM OMNES ANTIQUORES VOLVERUNT. QUAMOBRE PHILOSTRATVS LEMNIUS PULCHERRIME AD HUNC MODUM TEFTATUR: NIVS QUID OPORTET, INQUIT, EPISTOLA PHRASIM VULGATA LOQUENDI CONSÜETUDINE ADHUC MAGIS ESSÉ ATTICÆ, EPISTOLA.

**Quætitus
ornatus
verborum
adhiben-
dus.**

PHILOSTRA-
TUS LEM-
NIUS PULCHERRIME AD HUNC MODUM TEFTATUR:
NIVS QUID OPORTET, INQUIT, EPISTOLA PHRASIM VULGATA LO-
QUENDI CONSÜETUDINE ADHUC MAGIS ESSÉ ATTICÆ,
EPISTOLA.

NON RECÈ FECISTI, QUM EOS INIURIA AFCE-
CIPIT, QUI OPTIMÆ DE TE MERITI SUNT. NAM & ALIJS
INIURIA FENESTRAM APERIUSTI, VT SIS SEMPER BE-
NEFACTORIBUS MALEFACIANT.

ETIAMSI OLIM SEMPER PRECATUS SIM, NUNC VE-

RO MAXIME PRECOR, VT TAM PIUM TUUM INSTITU-

TUM, DIGNUM CONSEQUATUR FINEM. NON AUTEM

IGNORO, QUIN VOTI COMPOS SIM FUTURUS. IUSTUM

ENIMA EFT, AMICOS FACILLIME, QUOD PETUNT, ADFE-

QUI POSSE; PRÆCIPUE VERO CUM HONESTUM FUE-

RIT, QUOD ROGANT.

HUNC, QUI NOSTRIS TIBI REDDIT LITTERAS, & PRO-

BUM, & DOCTUM HOMINEM, TUO HOSPITIO FUSCI-

PERE NON DESIGNABERIS. FACIES ENIM, QUÆ DE-

CENT TE, & QUÆ MIHI GRATISSIMA SUNT FUTURA.

NON POSSUM SATIS ADMIRARI TUAM MODESTIÆ,

QUI TAM BREVI TEMPORE ANIMUM AB AEQUITATE

IN CONTRARIUM, NON ENIM AUDEO DICERE, IN FLA-

GITIUM, DEFLEXISTI. SIC AUTEM PAR EST, NON INI-

MICOS SIBI VELLE REDDERE AMICOS, SED AMICOS

INIMICOS. RES ENIM ACTA EST, VT EA NON SOL

UM AMICIS INDIGNA, SED ETIAM TUA TUTELA, &

IGNAVIA MAXIME INDIGNA ESSERE VIDEATUR.

LICET PROFECTO OB ALIA MULTA IN ME OFFICIA,

GRATIAS TUA LIBERALITATI GRATIAS AGAM: MAXIME Tamen AGENS.

HUIUS REI GRATIA, QUAE ME IMPENSUS CETERIS OMNIBUS ADIUVATI.

CUM SATIS HABEBAM DOMESTICOS TABELLA-

FAMILIARIOS, VOLVIT TUAM HUMANITATEM, ETIAM LITTERIS.

SALUTARE. IUSTUM ETENIM EFT, GERMANÆ AMICOS

PREFERENTES VENERARI, ABSENTES VERO MUTUIS FA-

LUTARE LITTERIS.

VITIUM DEUS VELIT, VT POSSIM TUUM CONSE-

PETUM VIDERE, & INTUERI, QUO ETIAM POSTHAC

CONTINUÈ, VT OLIM, FRII LICERET. DEO IMMORTA-

LI QUOCHE DE HAC RE GRATIAS SUM ACTURUS.

VTERE OMNIBUS IN PRECANDO VIRIBUS, ANIMU-

MINTAMEN NON MUTABO. NAM SI MUTAUERO, MULTA RIA,

INCOMMODA EXPERIERIS, QUAE NUNQUAM ADHUC

EXPERTUS ES.

Nihil

Exordia qualia erant antiquitus apud Graecos in Epist. scribendis.

Accusatoria.

Intercessoria.

Commodatitiae.

Ironica.

Prædictum.

Familia.

Precatoria.

Minatoria.

Accusatoria.

Exhortatoria.

Consultatoria.

Modestia.

Ironica.

Excusatio- Nihil equidem feci, vir optime, quibus au-
ria. ditis, me tam grauiter accusas. Quare ve-
lim, vt nihil finiftri de me suspiceris. Non te
debet, calumnia fidem habere, & mendaci
fama, qua nihil sani curat. Belli enim mater
est calumnia.

Admoni- Sæpenumerò agricolam nostrum iniuria af-
feciisti, quasi non cogites, eam iniuriam in nos
quoque esse redundatur. Quare posthac de-
fiste, ne & prioris iniurię pœnam de te sumam.

Penitentia- Scio, & certò quidem, quod male egerim.
Quapropter penitus erroris, atque veniam
peto: tu autem condonare non deditaberis.
Nam iustum est, amicorum peccatis ignosce-
re, præcipue vero, quium sibi veniam dari pre-
centur.

Condolēs. Verè ex animo tibi cōdolui, vbi ad nos per-
uenerunt, quæ tibi præter spem, & opinionem
tuam acciderant aduersa. Deum precor, vt te
quamprimum illis eripiat. Est amicorum qui-
dem semper precari, vt amicos à periculis li-
beratos videant.

Obscuratio- Ipſa equidem re obtemperau, quod verbis
pollicitus sum. Nolui enim te admontorem,
vnquam mea cauſa offendam iri. Si verò in ijs,
quæ aut diſta sunt à me, aut facta, læſus fueris,
scias vir optime, nullam me posthac illorum
mentionem esse facturum. Animus enim mihi
est, amicos vbique referuare ab eo, quod triste
futurum arbitror.

Congratula- Plurimum tibi gratulor, quod tantā nomen-
claturam in domesticis rebus administrandis
adsequutus sis, vt ea etiam litteris mandari
digna sit. Amicis enim gratulari oportet,
quum feliciter agunt; sicuti condolere, si quid
aduersi acciderit.

Despectua- Etiamsi magnus sis, atque cum auctoritate
vocifereris; in nulla tamen re, quæ honesta est;
vnquam te exhorrebo. Nihilominus tibi iam
verū dicam, vt tuam imbecillitatem agnoscas.
Nihil quidem iam molesti. mihi facis, quod
non inde fit, quia tibi male faciendi voluntas,
sed facultas desit.

Expurgato- Quid nos accusas, quasi tuæ calamitatis au-
tores? Te ipsum verò nō incusas, quia tua ti-
bi sponte hoc malū absque nobis accessuisti.
Tu enim infinitorum malorū nobis es auctor,
qui non solum nos, qui nemini vnquam iniuri-
ram fecimus, sed & plures alios moleftas.

Responso- Accepi germanas tuas litteras, ex quibus
intellexi, te in maxima rerū facultate viuere;
id quod plurimum me delectauit. Nihil enim
optatius esse arbitror, quām vt amicis omnia
ex sententia cedant.

Irritato- Quamuis procul absim à te, maximè tamen
à Diocle tuo conuiciatore sum cōmotus, cūm
te vbique terrarū ita indignè tractet. Cura vt
gratiam parem referas. Nam bonum est, scele-
tos homines maioribus adhuc circumjicare
malis, quām ea sunt, quæ ipsi intulerunt, & hoc
modo illorum occludere maledicentiam.

Consolato- Si petis integrè prudenterq. viuere, solum
Deum timeas, & præterea neminē. Cum enim
hūc solum timueris, neminē amplius timebis.

A Qui verò multos timet, suam ipsius umbrā ti-
mebit. Atqui Deo, quē colis, confide, reliquos
terrores, & minas missas facies. Habebis enim
Deum tua pietate tibi conciliatum, quo duce
ad optimam viuendi agendiq. rationem per-
uenies. Nam is est Deus, qui te ab omni ad-
uerſatō defendet, atque omnes inimicitias,
fraudes, & infidias auferet. Idemq. omnes eos,
qui tuo more viuunt, tuebitur; ijs autem, qui
tibi male faciunt, horrendus occurret.

Si probus es, multos germanos haberes Crimina-
amicos. Iam verò quoniā malus es, merito toria.
nullum habes amicum. Omnes enim pruden-
tes id opera adhibent, vt malos fugiant.

Multa pericula nostra reip. nostro tempo-
re acciderunt. Nam ciuile bellum urbem ob-
ruit, eamq. ex maiori ferè parte absumpit: ita
quidem, vt nihil à Scytharum solitudine dif-
ferre videatur.

Eheu quot malorum cauſa nobis fuit infe-
licis Hermogenis conuersatio. Eheu quot pe-
riculis, & malis nos circumdedidit. Satius pro-
fecto nobis fuisset cum Platone, quām cum
hoc homine omnibus infenso, habitare.

Participes eramus muneris nostri officij.
Quare & iam candide amice, volo per hos le-
gatos, vt negocium perficias. Nam qui tuos
familiares semper beneficio dignatus es, in
hoc etiam tui animi magnitudinem referre,
facile tibi persuadebis.

Te & laudo & veneror, qui præter omnem Laudatio-
ingenij alem prudens es, & doctus. Diuinos Manda-
enim viros non solum laudare, verum etiam
venerari, & tantum non colere, iustum ha-
betur.

Noli existimare, Deum tibi fuisse auctorem Doctrina-
eorum, qua tibi aduersa acciderunt. Deus lis.
namque vbique immunis est ab omni malo.
Neque is, qui alios, vt mala fugiant, hortatur,
vnquam erit malitia auctor: nec id quidem
iniuria.

Non fugit nos tuum facinus, quod perpe-
traſti. Multa enim & certa signa habemus, Coniuicti-
etiamſi abneget; maximè autem eos, qui tibi
conſciſi fuerunt, atque ipſius facti ſocij. Hinc
ſupplicium non effugies.

Quidam & vita & moribus ſcelestus homo, Obiurgat-
multorum malorum cauſa mihi fuit. Subre-
ptit enim nobis quaſi amicus, multaq. egregia
beneficia à me accepit. Sed ex quo foliundo
non erat, propter omnium rerum penuriam,
multis me malis expoſuit. Obſerua igitur,
ne & tu huīſmodi aliquando mala ſentias.

Non te adhuc pudet eorum, quæ agis? Age, Incre-
pideſine toties delinquere; neque poſthac com-
mitte, vt tua vita nobis omnibus fit dedecoris,
nosq. omnes tui pudeat.

Multum ac diu quæſiū de hoc capite, neque Interrogat-
tamen deprehendere potui. Quare dignum toria.
putauī, de hac re quærere, vt feliciter huius
quaſtionis cognitionem conſequar: Quod re-
liquum est, tu roganti hoc beneficium mihi
nequaquam denegabis, nec quaſtionis ſolu-
tionem, verumq. intellectu docere moraberis.
Dehor-

Dehorta- Securus prorsus vine. Age, si castè vixeris, A biles, atque maiores habent inimicorum con-
tumelias.

Inunctio- Decretum est apud me, hoc negocium per-
ficeré. Quapropter etiam tibi meum confi-
lium iam communico. Hinc, vbi id quod est
in rem meam, confideraueris, reſcribe, quid
ſit faciendum. Cupio etiam ſemper à pruden-
tioribus petere consilia. Nam bona amico-
rum consilia maximam merentur benevolen-
tiam.

Enuncia- Propofui de meo ſerno ſupplicium ſumere,
propterera quod mihi litteras molitus eſt: qua-
re nequaquam intercedendi rationem cogi-
tabis. Fieri enim non poteſt, quin ego confi-
lium meum exequar, & hominem de omni pec-
cato puniam.

Cailla- Cilicem quidem te genere eſſe omnino au-
dio: fed cùm rectius te video, Indum depre-
hendo, quemadmodum magna tui corporis
nigredo prodidit.

Moderato- Humilis sis, & ignobilis, ex ignobilibus, at-
que indōctis.

Aenigma- Praeceptum eſt Hypandri de muliere, cum
dicit: Caue, ne alienam vxorem grauidam fa-
cias, in pœnam enim statim incides. Nam ij,
qui alienam terram arant, grauidamque fa-
ciunt, non paruam dant pœnam; neque id C
immerito.

Submoni- Cū eram in eo loco, virum honestissimum
expertus sum. Hæc ex me dicas.

Triflato- Valde, & præter modum doluisti, cū hanc
rem perpetraris. Vnde ego quoque grauiter,
tuo nomine, & afsiduè quidem doleo. Dolores
enim amicorum erga amicos ſunt immedica-

Amatoria
cum hone-
ſtate.

Triginta quinque Auctorum Graecorum nomina, qui Epifolas ſcripferunt,
qui etiamnum extant, & ubi. Caput V I.

Porro Aldus Manutius ſuperiore exeunte ſeculo Græcas Rhetorum ſex & viginti Epifolas
primò collegerat, & ediderat, quibus deinde nouem aliorum adiecit.

PRIORVM NOMINA HAEC SVNT.

Synesius.	Diogenes.	Theophylactus.
Demosthenes.	Crates.	Aelianus.
Plato.	Anacharsis.	Aeneas.
Aristoteles.	Euripides.	Procopius.
Philippus.	Thesapo.	Dionyphus.
Alexander.	Meleagris.	Lys.
Hippocrates.	Mya.	Aimasis.
Democritus.	Alciphron.	Mufonius.
Heraclitus.	Philoſtratus.	

ALIORVM HAE C.

Basilij Magni.	Aechinis &	Apollonij Thyanæ.
Libanij Rhetoris.	Ifocratis, Oratorum.	Italiani Imp.
Chionis Platonici.	Phalaridis Tyranni.	Bruti Romani.

CVm autem de Bruti epiftolis loquor, ve-
lim ſcient, qui iſta non norunt, ſcripſiſe
illum plurimas, quales eum decebat, qui Im-
perator exercitus, remq. publicam admini-
ſtrauit; quarum Græcè extant triginta quin-
que varijs populis scriptæ, à quodam Mithri-
date ad Mithridatem Regem miſſe, quas Al-
dus anno superioris ſeculi vnde centefimo edi-
dit poſt illas Rhetorum. Porro de ijs cū Mi-
thridates ille iudicium ſuum ferret, ſic Regi
ſcribebat.

B R U T I Epistole characterē Imperatoris prudentia hoc est. Brutis epistolas sēpē sum admiratus, habent. tūm ob grauitatem & breuitatem, tūm quōd Imperatores prudentiē characterem habent. Videntur enim nī sapere pulchrum, nisi magnanimitatem habeant.

Atqui idem qui hasce colligit, responsa ipse addidit singulis, quibus pro ratione temporum coniūcere potuit, à populis Bruto esse respondendum.

G R E G O R I I N A Z I A N Z E N I
Epistolarum varijs characteres, cum aliquibus eorum materijs.

Cap. VII.

Praeter horum Auctōrum prodire, haud exīguo Ecclesiē Christianē bono, Gregorij Nazianzeni complures Epistole diligenter in Latinum versarā Iacobo Billio Prūnō, Abate S. Michaelis in Eremo (quod Cenobium erat in Britannia, priuquam Caluiniani trucidatis omnibus Catholicis, illud exusserunt) viro vt nobili, ita admodum pio, de quo in sacra Bibliotheca loquuntur, ubi actum est de Gregorio Nazianzeno.

Quin & iisdem Epistolis abs se versis, argumenta preposuit, vbi erat opus: vt facile sit ei, qui studiosius istas cum aliorum epistolis conferre voluerit, materiam in varijs epistolarū generibus cernere aptam eruditę, nitide, breui, ac Christianę scriptiōni. Erant vero eiusdem Gregorij plures epistole nondum editę Græcę, neque Latinę, quas ipse Billius & Gręcas & Latinas nobis reliquit.

Ac vt mittam reliquias sive serias, sive iocofas, opere pretium est alias, aut aliquarum etiam argumenta, hīc interserere, quē si cum Ciceronianis, aut alijs aliorum Ethniconum comparantur, facilē quivis quantum sit discrimen inter Christianū, & Ethnicū spiritum digneſet.

E p . 41. Philagrio itaque laboranti morbo, sic inter alia scribit. Quomodo se habet corporis valutudo? An scilicet parum tibi curē est, quomodo se habeat? De anima autem haud per cunctabor ecque valeat: scio enim bellissimē valere, quandoquidē in corporis morbo strenue philosopharis, quasi non materię, & humorum intemperiem, sed virtutis exploratiōnem eam rem accepis: vt sic calamitas tua aliorum sanitatis & incolumente beatior sit. Tu verò hoc quoque philosophię argumentum ede, vt nobis easdem res, ac de iisdem precipias, quas tametsi alijs scribere audeamus, tamen te iudice causam dicere ac indicium subire, periculo non vacat. Ceterum conabimur tuis iussis minime reluctari.

E p . 39. Eudoxio item: Queris quo statu res nostrę fint? Admodum acerbo. Basiliū non habeo;

scribebat. Tās Epistolas θεωρεσα πολλάς ἔπιστας, οὐ μόνον δενότητος καὶ συντονίας χάριν, ἀλλὰ καὶ τῆς πηγεοτοῦ φρονήσετος ἐξουσίας χαρακτῆρα. Εἰδικῶς οὐδὲν νομίζων καλόν, εἴη μη μεγάλον καὶ ἔχοντα. Imperatores prudentiē characterem habent. Imperatores prudentiē characterem habent. Videntur enim nī sapere pulchrum, nisi magnanimitatem habeant.

Cefarium non habeo, hoc est, spiritualem frātrem, & corporeum. Pater meus, & mater mea dereliquerūt me; vt cūm Dauide loquar. Corpus egrum est; senectus caput premit; cuī Preffa, & realiē alijs intexuntur; incurvant ncōcia, in vberima fidi amici; Ecclesie res Pastore & gubernato- rearent: Pereunt bona, nuda & aperta sunt mala; nauigatio in nocte, fax nusquam; CHRI- STVS dormit. Quid faciam? Vna mihi malorum depilatio, mors. Ac res etiam alterius, vitę mihi formidolose sunt, ex huius vite rebus conjecturam ducenti.

Ellebico autem. Quanto nos detimento Ep. 123.

B morbus afficit? Accurrere ad te oportebat, teq. amplexari, ac veterem amicitiam, & consuetudinem in memoriam tibi reuocare. At non ea corporis valetudine sumus. Ac proinde per litteras te adimus, ac salutando excipimus. Quoniam autem munus quoque aliquod offerre conueniebat, hoc offeremus, nempe Mamātem lectorem, qui cūm militem patrem habeat, Deo tamen ob morum probitatē consecratus est. Hunc queſo, Deo ac nobis misericordia fac, nec inter errores numera. Atque libertatem ac vacationem, ei scripto confignatam tribue, vt ne ab alijs quidem per calamiam vexetur. Sic enim faustas quoque tibi ipsi belli atque militaris imperij spes dabis. Te, inquam, obſcero, vt ea res tibi cura sit. Nam quibus res maximā in manu sunt, & in quibus rerum omnium summa, tamquam in trutina, nutat, his potissimum Deus, ipsiusq; auxilium cura esse debet.

At Macedonio sic. Nos in beneficijs ab Ep. 124. amicis accipiendis haudquaquam insatisfabiles sumus: et si tu ad beneficia danda vberimus, & copiosissimus sis. Ac propterea Psal- tem quoque, vt inter nos conuenerat, ad te remisimus, virum cūm alioqui optimum (quan- tum breui temporis spatio perspeximus) tum etiam fortasse tibi gratum, propter Psal- diam, Dei, ac salutis memoriam perpetuō re- fricantem. Quod si rursum, cūm tibi videbitur, atque occasio se offeret, beneficio nos cō- plectaris, melius facies, idq; tuo erga nos amo- ri magis consentaneum erit.

Asterio denique. Quidnam hoc est, quod no- Ep. 125. bis accidit? Relictis nobis absceditis: ac nos morbo laboramus. Nec liuor nobis tantum spatiū concēdit, vt discessum vestrum oratione per se persequeremur. O grāue detrimentum? Quid bonum capere attinebat, si permansu- rum non erat? Nec enim res vlla iucunda tan- tum voluptatis afferit, cūm adeſit; quantum me- roris, cūm abscedit. Honore à vobis, gloriaq; affecti sumus, fructum ex imperio & magistratu tuu vestro cepimus, amicitia expleti sumus. Nec enim hēc obliuionis hausimus: nec ha- riemus: priusquam nostri, quām vestri memo- ria nobis elabetur. Quidnam autem pro his rebus vobis beneficij repēdemus? Quid aliud, quām quād omnium præclarissimum habe- mus? preces autem habemus, quibus vtinam falus vobis, & gloria comparetur. Faxitque Deus,

, Deus, vt à nobis rursum videare: si modō no- A publiciq; æriji curam suscepereat.

Sophronio Präfidi, cuius opem implorat Ep. 18. aduersus eos, qui in mortui Cæſarij fortunas crudeliter inuaserant, easq; per summum sce- lus diripebant. Principio epistolæ de vita fragilitate, & inconstantia philosophatur.

Basilio. Inter Eusebium enim Cæſareæ Epi. 19. scopum, & Basilium nefcio quid simultatis intercesserat. Gregorius itaque vtrunque per litteras ad concordiam hortatur.

Eusebio Episcopo Cæſariensi, de re eadem. Ep. 20. Basilij Gregorio, qua agit cum Gregorio, vt ad consultationem de Episcopi creatione ineundam Cæſaream se conferat.

Gregorij Basilio de eadem re responsum. Ep. 21. Gregorij Patris nomine à Gregorio ad Cæſariensem, epistole due, quibus miro conatu Ep. 22. & hoc agit, vt Basilius Ecclesię Cæſariensis Episcopos instituatur.

Gregorij Basilio, qua Episcopatum Cæſariensem ei gratulatur, & cauſam exposuit, cur non quām primum ad eum se conferat.

Basilio. In magnis turbis, molestijsq; versabatur Basilius. Hunc per litteras cohortatur Gregorius, vt magno animo ærumnas ferat, nec moleſtij succumbat.

Eidem. Narrat, quomodo cum Philosopho Ep. 26. quadam verborum contentionē decertarit, qui eo nomine Basilium impietatis accerbat, quod Spiritus sancti diuinitatem handquaquam aperte confiteretur.

Basilij Gregorio de iisdem rebus responsio.

Basilio. Ex Basilijs reffōnione facile colligi Ep. 27. poterat, eum litteris illis, quas à Theologo accepereat, offensum fuisse. Eam ob cauſam se apud eum hac epistola purgat; nec cauſam villam fuisse ait, quamobrem ipsi littera illæ stomachum mouere debuerint.

Eusebio Samosateno Episcopo, cui pietatis Ep. 28. causa exulanti se excusat, quod ad eum per Cappadociam transeuntem non adierit, simulq; precium eius auxilium implorat. Hic porrō Eusebius orthodoxa fidei cauſia à Valente Ecclesia pulsus est, in Thraciamq; deportatus, vt refert Theodoritus, Ecclesiastice hi- storie lib. 4. cap. 13. Quo mortuo, ab exilio reuersus, Dolichē ab Ariana quadam muliercula, tegulae iēti necatus est, vindictamq; amicis interdixit, quemadmodum idem Author testatur lib. 5. cap. 4. & Nicephorus libro duodeci- mo, cap. 5.

E Gregorij, Eusebium in exilio agentem, pre- Ep. 30. morum æternę vitę spe consolantis.

Gregorij, Gregorio Nyſeno Basilio fratri Ep. 34. 35. tres Epistole, quibus eum solatur, crēbras pe- regnations egrē ferentem.

Simpliciē hereticę. Basiliū cuidam loco, Ep. 38. ab omni animarum cura prius vacuo, quendam, qui Simpliciē hereticę facultates administrarat, Episcopum prefecrat. Hunc Simplicia Basilio vita functio, quasi ob negotio sua male administrata, sibi obnoxium vendicare instituit, vt hoc pretextu Ecclesiam vigilante & in-

- & industrio pastore spoliaret. Eam igitur A Gregorius ab hac sententia dimouere ac deducere conatur. Ad eandem Simpliciam extat quoque Basili epistola, in qua ei liberalitatem quidem tribuere videtur, sed eam nihil prodeste ait, vbi ius conculcatur, atque optimis viris per sceleratos & perfidos homines periculum creatur.
- Ep. 42.** Gregorio Nysseno. Narrat, quomodo ro-gatu suo Eulalius Nazianzi Episcopus institutus fuerit, calumniamq. in fē coniectam de-pellit.
- Ep. 43.** Eadem. quo Gregorium Nyssenum obiurgat, qui studijs sacrī ac libris, quos plebi in B Ecclesia lecitare solebat, abiectis, ad Rhetōricen profitendam se contulerat.
- Ep. 44.** Gregorio Præfidi. Sororem suam eiusq. li-beros commendat, quorum fortunę, mortuo Nicobulo patre, à quibusdam oppugnabantur. Eiusq. argumenti est sequens epistola ad Ece-bolum.
- Ep. 47.** Afterio. cui Nicobuli caussam commēdat; iniquum esse dicens, cum alieni sceleris pœ-nias lucre.
- Ep. 50.** Eadem. Philagrium mollius iam, & im-patiens corporis dolores ferentem, ad tol-e-rantiam hortatur, eius labentem animum ful-cire nititur.
- Ep. 71. &** Posthumiano. Quem ad farciendam & con-stabiliendam inter Episcopos concordiā hor-tatur, duabus epistolis.
- Ep. 72.** Cœleus, quem accusat, quid obſcena spe-ctacula plebi proponat.
- Ep. 74.** Olympio. Constantinopolitana profectio-nis moleſtia, vt ex alia quadam epistola con-i-ci potest, excusatione morbi deprecatur.
- Ep. 77.** Eadem. Ab Olympio petit, ne impunitum Apollinistarum scelus ferat, qui quorundam Episcoporum, quibus dignitas adēpta fue-rat, opera & adiumento, nescio quem ſecta- D ſuē nebulenom Episcopum instituerant.
- Ep. 78.** Eadem, quem rogat, vt Aurelio militiæ de-fertori parcat.
- Ep. 79.** Nemesio. Nemesium orat, ne hominem quendam patria excedere, atque exulare co-gat. Niſitamen hoc loco *peras d'œus* nomine non tam exilium accipere mauis, quām patriam migrandi neceſſitatem, muneriſ aliciu-ius obeundi cauſa: ſed prior intellectus magis arridet. De Nemesio autem hoc, ijs minime aſſentiendum, qui eum eſſe putant, qui de ho-minis natura eleganteſ librum edidit. Hic quippe Gentilis erat (vt conſtat ex quibusdam epistolis, quæ aliquanto poſt ſequuntur, & ex eo Carmine, quod Gregorius noſter ad eum ſcribit) ac Præfidis munere in Cappadocia fun-gebat: ille autem Christianus, & Episco-pus.
- Ep. 80.** Aerio, & Alypio. Mater Aerij & Alypi in pauperum alimoniā Ecclesię pecuniam quan-dam teſtamento reliquerat. Cui eius extre-ma voluntati, cū filij minime ſatisfacerent, hac epiftola Gregorius eos officiij ſui com-monfacit.

Theodoro Tyanensi Episcopo, Hortatoria Ep. 81.
ad patientiam.

Eidem Commendatitiae. 82. & 83. & 85. & Ep. 82. 83.
86. 88. 89.

Eidem Ep. 90. qua vrget, vt ad ſe veniat.

84. 85. &
86.

Cæſario Ep. 105. 106.

Sophronio Principi, Ep. 107. 108. 109. 110.

Eufrochio Sophiste, Ep. 111.

Eudoxio Rhetori, Ep. 115. 116. 117. ſed &

mixta eſt iocis, & ſerijs.

Incerto Ep. 119. 151. 152.

Gratulatoria Panſophio. 112.

Theodoſio, vel Theodoſo. 114 de nexu ami-

citiæ per matrimonium inter quosdam, pul-

chra.

Gregorio Nyſſeno Consolatoria in ſorore

demortua, Ep. 95.

Cledonio, cur ſilet, Ep. 96. 97. 98. 102.

Eulalio, cur modò appetat loqui, Ep. 99.

100. 101.

Incerto hortatoria ad virtutem, Ep. 121.

Reliquæ Epiftolæ vñque ad 207. variorum

generum ſunt, ſed quæ vñque ſapiant Grego-

rianum, hoc eſt eruditum, pium, acutum, &

nitidum nitorem.

Vide verò, quām aptè Nicobulum monet,

C qui ſuē vxori Alypiāne Gregorij ſororis filiæ,

corporis ſtaturam expoſrabat.

Alypiānam apud nos cauillis incessis, vt Ep. 155.

paruam, ac tua proceritate indignam, o ma-

gne & vaste, ac gigantine, tum forma, tum ro-

bore. Nunc denum intellexi, animum men-

ſure ſubijci, & virtutem expendi, ac rupeſ mar-

garitis preſtantiores eſſe, coruofsq. lufcinijs

auguſtiores. Tu verò magnitudine tua & cu-

bitis fruere: nec Aloydis illis vlo modo infe-

riore te prebe. Equum enim ducis, & ha-

ſtam vibras, & ferę tibi curę ſunt. Ipsi autem

nil operis patrat: nec magni roboris eſt ra-

dium ferre, & colum tenere, ac telę aſſidere:

Id enim feminarum decus eſt.

Quod si hoc quoque adjicias, eam ora-

tionis cauſa humi curuam eſſe, ac per in-

gentes mentis agitationes perpetuam cum

Deo conſuetudinem habere, quid hic de tua

ſublimitate, corporiſq. mensura te iaſtabis?

Vide tempeſtuum silentium: loquentem au-

di: quām incompta ſit, animaduerte, quām,

vt femina, fortis ac ſtreuia, quas rei do-

melticæ vtilitates efferat, quām viř amans

ſit. Ac tum illud Laconis dices, certe ani-

muſ in menſuram minime cadit, atque exter-

num hominem oculos in internum coniectos

habere oportet. Si hec ad hunc modum con-

ſideres, iocari defnes, eamq. vt paruam de-

ridere: tuumq. coniugium fauſtum & felix iu-

dicabis.

Et hec quidem Gregorius Nazianzenus:

Quæ cur in ſcholis adolescentium non prele-

gantur, atque manibus piorum, & eruditio-

rum teſtamento reliquerat. Cui eius extre-

ma voluntati, cū filij minime ſatisfacerent,

hac epiftola Gregorius eos officiij ſui com-

monfacit.

Cum

Cum non eadem ratio fit Epiftolas ſcribendi apud Repub. apud Principes, apud eos qui clauum Ecclesie tenent, unde nam recte informari poſint, qui ſeſe dant huic muneri.

Cap. VIII.

Ceterum, quoniam perspicax pietatis oculi ſi futura rerum momenta proſpicit, plurimū commodare Christianæ Reipublicæ potest; Humaniorum autem litterarum gymnaſia ea ſunt, ad quæ plerique omnes, confluunt (licet denique haud omnes aſcendant ad reliqua disciplinarum ſtudia) idcirco inde petenda occasio eſſet aliqua, ſi non omnium, certe aliquorum adoleſcentum efformando-rum, vt etiamſi ad negocia vel domētica, vel ciuilia, vel bellica digreſſi à Scholis, aſcendunt, ea ſemina conciperent, quæ fructus edere ad Dei gloriā, pro corum captu, & officiis, poſſent. Quām multi enim à Secretis Principiū, vel Legati euadunt, qui ſi optimam ſcribendi rationem intellexerint dum faltem Rhetoricæ operam dant, ſummo deinceps ſue ritu, hauliſſe monita, & cauiones quaf-dam, de quibus mox ſumus diſciri?

Dubium autem non eſt, aliam ſcribendi epiftolas rationem eſſe apud Republicas, aliam apud alios Principes, aut Monarchs; aliam epiftolarū item apud eos, qui clauum Ecclesie tenent: apud Repub. & Nam & populos regendi, ac negocia traſtandi, non eadem ratio eſt; leges autem quibus, Republi- & Monarchiæ quāli vinciuntur, variæ ſunt, quibus aptare lete, quoad eius fieri potest (hoc eft ſalua ſemper conſciencia) debet, iſi cum his ſue horum nomine cū alijs agit. Si ergo Romanæ Republicæ ſtatum at-tendimus, ē Cicero, alijs que, quos ſupra com-memorauimus, exiſſunt argumenta, de eo, quem ferēbant illa tempora, modo ſcribendi.

Cesarum Domina-tio. Sin, quæ conſecuta eſt, Caesarum Domina-tio inſpicitur, adeſt Neronis tempore, Seneca: Traiani autem, Plinius; qui alium ſcriben-di modum exhibent: vt item in publicis ad-miniſtrationibus, Papinius, alijsq. Turifon-fulti, de quibus ſuo loco auctum eſt. At ſi Chi-ſtianos Imperatores, ac Principes, qui varijs faciliſ ſoluere, intueamur, vnicuique ſiuſ ali-quis erat intimus, aut rerum Procurator, aut reliqui, qui munera obibat Imperij, ex quibus tāquam preſtantioribus intelligi poſteſt, quid-quid ad hoc facere poſſit, quemadmodum de Triboniano, & alijs conſtat. Sin ſeculum hoc noſtrum ſcientiarum, & (vt ita dixerim) no-ruorū orbium ferax circumſpicimus, quām multa incurrit in oculos, vnde recte, atque appoſitè, ac mature ſcribi poſſunt, quæ ad v-tramque Rēpublicam ſue humanam, ſeu Diuinam pertinen- Epiftola.

Epiftola. Quæ cur in ſcholis adolescentium non prele-gantur, atque manibus piorum, & eruditio-rum teſtamento reliquerat. Cui eius extre-ma voluntati, cū filij minime ſatisfacerent, hac epiftola Gregorius eos officiij ſui com-monfacit.

E Epiftola. Qui tam ſecundum Octogefimo octauo, idcirco quid eo conſineatur, quid item tanquam au-ctarium adiunctum ſit, Quodnam epiftola RCVS IN LI- & hanc paucis Lector ac-cipiat.

Agit ille, Quid epiftola ſit, Vnde traxerit Epiftola. originem, quo loco Beroſum, quāli legitimum (qui tam ſuppoſitius eft) ſcriptorem citat. Ecquis epiftola vſus, quēnam ars, quē Tullij mē multo auctio-nera. Viri & huius

BEMBI EPI-
ſTOLÆ, quas ille dum à Secretis eſſet Leonis De-
ſtoli Pontiſci Maximi, cū huius nomine, titiſciz.

& huiusmodi quedam. Mox quot genera, que A dicendi copiam, que tradendis preceptis non est necessaria, interim facesat negotium ingenijs eruditis. At cum Topica scripsisset in *Topica*. Græciam Velia nanigans, mira breuitate constrinxit que apud Aristotelem ea de re fusè habentur. Ceterum precepta illa exemplis è Iuriis disciplina illustrans, Trebatio tanquam Iureconsulto gratificatus est, cui ea scribebat.

Partitiones autem, quas inquit è media Academia effloruisse, ostendunt, quantus erat hoc in genere facultatum Cicero, qui vel breuiter, vel copiosè posset de arte dicendi optimè scribere. Cum verò tanquam Asiaticus reprehenderetur ab ijs, qui Atticorum eloquiem faccitat, ac ieunitate sua definiebant, Aeschynis, & Demosthenis nobilissimas, & inter fe-contrarias Orationes in Latinum vertit, vt Deinosthe-nis in Latinum vertit.

TRES libri
de scriben-
dis episto-
lis expeditis
diuinitus) qui nescio adhuc an in lucem ve-
nerint.

R H E T O R I C A

M. T V L L I:

Vbi obiter de Ethniciis, qui antiquitus, & de Christianis, qui rectissime hoc seculo de Arte dicendi scriperunt.

Cap. IX.

Recorum eloquentiam imitatus Cicero, artem quoque dicendi ab ijs mutuatus (quod ipse non diffiteatur) reliquit Mundo Rhetoricos libros, Duos de Inuentione, Topica, Partitiones Oratorias, Brutum siue de Claris Oratoribus, Librum de optimo genere Oratorum, Tres libros de Oratore, Oratorem. Nā quat- tuor ad C. Herennium Quinto Cornificio tri- biunt, quasi indignos grauitate Ciceronis, li- cēt doctē, & Latinē scriptos, & quorum quar- tūs, propter exempla ad rem appositā, & ele- gantia figurarum exempla, magis admiratio- ne, quam reprehensione sit dignus.

LIBRI tres. Inter eos autem omnes, tres libri de Oratore magis Ciceroni probati sunt, quos accu- re magis ratiū scriperit, pluraque ex Aristotele in se- probati Ci cernō. Aristotele quāmis inter Græcos Ethnicos nemo in rebus inueniens, aut disponendis, Cicero ex aut iudicandis, acrior fuerit: Cicero tamen, vñ foren- quōd & eum legerit, & in causis forensibus ciūscūque Orationis facillimum scripsit, Quod anno huius seculi Octogesimo octavo Lugdu- ni accepimus è p̄lo Ioannis Pillehotte Ty- photographi. Quod sanè artificium, vt vir ille summae erat pietatis, & insignis eruditio-

nis, & vero ob- Brutus, neque Attico in ijs satisfecit, & vero ob

Ep. 3. ad
Lentulum.

De *Gracis ad comparan- dam elo- quariam.* PLATO in Gorgia. ARISTO- RĒLES ad Theodētē. DEMETRIUS Phalereus de Elocu- tionē. De *Longini de cōponētiōnē.* HALCARNAL feus de cōponētiōnē. De *Longinus de cōponētiōnē.* HERMOGENES de For- mis dicen- di. JULIUS Ce- sar Scaliger. QuiNTILIA- NI Decla- mationes.

magnō usui esse potest, cum ad temporis iacturam declinandam; tum, vt quisque sine ambagibus sibi comparet, quid, & quo quidque loco, ac quomodo dicendum sit. Adfecit eo libello artificium Orationis pro Archia Poëta, & aliquarum Orationum in Catilinam, artificiosè contextum, vnde quod Generali artificio tradidit, facilius cernatur.

Nunc, quod ad rem attinet, id sciendum est, plurimos certe fuisse, qui Christiani cūm fuerint, ac de Rhetorica scriperint, non tamen omnes Christiani, neque ad pietatem scripsisse: vt etiam quasi in Labyrintho, mirisq. tricis inuoluerint Iuuentutem, magno Christianæ B

*Pro. 27.
25.*

Cicerorū reipublicæ malo. Persequitur verò hæc fuisus Io. Franciscus Picus in Examine Vanitatis gemitum, cum quæ Sceptici afferebant aduersus reliquas disciplinas, etiam cōtra Rhetoricam intorquebant. Ioannes item Ludouicus Viues cūm agit de causis corruptarum artium, libro Quarto, qui est de corrupta Rhetorica; quod Lectorem amandamus. Sed factum est hoc saeculo, summa Dei misericordia, vt abieci multorum philologorum, ac præcipue rhetororum facibus, quibus exempla, & argumenta aduersus fidem Catholicam insperferant, ad perdendam & Adolescētiā, & Rempublicam; non solum alij, vt Cyprianus Soarez de Rhetorica, Cardinalis Caroli Borromei, Augustinus Valerius, Verona tūm Episcopus, postea & ipse Cardinalis, de Ecclesiastica Rhetorica ad Clericos scriperit tres libros verè Christianos; qui cūm antea essent editi, demum etiam aucti ac locupletati, Romæ prodierunt, anno huius seculi 76. Quos cūm Ciceronis libris Rhetorici diligenter conserue, quām vtile sit futurum, cognoscet ij, quibus tanquam Angelis cura esse debet allegandi homines ad Deum.

CYPRIANVS de Rhetorica. AVGUSTINVS Vale- ri Card. de Retho- rica. Veritatem facilius. Ciceronis libris Rhetorici diligenter conserue, quām vtile sit futurum, cognoscet ij, quibus tanquam Angelis cura esse debet allegandi homines ad Deum.

Eodem autem penè tempore, vt eodem spiritu afflatus, Ludouicus Granatensis, familiæ Dominicanae celeberrimus Theologus, se ad Ecclesiasticam Rhetoricam scribendam dedit; quam item de Arte concionandi inscriberat. Eam cūm Academia Eborense Societatis concionandi, qualem ea ferebant tempora; at sensu cœlesti, ac cuius mica p̄ Mundanarum deliciarum, totiusq. secularis eloquentię montibus, sapere debeat ijs, qui ad iugē ilud coniūniū anhelant, vbi aliquando non esurient, neque sitiunt iterum.

DEVODVICIUS, granatae Granatae, dominicanæ celeberrimus Theologus, se ad Exordio, Narratione, Confirmatione, & alijs partibus orationis Diuinæ agit: stylo quidem dicendi, qualem ea ferebant tempora; at sensu cœlesti, ac cuius mica p̄ Mundanarum deliciarum, totiusq. secularis eloquentię montibus, sapere debeat ijs, qui ad iugē ilud coniūniū anhelant, vbi aliquando non esurient, neque sitiunt iterum.

VIDE itē, pue de Inventione, Dispositione, atque omnia de ratione pronunciatione differit. Et mādo con- quamquam inuentioni, quæ probandi, & am- plificandi materiam continet, tum commun- diximus se cundo, & tum etiam priuatōs, & singulares locos quinto li- asignerūt, communes tamen, vnde ad quæbio Biblio stiones omnes argumenta promuntur, copio- theca. Se- sius declarandos in libris Topicorum Dia- lectis reliquit. Ac cūm de ijs vtiliter (inquit) breuiter, atque dilucide, non ita multo ante Petrus Fonseca Philofophus & Theologus è nostris in Dialecticis Institutionibus egisset, ad eum remittit Rhetoricae studiosos: quan- doquidem (ait) commodissimis exemplis, ex

CVM autem preter istos, Italicè quoque de Rhetorica libros diligenter scripserint BARTHOLOMAEVS Caualcantius, & BARTHOLOMAEVS Nories; vtraque fānē docta, & valde MAEVS Ca- erudita est; At Iasonis distinctis quibusdam IASON Ne- ordinibus, & methodo conscripta, non solum res. Iudicibus, Oratoribus, Legatis, verū etiam B 2 ijs, qui

*Ex ijs, qui de Arte Dicendi scriperunt
Italicè, Iasonem Norem optima
quedam tradidisse, & qua.
Cap. X.*

ijs, qui pro Christo legatione funguntur apud populos, per utilis est. Prodit hēc anno huius seculi octogesimo quarto, Venetijs apud Paulum Meitem, Biblioplam Patavinum. Tertio igitur libro, qui sanè dignus est qui legitur, Artificis & vsum ex dicendi preceptis peris Iaso ostendit in quorundam illustrium Philosophorum, Oratorum, Theologorum orationibus; Platonis primò in eorum laudem, qui pro Patria fortiter pugnantes ceciderunt: Isocratis ad Nicoclem, de obitu, laudeq. Euagorē Regis Cypri eius parentis: B. Augustini in laudem S. Cypriani Martyris, Anniversario huius celebratissimae die (Qua oratione, quantum dicitur encomia Gentium, ab ijs, que ad Christianos, Christiano spiritu habentur, facile certatur) Ciceronis pro M. Marcello ad Cesarem, & ad Senatum: Iasonis ipsius Nores in creatione Sebastiani Veneris Ducis Venetiarum: Ciceronis pro lege Manili populo Romano: Aeschynis, Demadis, & Demosthenis, tum omnium horum ad Athenieses, tum ipsius Demosthenis ad Alexandrum, qui comminatus fuerat Atheniensibus bellum, quod Thebanos ab ipso vicos, in civitate admisissent: M. Portii Catonis pro lege Oppia contra mulierum insolentiam, & sumptus: L. Valerij Trib. Plebis aduersus M. Portium Catonem, ac legem Oppiam, pro Matronis Romanis: Libani Sophistę induentis personam Menelai, qui

A tanquam Græciæ Legatus Troiam nauigauit, vt repeteret Helenam, queq. alia Paris abstulerat: S. Cypriani tempore pestilentie ad populos, ne eam metuerent: Ciceronis pro Q. Ligario ad Cesarem: T. Liuji tribus orationibus, Altera, quam habet nomine Philippi Macedonij Regis, iudicantis inter Perseum maiorem, & Demetrium minorem natu; Altera nomine Persei, fratrem accusantis, quod noctu armata manu se conuenerit interempturus. Tertia nomine Demetrij, crimen abs se depellentis: S. Ioannis Chrysostomi in persona Flaviani Episcopi, ad Theodosium Imp. ad quem B. iuit, veniam pro ijs petitus, qui Imperatoris statuas Antiochiae deiecerant: Isocratis pro Nicia contra Euthinoum.

His ergo orationibus, vbi partes, artemq. monstrauit Iason, facilem, atque excellentem viam muniuit, qua reliquarum omnium, ac precipue Christianorum Patrum eloquentiam indicaret.

Addit utilem introductionem ad tres Rotas Generis Demonstratiui, Deliberatiui, Iudicialis, quas certè ingeniosissime inuentas debuimus etiam ijs indicare, qui vel Latinè hand norunt, vel in Latinum versas (si qui hand facilè hunc librum assequi possent) & ad commodiorem vsum in Tabulas digestas, huc adiaceere. Hę autem sunt.

Tabula Ia
fonis de
Nores vti-
les.

GENERALIS DEMONSTRATIVI

T A B V L A.

1. Vel directe, cum non alio sub praetextu, sed aperte mortuum quenpi laudamus: Quia in re tria facimus:	1. Per amplificationem extollimus mortuam Patriam, nobilitatem, educationem, virtutes.
2. Vel oblique cum per speciem gratiarum actionis, eadem opera aliquem laudamus. Tunc tria persequuntur.	2. Iuniores Defuncti cognatos siademos, vt eius egregia facta imitentur.
3. Vel item oblique, cum per causam gratulationis, simul etiam laudamus aliquem. In quo, tria, praestamus.	3. Seniores Defuncti cognatos consolamur.
	1. Per amplificationem, & comparationem, acceptum beneficium extollimus.
	2. Eam ipsam virtutem commendamus, quam in nos conferendo beneficio adhibuit.
	3. Accepti nos futuros beneficj & memores & gratos pollicemur.
	1. Felicem illi rei exitum gratulamur.
	2. Per amplificationem eius meritum commendamus, & virtutem, cuius beneficio id consequuntur sit.
	3. Deum precamur, vt ad commune Patrię, & familia bonum, id ipsi contingat.

Laudanus	A fortune bonis, Nobilitate, honoribus, dignitate, opib. præclarę in rem collatis.
	A boni corporis, Bona valitudine, forma, viribus, quibus recte vtratur.
	A bonis animi, Prudētia, Fortitudine, Temperantia, Iustitia.
	A testibus decretis publicis, Trophæis, statuis, eius virtuti, honoris ergo positis.
Sumendę probaciones	A locis communibus quos topicos dicunt.
	Amoris affectus & aliorum benevolentia illi concilianda.
	Eius in vnaquaque actione hę circumstantię expendenda —
	Res. Personæ. Locus. Tempus. Ratio. Causa.

Orationum in Generi Demonstrativo tricus tres
habentur enim

GENERALIS

GENERALIS DELIBERATIVI TABVLA.

	Suadendum.	Dissuadendum.	Suasio.	Dissuasio.
1. Bellum, Pax, Inducia, Fœdus,	Quod iniri debeat.	Quod iniri non debeat.	Probanda	
2. Dux Exercitus, Clasis Praefectus,	Quod creandus.	Quod non creandus.		
3. Cittates, & Arces,	Quod munienda.	Quod non munienda.		
4. Traiectio, com-meatius,	Quod concedenda.	Quod non concedenda.		
5. Consuetudo,	Quod introducenda, vel seruanda.	Quod non introducenda, vel seruanda.		
6. Lex,	Quod ferenda, vel vbi firmanda.	Quod non ferenda, vel vbi firmanda.		
7. Meritum	Quod præmio afficiendum.	Quod præmio non afficiendum.		
8. Census, onera, Tributa,	Quod imponenda.	Quod non imponenda.	Amplificanda suasio, vel dissuasio ex circumstantijs.	
			Rei.	
			Personæ.	
			Loci.	
			Temporis.	
			Rationis.	
			Causæ.	

GENERALIS IUDICIALIS TABVLA.

	Accusator.	Defensor.	Accusatoris Intentio.	Defensoris de-pulatio.
Coniecturalis.	Quod accusatio vera. Quod reus causam habuerit. Quod reus voluntatem habuerit. Quod reo fuerit potestas.	Quod accusatio falsa. Quod reus causam non habuerit. Quod reus voluntatem non habuerit. Quod reo non fuerit potestas.		
Qualitatis.	Quod factum iniustum. Quod factum contra æquitatem naturalem. Quod factum contra inueteratum vsum. Quod factum secundum inueteratum vsum.	Quod factum iustum. Quod factum secundum æquitatem naturalem. Quod factum contra inueteratum legem.		
Definitiua.	Quod res tale nomine meretur. Quod res in definitione est comprehensa.	Quod res non meretur. Quod res in definitione non est comprehensa.	Quod res tale nomine non meretur. Quod res in definitione non est comprehensa.	
Quantitatris.	Quod res est in definitione comprehensa. Quod res in descriptione non est comprehensa. Quod res in descriptione non est comprehensa.	Quod res in definitione non est comprehensa.	Quod res non meretur. Quod res in definitione non est comprehensa.	
	Quod res sit tanti momenti.	Quod res non sit tanti momenti.	A comparatione maiorum iniuriarum.	
			Per excusatōnē in-	
			initiarum.	
			Rei.	
			Personæ.	
			Loci.	
			Temporis.	
			Rationis.	
			Causæ.	

Imitatores quida seru-
pulosissimi
mi.

uerius morosos omnino, ne dicam scrupulo-
sissimos imitatores, differuisse. Principio,
bugnare hæc mea in epistola, aut non cohære-
re sibi, videris existimasse. Imitandos esse bo-
nos omnes, & Imitatores vituperandos. Pu-
tasti fortasse, idem esse, imitari simpliciter, ab-
solutèque, & bonos omnes imitari: quare cùm
alterum laudarim, damnam alterum, haud
rectè à me factum, censere queant probati re-
rum estimatores. Sed nulla est rerum, nulla
est pugna verborum: Neque enim illa eadem,
sed diuersa sunt, & ab alterutris longè semota.
quandoquidem cùm omnes bonos dixi, & vnu
etiam quempiam propriè atque signanter ex-
clusi, quem quisquis demum ille fuerit, qui du-
xerit omnino imitandum, & irridetur ab Ho-
ratio, & à Platone condemnatur. Cur igitur
eos laudauerim, quos contempnit antiquitas?

Aemulatio Atquì Maronem emulatorem dixi, qua parte
præstat imi- aemulatio præstat imitationi, tantum abest, vt
tationi. eum inter imitatores collocauerim. Neque
opus fuit, Bembe, vt affirmarem, imitari non
oportere: quando non vsqueaque, nec vnu
quempiam (quod tute ipse arbitrabare) sed bo-
nos omnes dixi nobis proponendos, vt imita-
remur; eis videlicet in rebus, in quibus maximè

In quibus illos excelluisse putabamus: nihil tamen mi-
imitari bo- nus genium inuertendum non iesse penitus, ad-
nos debea monebam, sed dirigidum esse filium oratio-
nem. ad cognitatem animi propensionem, ideamq.

dicendi. Laudau sanè eos, qui ab uno quoque

excerpant sibi id, in quo similes meritò vt eu-
dant, conari debeant: damnui, qui vniuscum-
que illam iuspiam scriptoris næuos, cicatrices, vitia, ex-
ad cogni- cements effingere procurant: quæ ita in cor-
tam animi pore orationis quantumvis eximiae cernuntur,
propensiō- ac humanis perspè corporibus. Potes igitur,
nem.

illius non esse oblitum, Repugnare sibi ipse in-
ter disputandum, fas non esse: & frustrè me ad
repugnare Pauli Cortefij Epistolam abs te fuisse relega-
fibi ipsi in- tum; non propterea solùm, quòd alia est inter
ter dispu- te & me, quam inter illum, & Politianum fuit
tandum.

Iudicium de agens subindicatu, quam Politianum Tullio Cor-
Paulo Cor- lianam scribendi rationem adeptum fuisse.
tesio, & Po qua etiam in re tibi non assentior: quandoquici-
litiano. den potuisse illum existimo, quemcumque
voluisse scriptorem effingere: eiusq. rei ali-
quando præbuit indicia: sed maluit ab erudi-
tis, haberi se hominem, quam aut seruum pe-
cūs, aut simiam.

Imitator Ac similitudo illa parentum, non sit ser-
quam nati referant, parum inuit Cortefium;
vnu pecus, quamquam iuuenem ingeniosum, & bene de-
aut simia litteris merentem. extrinsecus illa tantum-
modo cernitur; nec omnes næuos repræsentat,
nec capillorum, aut vnguium, quæ multi affe-
ctant, contemnenda præsegmina. Suntq. mul-
ti, qui dissimiles parentibus habentur, egregio
tamen colore muniti, & faciem, & membra
præferendo, si non similia, at notæ minimè
deterioris: iudicanturq. se numero non de-
generes, sed longè præstantiores: Vt mittam,

A quòd hæc filiorum erga parentes imitatio, na-
tura cōstat, non arte: vt potior sit illa simiæ
comparatio, quam nati; cùm hic affectatis ge-
sticulationibus, patris vultum, aut corporis
reliqui habitum referre nequaquam possit; il-
la quoquo modo, vel de longinquò hominum:
quorum è numero cùm nequeas omni ex par-
te pulcherrimum, quod effingas, corpus inue-
nire, miror te, pulcherrimum, quod imiteris,
orationis corpus, vno in scriptore prorsus in-
uenisse: quod fieri non posse, tuo ex Cicerone
rescire facilè potuisti. Adde, quòd sublunaria
isthæc, vt etiam tibi antea planè testabar, non
sunt omni ex parte beata: cùm distribuat Na-
ture parens non vni tantum, sed multis sua mu-
nera, & suas vnicuique rei propriasq. virtutes
elargiatur. Ex quo fit, vt pulcherrimum illud,
quod queris, orationis artificium, ipsa in natu-
ra, inq. animo potissimum tibi, vnde eius pro-
xima origo in verba, & litteras deriuatur, sit
indagandum; non autem vna vniuersi spiam
auctoris in pagina. In omnibus potius, aut in
plurimis omnium: quādo vti in vniuerso hoc,
quod oculis cernimus, animantium omnium
habitaculo, varia sunt rerum efficiendarum
sparsæ virtutes, non coactæ vnam in oram; ita
nec vno in auctore, quasi angulo quopiam hu-
mana recipit, integra, & perfecta est norma
loquendi constituta. Cuius quidem rei priori
in epistola multis te admonitionem volui. Sed
quoniā, ea fatis non fuisse deprehendi; quo-
niā iterum dubitas: & quid hec ipsa sit per-
fecta in animo species, idea ve dicendi, curiose
sciscitaris, haud equidē dubitabo, ea de re plu-
ra differere. Et quanquam te ad Ciceronem
relegare possum; nihil tamen minus, & qua-
ipse sentiat, & qua ipse putem, vt omnis tan-
dem à te scrupulus extrudi posset, & tuas hac
de re dissolutas argumentationes agnoscere
queas, fusq. deq. narrare protinus aggrediar.
Quid (ait Cicero) maius, quam cùm tanta sit
inter Oratores bonos dissimilitudo, iudicare,
quæ sit optima species, & quasi figura dicendi
à bono ad optimum dijudicandum, loquendi
difficultas innascitur. Dices fortasse, Bembe,
Quæsi illud ipsum Cicero, deinde inuenit;
& qualenam esset, expresit. At illum ipsum
audi hæc verba promentem. Atque ego in
summo oratore fingendo, talem informabo,
qualis fortasse nemo fuit. non enim quero,
quis fuerit; sed quid sit illud, quo nihil posse
esse præstantius. Fingit igitur Cicero, qualem
nec vidit, nec nouit. At certè vidit in animo.
quod enim singitur ad alicuius imaginis exem-
plar, si nullus extat extrinsecus imago, ad eam
ipsam imaginem, quam mente gerit, qui quis
ille fictor fuerit, id ipsum fabricari necesse est.
Arrige aures, Bembe, & Ciceronis, non meis,
audi verbis, quid ipsa de idea orationis decer-
nendum sit. Ego (inquit) sic statuo, nihil esse
in vlo generi tam pulchri, quo non pulchrius
id sit, vnde illud, vt ex ore aliquo, quasi & ima-
go exprimatur; quod neque oculis, neque au-
ribus neque vlo sensu percipi potest: cogita-
tione

Orationis
artificium
vbi sit in-
dagandum.

DE IDEA
dicendi pul-

A manarent animales, inter eos non satis conue-
nit. Degenerare quidem ipsas, cùm deorsum
imagines exciperentur, plurimorum cōsensu decretum
quomodo ex Ideis

est: adeò vt rationum potius, cùm illaberentur
in animos, quam id earum appellatione di-
gnas existimarent: pro captu etiam, vt varia
excipientium animorum condizione diuersas;
quāquam suo in fonte nullam varietatem pa-
tiantur. Atque hinc potes animaduertere, mi-
nus rectè se habere, quod scripsisti, Xeno-
phonem, Demostenem, Platonem, Ciceronem,
alios in ipso Mundi, ac rerum omnium
auctore Deo, rectè scribendi speciem contem-
platos. Cùm enim inter se diuersissimi &
sint, & habeantur scriptores, aut exemplar di-
uersitatis, aut ipsos imitatores vel omnes, vel
plurimos, siue hebetudinis, siue inertia damp-
naueris; ad eam verius, quam proprijs quis-
que in animis habebat ab ortu natura incul-
ptam, & tanquam inuastim imaginem, respicie-
bant, quæ & corporis temperamentum mode-
rabantur, quod vnuquisque obtinet ab alio di-
uersum. Illud tamen non ignorandum, sublu-
cere ipsa in mente perfectius quoddam simu-
lachrum; quo congenita ipsa, & ex corporeis
fons diffundans dicendi propensio, & ange-
ri posse, & perfici, atque ad excogitatum

speciem imitando referri. Qua ex re percep-
re facilè poteris, cur non vnum aliquem cen-
suerim scriptorem omnium maximum, atque
summum, sed omnes bonos imitari oportere.
Deest enim ille maximus, si perfecto illi, quem
gerimus animo, ipsum committas. Dici enim
non facile posse, quantum is, qui summus ha-
beatur, ipsa collatione decrebat; Ex omni-
bus autem facilius multò perfectio ipsa con-
stituitur: Siquidem propriam vnuquisque bo-
norū, & peculiarem orationis virtutem sor-
titus, non injuria existimatur, sic vt anima
etiam & corpus, à quo illa ipsa penderit oratio;

quæ sanè ab exemplo petenda est, perfecto illo
quidem, non vno aliquo chartis commenda-
to; magis autem ab omnibus bonis, ea, quam
sepè diximus, & nunc, vt eam ipsam inculce-
mus, videtur opus ratione, qua sparsæ scilicet
virtutes ipsæ, & disseminate, adeo vt vnu-
quisque illorum proprium insigne gerat, quod
non sit ei commune cùm ceteris. Tenenda auté
sunt sua cuicunque non vitiosa, sed tamen pro-
pria. ita enim censet Cicero, atque id ipsum
paulò post repetens. Expendere (inquit) ope-
rebit quod quisque habeat sui, idq. moderari,

E nec velle experiri, quam aliena deceant. Id
maximè quæcumque decet, quod est cuius-
me quæcumque suum maximè. Suntne, ita, Bembe, Tulli-
ana verba singula, quæ subiecit, sicuti & alia,
ex alio eius auctoris opere sumpta, & sub oc-
casione posita? Ergo sequi debemus proprium ani-
mi instinctum, & inditam, innatamq. propen-
sionem: deinde varijs aliorum virtutibus vnu-
quisque quasi corpus coagentare. Sic pi-
ctor ille celebratus, populum se dixit habuisse magister.

magistrum: Sic ille alias, quinque, non vnam,
virgines adhibuit ad simulachrum in Crotone-
nis

nis phano pingendum: Quoniam vno in corpore non poterant, quæ excellentem pulchritudinem omnino præsentarent, reperiri. Praxiteles verò cùm vna ex Phryne nudatam, & ex Mari surgentem Venerem effinxit, Cupidinem verò nullo ab animali exemplo, præterquam in affectibus, quibus intus afficiebatur, expresit, fatis dedit intelligi, ex animo magis, quam ex efformata quapiam, & in materiam expressa imagine, posse pulchritudinem effingi, & manifestari: quando Cupidinem ipsum multò excellentissima pulchritudine præstifesse matri, memorie proditum est. Ex animo itaque qui trahunt suo, & qui ex multis aliorum in eloquendo virtutibus vnum quasi corporis eloquentiae conficiunt, ij optimè dicuntur imitari, non furari, aut mendicare; quod ij tantur, non prestant, qui in concerpendis clausulis, & herantur, aut mysticis veteris cuiuspiam auctoris, confessantur, aut medicant.

Quinā op-
time imitari, non furari, aut mendicare; quod ij
autem fu-
runtur, aut
medicant.
Vis oratio
nisi conciliatrix est humanae societatis, semper erit ex commentario petenda? O vanitatē operosissimam, & seruitutem incomparabilem hominum, instar aurium caueis inclusarum, quæ voces humanas, & nullas, nisi quibus identidem ferula etiam magisterio affuerint, reddere nequeunt. Ac sanè M. Tullij de Imitatione definitio, quam atrulisti, nobis abundè suffragatur, tantum abest vt refra- getur, aut noceat. Nam aliquorum similes esse oportere docuit, qui imitarentur, nota alicuius: Id autem est, imitari virtutes, virtia relinquare: Similis enim potest quispiam esse Ciceronis in facilitate, & perspicuitate, & maiestate; Cæfaris, in elegantiâ verborum, & candore; Salustij, in breuitate, & sententiâ grauitate; Columellæ, in ornamentis; Celsi, in nitore; Plinij, in lenitate: Idemq. poterit elubbe illud, quod redundans & Asianum, si quod tamen est, at certè antiqui & magni Auctores ita sensere, in Cicerone damnatum effugere; eiusdem auctoris repetitiones nimias declinare; cauere à siccitate Cornelij; à nimis Columellæ floribus, à neglectu Cæfaris; ab obsoletis, & Catonianis Salustij verbis abstinere. Neque enim tua illa recipio, imitatores cuiuspiam auctoris, totam eius styli faciem exprimere oportere. quod si nœui illam infuscarint, quid erit causa, vt nequeant lucem pro tenebris reponere? si etiam vulnera malas, aut nasum deformarint, frontem, aut oculos nequeam imitari? quasi aperta Lace- na, & operta Thespia non potuerit Apelles dumtaxat exprimere, aut Lampetæ, supercilia tantum, aut aliqua solū ex ijs, quæ apud Philoxenum laudauit Cyclops in Galatea? po-

Ciceronis
definitio
de imita-
tione.
Iudicium
de stylo
Ciceronis.
Cæfaris.
Salustij.
Columel-
lae.
Celsi.
Plinij.
Cornelij.
Catoni.

A terit inquam id præstare is, qui ita erit animo affectus, vt quod est viuis cuiusque optimum & experiarur, & agnoscat in se, vt id tandem sequatur, & ab eo, quod illi est aduersum, penitus abhorreat. Neque enim eum, qui huic obeundo muneri sit aptus, volo, vt mentis emota, vt obliuiosus, vt tardus sit; sed perspiciac ingenio, memoria tenaci, solertia præterea, & industria non mediocri: Neque etiam volo, vt ex hoc, & ex illo quidquam decerpatur; vt ex modis loquendi dissimilibus ita orationem, tanquam ex diuersis pannis centonem consuat: sed vt conflentur omnia, ex ijsq. ipsius tua propria phrasis, quæ nulla sit eorum, præclarâ illa, tamen, & digna laude coalescat: atque ita instar apum, diuersis ex floribus, non ipsos exprimes flores, sed dulcissimum illud aut Hymetium, aut Hyblæum mel coagmentum. Atque hæc quidem satis (vt puto) futura sunt, pro refutandis ijs, quibus nostra de multorum Imitatione & Idea animi propria, reiçebas: Respondi enim ad Epicheremata omnia, quanquam singulis non eodem modo. Nunc, quod neminem vnum (quod tamen tu Neminem conducere existimas) imitari oporteat, & de vnum extuo inter imitandum instituto verba faciam. Pedit imitari.

CImitari nos vnum quempiam omnibus in rebus, & modis scriptorem, nec debere, nec posse, prioribus litteris patefactum existimabam: atque ex ijs, quæ haec tenus disputauimus, opinor abundè confirmari potuisse: sed minute tractanda res est, & exemplis etiam (vt arbitror) munienda. Si nullum tuum iudicium, Bembe, in scribendo sequare, sed auctoritatâ cuiuspiam auctoris omnibus in rebus pareas, quid tandem ex ipsa tua imitatione conficies? Similis, dices, iam. At quonam pacto? Imitabor, inquit, omnia, quoad similis euasero. Sed si prorsus eadem non dixeris, & eodem modo, eisdem verbis, figuris, lineamentis, numeris, dissimilis & eris, & iudicaberis: Atque hac ratione imitator non fueris: quoniam talis, nisi à proposito recedas, esse non potes, nisi similis euaseris. Sin autem ea omnia præsteris, similem tute ipsum fortasse factum arbitraberis; alij, vel illum quem imitaris, non te, qualem vis haberi, esse decernent, aut furē, aut merum exscriptorem iudicabunt. An ignoras, proditum memoria, Criticum illum Aristophanē, consensu docti illius catus, ad Philadelphia litterarum certamen congregatū, eum damnasse furti, qui materiam ex se se non fabricasset orationis, hoc est non propria vñus esset inuentio? Quid putas, futurum vñus se, si alicuius auctoris cæsa, & membra furto, futilis? Tantum præsa illa atas monebat studiosos litterarum, vt homines tandem vellet se esse, non simias: quod subsecuta fæcula custodisse, illud sit indicio, quod & Terentius à furis nomine maximopere abhorruit; & Manlius gloriatus est, se se non furtum, sed opus editurum; vt qui neminem vnum sequeretur: quasi facit doceret, imitatores nimios, à furibus nihil omnino differre. Dices, non esse necessa-

Scriptor
fuiti dam-
natus.

necessarium ut nos aliorum inuentio, vt similes habeamus ijs, quos duximus imitando; sed opus esse nostram, qualisunque ea fuerit, veterum nominibus, tropis, numeris, clausulis, periodis, tanquam proprium corpus, panano, peregrinatq. coloribus circumuestire: Sed laruæ, simulachra, & euanidae vñbræ potius quam homines dicentur, ijs similes quos cupiunt repræsentare: Decrit enim viuidum robur, & spiritus. Atqui prioribus in litteris ostendimus, inuentio, qua tanquam materia orationis & est, & habetur; & dispositionem, qua illi aptetur; & elocationem, quæ vtrisque conueniat; sequi oportere: Si secus fiat, risus non demiratio excitabitur: quemadmodum fieri quandoque assolet, quum pictores quidam postrem ordinis, nec symmetriae vñllus, nec colorum, nec vñbrarum mores, extrema quedam linea menta ducunt, præclaris pictoribus forte similia; actutumq. autumant, se illos probè fuisse imitatos: sed euenit ut suis, quas pinxerint, imaginibus postea nomen incribant eius ipsius, quod repræsentare cupiebant, animalis: alioqui, quidnam effent moliti, haudquaquam internoscetur. Quod si paulò etiam eruditiores fuerint, ni tamen ex animo id ipsum prompserint simulachri, quale aucto[r] ille prompsit, quem imitantur, neutiquam similes futuri sunt, etiam si omnem operam, curam, omnem denique diligentiam posuerint in imitando. Est id ipsum fæpnumero videre in curiosis imitatoribus, qui scribendo cum nequeant quem maximè vellet, imitari, similes se tamen haberi, & cupiunt, & dicunt, non minus & amantes, & admirantes sua, quām suos Delphini filios. Ac memini, olim me ho[m]p]itio ad multos menes quandam excepsisse virum, doctum alioqui, nec malorum, vt videbatur, morum, sed tanta in effigendo Cicerone cura, ne insaniam dixerim, laborabat, vt semetip[s]e dum quod volebat, omnino non posset assequi; penè cruciaret: quapropter fæpè, quæ componuerat, dum recitaret, vt quife filium esse non nosset, exclamabat identidem, repetebatque: Audi-

CPeruer-
te Simiam Ciceronis. Fit etiam quandoque, tur, quod vt vel vnum tantum ex multis detur assequi, & est maxi- id quod propriè, maximèq. imitandum effet, me imitan- perueratur. Quod olim à discipulo quodam Apellis factum, me legisse memini. Nam quum magistrum imitaretur in Helena pingenda, ac simulachrum gemmis, margaritis, auro, purpura referisset, Helena pulchritudinem sibi ipsi expressissime videbatur: non ita tamen vim Apelli, qui diuine cultu pulchritudinem imitandam admonuit. Hoc ne aliud, quam manum, & colores non conuenisse cum animo, cui iudicandæ pulchritudinis, & arbitrii, & potestas? An putas, Bembe, vlos nostri tem in dicendo poris Ciceroni fore in loquendo similes, nisi futuros si in intelligendo etiam similes fuerint? Sanè Au miles, qui gustinus eos non probat, qui linguam Ciceronis tantum, non peccus admiratur: vt qui pro-

Animi, au-
tumq. iu-
dicium.

Varijs cor-
poris parti-
bus varijs
amictus ef-
fus.

dos.

Ciceroni & potestas? An putas, Bembe, vlos nostri tem in dicendo poris Ciceroni fore in loquendo similes, nisi futuros si in intelligendo etiam similes fuerint? Sanè Au miles, qui gustinus eos non probat, qui linguam Ciceronis tantum, non peccus admiratur: vt qui pro-

C puni,

pum, & Pyrgotelem excitasse ab inferis, vt tibi non vestes, sed corpus Ciceronis, repræsentent. vbi enim magni illi artifices tibi vel penicillo, vel calo, vel arte fusoria imaginē eius ipsius sub oculos posuerint, suo ipsorum erunt officio perfuncti, pīctus tamen ille, vel marmoreus, vel æreus Cicero fuerit, non carneus. Do etiam aliquid plus, carnem, quæ fuerit Ciceronis affequantur imitando: at animum, at spiritum, quibus illa informabitur? Num igitur verus ille solum habendus Cicero, qui scilicet formam orationis concipiebat animo, & viuidum robur adiiciebat, & gratiam, mox huiuscmodi omnes promebat animi motus, interprete lingua? Oportet itaque gerere animo conceptus Ciceronis: esse præterea instrumentos rerum multarum, & magnarum doctrina, & experimentis eos, qui se existimant, viuam linguam Ciceronis esse consecutos: ne si Tulliano careant spiritu, eos Cato nuncupet Mortuaria glossaria. Dices fortasse, te verba glossaria, primum obseruatur, inde numeros, & linea menta, structuramq. omnem, nihilq. ipsius quod non sit etiam allatum à Cicero, nec alijs omnino loqui de rebus velle, quād Quid sit fu de ijs, de quibus ipse differuit. Hoc furari erit, rari, non imitari. Hoc Aristophanes ille imitari. non ferret, tantum abest vt probaret, quando Iudicium etiam vt poena afficeretur, censuit, qui, qua alij dixissent suis in lucubrationibus, ipse rebus quibus tulerit; idq. eius iudicium totius penè Græcia, quæ cum maximè littoris florere credebatur, consensu publico est approbatum. Venio ad imitandi rationem, quam te ipsi tibi proposituisse dicis Ciceronem prosa oratione, versus Virgilium; & quam tibi dediscere, & abo leri ex animo phrasim, perdifficile fuerit, quæ ex fontibus auctorum secundi ordinis imbiberas, vt quæ impedimento esset hairiendæ celebrati simorum auctorum elocutioni: nequa quam enim tibi rem futuram cum ijs, qui se neminem imitari profiterentur; quoniam scribendo parum admodum profecisse tibi vide rentur; & cum suis libris, atque scriptis planè intuisos, ac despiciens iacere. Ego quidem, ni te viderem, Bembe, tam Ciceroni addictū, quād qui maximè; & in eius nō solū verba (quod dici afflo) iurare, sed apices etiam litterarum, & puncta, quibus interstringitur lectio, tanquam in arcans custodiare; conarer in id, vti docerem, fieri non posse, vt sis omnino similis Ciceroni. Hoc enim aperit ratio Naturæ, quam ars imitatur, quæ eadem omnino esse non potest, vbi est natura ipsius in temperamento diuersitas. Hoc dicitat Idea, siue species ipsa dicendi, qua ita sese habet, vt numerus (auctore Aristotele) qui vel additione, vel subtractione vniuersitatis tam variat, vt sine villa auctoritate, quilibet etiam è medio possit videre id ipsum esse τὸν ἀνθεῖον: Quod si dixeris, te ex imitatione, si non similem, propinquum tamen aliqua ex parte fieri; Ipse quidem tibi vt gratulabor, quod imitando

A profeceris, atque inter imitatores, quando ista voluisti, egregium tibi locum vindicaueris: ita tamen non assentiar, solum Ciceronem, quanquam eximius ille, & extra omnem in dicendo aleam haberet prosa oratione, sic numeris omnibus consummatum, vt despectis ceteris, is nobis omnino sit proponendus, in quem nostra studia, & cogitationes diriganus: Seligenda potius ea, in quibus eminet, & ascendi ceteri sunt, qui quanquam aliqua re inferiores, præstare tamen alijs in rebus existimantur: Quod non solum ijs, quibus vñi sumus, rationibus tueri possumus, sed exemplo B veterum omnium boni nominis scriptorum, qui non illum vnum, sed multis potius imitati sunt, & seipso in primis fecuti, hoc est propriam animi Ideam, propensionemq. dicendi: Qua de re priori in epistola, longo quadam discursu, fecimus mentionem. Quorum exemplum fecuti sunt nostra tempestate plurimi, inter quos Hermolaus Barbarus concilius tuus, Iohannes Picus patruus meus, Angelus Politianus, & qui ijs ætate anteibat Theodorus Thessalonicensis. Magnos hosce viros fuisse, nec tu negaueris, nec vllus, arbitror, qui inter viros bonos, & de litteris bene au dientes locum obtinuerit. Eorumne aliquis te quoq. Bembe, Ciceronem est imitatus figura dicendi? De Hermolao id afferre non potes, qui sese totum Plinius addixit, Theodori sectator, qui in transferendo Aristotele, & Theophrasto, Plini, Celsi, Columella delegatus est charactere, eis auctoriis, quos interpretabatur, consentaneo. Verbis sanè quibusdam Ciceronis vtitur, at non phras: alio si satis ei non fuisse, quantum chartarum, aut in Piceno, aut in ripis Benæci decennio conficitur: & si quando aut epistolas scribit, aut in vertendis auctoriis Græcis, & Latio D inferendis proœmiatur, dici iure non potest Ciceronis affecta. Patrui stylus (vt de incomparabili ingenio, & doctrina fileam) Ciceroni magis accedit, quam Plinio: sed proprium quiddam, & peculiare præ se fert. Po Stylus Politianus varius in dicendo, vt qui diuersos litiani. Stylus Io. Picti:

Ciceronem, quanquam eximius ille, & extra omnem in dicendo aleam haberet prosa oratione, sic numeris omnibus consummatum, vt despectis ceteris, is nobis omnino sit proponendus, in quem nostra studia, & cogitationes diriganus: Seligenda potius ea, in quibus eminet, & ascendi ceteri sunt, qui quanquam aliqua re inferiores, præstare tamen alijs in rebus existimantur: Quod non solum ijs, quibus vñi sumus, rationibus tueri possumus, sed exemplo B veterum omnium boni nominis scriptorum, qui non illum vnum, sed multis potius imitati sunt, & seipso in primis fecuti, hoc est propriam animi Ideam, propensionemq. dicendi: Qua de re priori in epistola, longo quadam discursu, fecimus mentionem. Quorum exemplum fecuti sunt nostra tempestate plurimi, inter quos Hermolaus Barbarus concilius tuus, Iohannes Picus patruus meus, Angelus Politianus, & qui ijs ætate anteibat Theodorus Thessalonicensis. Magnos hosce viros fuisse, nec tu negaueris, nec vllus, arbitror, qui inter viros bonos, & de litteris bene au dientes locum obtinuerit. Eorumne aliquis te quoq. Bembe, Ciceronem est imitatus figura dicendi? De Hermolao id afferre non potes, qui sese totum Plinius addixit, Theodori sectator, qui in transferendo Aristotele, & Theophrasto, Plini, Celsi, Columella delegatus est charactere, eis auctoriis, quos interpretabatur, consentaneo. Verbis sanè quibusdam Ciceronis vtitur, at non phras: alio si satis ei non fuisse, quantum chartarum, aut in Piceno, aut in ripis Benæci decennio conficitur: & si quando aut epistolas scribit, aut in vertendis auctoriis Græcis, & Latio D inferendis proœmiatur, dici iure non potest Ciceronis affecta. Patrui stylus (vt de incomparabili ingenio, & doctrina fileam) Ciceroni magis accedit, quam Plinio: sed proprium quiddam, & peculiare præ se fert. Po Stylus Politianus varius in dicendo, vt qui diuersos litiani. Stylus Io. Picti:

Quenā imitatio maxi cetera sunt, qui qui quanquam re latum imitandum. A cu nec iustum triduum impendi, boni consulas, quæso. Neque enim egi, vt qui quartanam laudant, aut qui scribunt Encomia Theristæ, & Bombylos Panegyricis persequuntur: Scilicet, putasne, tempus mihi superesse ad exercendum ingenium, quod vix possum tueri, ne tot molestiarum, quibus premor, molibus plane succumbat? putasne præterea, me non ex animo locutum, sed ad ostentationem potius: vt qui nolim cum alijs conuenire? Vera loquor; aut, si decipior, falsi tamet me scribere non putasne existimes, velim; & libertate potius ingenii dictum, quam seruitute. Illa enim ipsa libertate fretus, philosophorum etiam, qui maximi fuerunt nostra ætate, non probare doctrinam sèpenerò soleo, vt qui Réligionis nostræ res tam ratas, certasque habeam, vt nihil certius existimem: hominum vero sensibus, propriaq. industria nitentium doctrinas, & placita tam probem, quam sepe mihi aut vera offerunt, aut veri omnino similia. Vale.

„Inanes sine mente soni, nugeq. canore? Propterea censui, me meis in scriptis, vt in omni vita, res magis, quam verba præstare oportere; maioremq. omnino vim impendere in dirigendis ad normam vera religionis animi affectibus, quam in oratione ad Ciceronis amissim lineanda: vt illo esse videatur fine terminanda. Atque haec tenus de nostra controvrsia, quam augere potius viderer potuisse, quam minuere, si quæ à Græcis Rhetoribus quibusdam, & nonnullis Latinis afferuntur, euentialias. sed nostra, quam aliena, ad præfens attulisse forte præstiterit. Tu autem amicè potius, quam ele ganter scriptam epistolam contemplatus,

CICERONI'S EDITIO EDITIONATOR

& Interpretes in eum aliquot. Cap. XV.

- M.** Tullij Ciceronis Historia, per Consules descripta, & in annos 64. distincta per Franscicum Fabritium Marcoduranum, ab anno post Romanam conditam 647. ante CHRISTUM natum 103. usque ad annum Vrbis 720. **TOM. I.**
Rhetoricorum incerti Auctori libri Quattuor, Ciceronis de Inuentione libri Duo, cum Commentarijs M. Fabij Victorini. **Veneris**
Topica cum Commentario Anicij Manilij Seuerini Boëtij, & Petri Vellij Gueuaræ. **apud Al-**
Partitiones Oratoriae, cum Commentario M. Antonij Maioragij. **dum anno**
* De Oratore cum Commentario Audomari Talæi. **1583.**
Brutus, siue de Claris Oratoribus. } cum Commen. Victoris Pisani. **TOM. II.**
Orator. De optimo genere Oratorum, cum Commen. Ioannis Antonij Viperani. **TOM. III.**
Epistolarum ad M. Brutum lib. 1. } cum Pauli Manutij Commentarij. **IV. V.**
Epistolarum ad Q. Fratrem lib. 3. } cum Pauli Manutij Commentarij. **TOM. VI.**
* Academicarum quæstionum editionis primæ liber secundus, qui inscribitur Lucullus. } cum Aldi Manutij Commen-
Academicarum quæstionum editionis secundæ liber primus. } taris. **TOM. VII.**
De Finibus libri Quinque. Tusculanarum disputationum libri Quinque. **TOM. VIII.**
* De Natura Deorum libri Tres. **TOM. IX.**
De Diuinatione libri Duo. **TOM. X.**
De Fato liber. **TOM. XI.**
De Legibus libri Tres. **TOM. XII.**
De Vniuersitate, ex Timæo Platonis Liber. **TOM. XIII.**
Arati versus à M. Tullio Cicerone conuersi. Et vbi aliquot in locis, iniuria temporis, Ciceronis versus amissi desiderantur, ij additi sunt ex Virgilio, Germanico Cæfare, Rufo Anieno, qui antea conuerterant. **TOM. XIV.**
De Petitione Confulatus Liber, cum Valerij Palermi Veronensis Commentarij. **TOM. XV.**
* De Officijs libri Tres, cum Aldi lunioris Comment. Quorum secundus ad Christianæ normam **TOM. XVI.**
vitæ ab eodem Aldo examinatur.

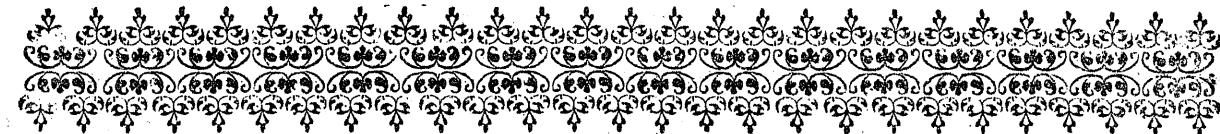
Dialogus

Dialogus de Senectute, qui inscribitur
Cato Maior.
Dialogus de Amicitia, qui Lælius.
Paradoxa.
Somnium Scipionis.

} cum Aldi Iunioris Commentarijs.

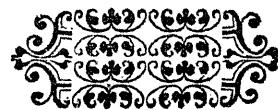
Hic Ciceronis operibus haud additur libellus de Consolatione ad Filium; quod ipsius non esse certis argumentis, cum alijs, tum Ianus Guillermus offendit.

Ceterum, qui Marci Antonij Majoragij commentaria in libros Aristotelis de Rhetorica legerit, dum Ciceronis de Arte Oratoria libros expendet, magnam hauriet lucem & ad Aristotelis, & ad Ciceronis præcepta item conferenda.

INDEX RERVM, ET VERBORVM

Vtriusque partis huius Bibliothecæ. Observandum est autem ubi inuenitis hanc litteram, P, eam significare partem. Vbi vero erit haec nota numeri 1. significari Primam. Vbi autem haec nota. 2. ea significari secundam Partem. At ubi est scriptum Cic. significari Ciceronem, qui est ultimus liber siue Appendix ad Bibliothecam.

- A
- BNEGATIO fidei 209. c. col. 1. p. 2
unde. pag. 319. e.
parte 1.
Absolutio sacramentalis quando diffringenda. 297. a. p. 1.
& 298. c. p. 1. Eius formula. 299. c.
par. 1
- Academica cœlestis. 17. c. p. 1
Academiæ cuersio quomodo à Satanæ procurata. 54. b. p. 1. Parisiensis Theologorum parentes. 258. e.
p. 1. Salmaticensis optima. 46. a.
p. 1. Hispanica alia. 17. b. p. 1
Academici qua: in re felicitatem locarunt. 60. c. p. 2. Academicæ noui Peripateticorum, & Stoicorum censores. 77. b. p. 2
Accidens quid sit. 62. b. p. 2. Monstrat substantia dores. 62. c. p. 2. Divisio accidentium. ibid.
Affio quid designet. 20. c. p. 2. Affio num diuiso. 40. b. p. 2. Forenses in quibus consistant. 57. a. p. 2. Humanæ sunt materia Iurisprudentia. 122. c. p. 2. Portentosæ quanam. 213. d. p. 1
Accursi errores ex historiæ imperiæ. 36. c. d. e. p. 2 Iudicium de ipso. 53. c. d. p. 2
- Adam primus ut omnium parentes, sic magister. 14. d. p. 1. In eo multa spes in animo consignata. 62. d. p. 2. Ab eo ad diluvium quo anni fluixerint. 205. d. p. 2. col. 2 Adolescentes quid ad bene vivendum inciter. 408. b. p. 1 Adornatio simulachrorum ex quo processit. 613. col. 1. p. 1
- Adrichomij cautio. 217. b. p. 1 Edibus sacris extruendis quanam area paranda. 211. d. 2. col. 2
- Ædificia ingenia unde sepe ruant.
- Alexandrina schola per quosnam in melius mutata. 16. e. p. 1. Eiusdem numero librorum congeries. ibid. Algorismi errores. 127. d. p. 2. Is penit omnum intelligentiam aternæ. 127. e. Errat circa numerum Angelorum. 128. a. Diuinæ prouidentiam. ibid. d. circa cognitionem primi. ibid. e. Ultimam beatitudinem. ibid. a. Penam animæ. ibid. a. Eiusq. actionem. ibid. c. p. 2
- Algebra quid. 181. 2. col. p. 2 Aliquid in alio esse, dici diversimode. 602. b. c. p. 1
- Alfonfus Sancius è Societ. IESV optimæ de Sinis egit. 581. a. Sed plenissime Michael Rogerius. ibid. b. p. 1 Amadisij, & aliorum eiusmodi libri sunt profus ablegandi. 113. e. p. 1 Amara quod nescitur nequit. 326. d. p. 1 Ambrosij de Platone iudicium. 78. a. p. 2 Quid sit, quod dicitur in Scripturis. Ambulabant, & suspendebantur animalia. 190. a. p. 1 Amittitus varios varijs corporis partibus esse asciscendos. 25. d. 2. col. 2
- Amor Deifons omnium legi. 7. a. p. 2 Ex eo Diuina amoris lex, ibidem. c. Amor erga sensus, signum est, quod homines natura scire desiderant. 14. b. p. 1 Veri amoris Victoria. 292. e. 1. col. p. 2
- Anabaptista Historiam Iobi fabulam impudenter appellant. 489. b. p. 1 Anachoretica, & solitaria vita quid sit. 391. a. b. p. 1 Anarome infestæ conducent ad sedandas animi perturbationes. 140. b. p. 2 Andes longissimus omnium montium. 165. e. p. 1 Andreas Masius notatur. 172. d. p. 2 Angeli mali nec potentia, nec adiu intelligendi comparandi sunt cum bonis.

INDEX.

- ¶. 144.a.p.2. *Angeli boni ex obedientia confirmati in gratia, mali autem in peccato obstat, dum Deo nocere non possunt; creaturas deuovere querunt.* 629.col.1.p.2. *Eorum fatus.* 628.col.2. *Angeli, & homines duci à Deo ipsius hominibus magistris.* 146.p.2. *Angeli natura immortales ferè innoxios.* 627.col.1. *Alij Angeli alijs illustiores.* ibidem. p.2.
Anglorum hereticorum crudelitas. 238. d.e.p.1
Anima Rationalis secundum Aristotelem non est genita, sed immaterialis, & ex insecus adueniens. 90.d.e. p.2. *Anima naturaliter habet potentias suas priusquam corpori commiscatur.* 180.d.p.2. *Eadem spirituale esse substantiam quenam ostendit.* 905.a.p.1. *Animatum qui curam gerunt Christum maximè imitantur.* 374.a.p.1
Animaria ad contrarias curas curvantur, ut sicut. 318.e.p.1. *Istae insiste à Deo vires ad sananda vulnera.* 138.b.p.2. *Ac eorum facultates explendas necessariae proprii obiecti adoptio.* 615.p.1.col.1
Animis habent post mortem diuersas receptiones. 535.a.p.1. *Animus hominis ager animatus.* 370.c.p.1. *Idem in mensuram non cadit.* 12.d.2.col. p.2. *Post mortem nihil sensibilium honorum percipit.* 615.1.col. p.1
Antichristi errores à Samosatenicis Transylvanicis disseminantur. 549. b.p.2
Antiquarum rerum mira caligo tribus primis etatis. 230.c.p.2
Antiqui ad Imperatores scriperunt infidei defensionem. 457.d.p.2
Antiquitatem Moyss qui scriperint. 155.d.p.1
S. Antonius pulchro de infidili Damanum. 160.c.d.p.2
Annum à Iustiniano prescriptis disen di Institutionibus. 29.c.p.2
Apis Egyptiù à multis medicinae invenient constitutus. 138.a.p.2
Apochryphi libri quinam sint. 80.b.p.1
Eorum duplex genus. ibid.c.p.1
Apollonius Tyaneus Simoni Mago sufficitus à Satana. 116.c.p.1. *Liber de eius vita non censura, sed igne expurgandus.* ibid.
Apofoli absunt sibi à Concilio Tridentino. 477.c.p.1
Apofoli calibes Virgines ad castitatem horantur. 140.b.1. *Eosdam pauperes cur elegit Christus.* 652. d.p.2
Eorum miracula. 652.a.p.2
Applicatio potenciarum ad hominis finem meditandum. 338.a.p.2
Aptatio pietatis ad libros Iustiniani exponendos. 23.a.p.2
De Apuleio, & Luciano Macarij Mutij iudicium. 303.d.e.2.col.p.2
Aqua tingere quid sit. 347. a.p.2
Aquaqua ex imbris colligitur, ac
- luberrima.* 221.b.1.col.p.2. *Aqua bona indicia.* 211.a.p.2. *Quanam optima.* ibid. a. *Eiusdem quinque genera.* ibid. d
Aquila post septuaginta, Sacram Scripturam Grace vertit. 273.c.p.2
Arabes è Gracis Astrologiam accepere. 204. b. 2. col. p. 2. *Arabica Versio, Aristotelis deplanaristica.* 101. d. p.2. *Arabia, & Africæ gentes perpetua servituti obnoxia.* 214.e.2.col. p.2
Area fœderis cur à Deo Allophylis traxita sit. 17.d.e.p.2
Archimedes Syracusus tutatur. 178. c.p.2
Archites lignea columba volatum indidit. 177.d.p.2
Architettura, aliarumq. avium origo. 207. d.e.2.col.p.2. *Eius leges.* 208.c. 1.col.p.2. *Partes, & diuisio.* 210.b.1. col.p.2. *Eadem Astronomica notitia partem requirit.* ibid.d
Arenarum genus triplex. 212.a.2. col.p.2
Ariani sacras Scripturas negant. 509. c.p.1. *Purant Christi. Regnum statim post eius ascensionem abolutum.* 540.b.p.1. *Errores.* 514.b.c.p.1. *Eorum libri à Constantino Imp. prohibiti sunt.* 542.c.p.1. *Qui aduersus Arianam herepsm scripferint.* 55. c.p.1. *Eorumdem in Transylvania velitationes aduersus Deum.* 538.b. p.1. *Arij-misera mors.* 509.c.p.1. *Is hōis omnis Catholici nominis.* 537.d
Aritmetica an consideret quotum. 179.d.p.2. *Principi inter Mathematicas.* 181.1. col. p.2. *Clavius Arithmetica practica.* 182.1. col. p.2. *Euclidis librorum eius.* 97. a. & seq. p.2. *Quianam Artificis libris orientur.* 72.e. & 73. abe. c. d. e. p.2. *Partitio.* ibid. *Articuli concordia Augustensis colloqui.* 476. a. p.1. *Articuli fidei à Lutherano sublati.* 526. a. p.1. *Nihil concedi, aut detrahi de articulis fidei potest.* 140.a.p.2
Aristoteles viginti annos auditor Platonis. 85. d.p.2. *Non fuit verborum prodigus.* 98.c.2.col.p.2. *Philosophiam in methodum rededit certioris meliore.* 94.d. p.2. *Deo rerum humanarum prouidentiam admittit.* 92.a.p.2. *Sedum pugnat.* 93.a.p.2. *Paucissimis in rebus à fide differt.* 107.e.p.2. *An peculiarem librum de piscibus ediderit.* 133. d.p.2. *Deum causam causarum vocat.* 158.b. p.2. *Tempus putat esse aeternum.* 125.a.2. *Mundum aeternum.* 16.c. *Calum ingenitum.* ibid. *Generationem aeternam.* ibid.b.c.p.2. *Fons Solem semper generaturum plantat.* 123.a.p.2. *Negat resurrectionem mortuorum.* ibid.b. *Coactus est ponare primum motorē.* 203. a.p.1. *Ab Hippocrate multa mutantur.* 140.a.p.2. *Cur plura corigeret si renuisceret.* 95.c.p.2. *In quibusna erravit.* 125.b. p.2. *Eius excusatio.* ibid.c. *Quia in eum scripferunt.* 206.d.1.col.p.2. *Quanta incommoda ex ea promanarūt.* 202.p.2. *Eius vanitas unde.* 72.e. p.1. *Refutatur.* 202. p.2. *E Patribus aduersus eam qui scripferint.* 215.a.p.2. *Eius Interpretes.* 217.a.p.2. *Quibusnam legibus*

INDEX.

- bus Astrologi diuinatores prohibeantur.* ibid.2.col.p.2. *Il Iustiniano exposito.* 204.b.1.col.1. *Idem Roma pulsi.* ibid. c.p.2. *Eorum iudicis non fidendum.* 203.c. 1.col. p. 2. *Ab alijs refutatur.* 204.d.1.col.p.2
Athanasius Antonium Eremitam accurate libello laudauit. 494.d.p.1. *Is ad Sedem Apostolicam.* Petri appellavit. ibid.e
Atheismorum colluuius à Lutheri, & Caluini discipulis in orbem inuenita. 534.b.p.1
Athienenses Academia per quosam mutata sunt in melius. 16.d.p.1
Atys imminentे Patris morte ex muerto vocalis factus est. 122.b.p.1
Autores ab Anno Viterbiensi suppediti. 6.c.p.1
Auguria, & huiusmodi cetera esse pernenda. 118.c.d. p.1. *Vnde introductio.* 614.1.col.p.1
Augusti Monarchia pacifica tribuenda Divina dispositioni. 141.a.p.1
Augustini admonitio salutaris omnibus disciplinis adhibenda. 183.1.col. p.2. *Eiusdem de locis animarum post mortem.* sententia. 532. e. *Mathematicos in Ecclesiis non recipit, nisi post publicam penitentiam.* 204.a.1. col.p.2. *Augustinus ex lectione Ciceronis immutatus.* 20. c.1. col. p.2
Augustinus, & Orosius varia de legis tractarunt. 8.d.2.col.p.2. *Ciceronis libri de officiis in honore habet.* 20. c. 2. col.p.2
Basilica Apostolorum, & asyli Gentilium comparantur. 281.d.e.2.col.p.2
Beatusitudo quid. 599.1.col. p.1. *In quo consistat.* ibid. *Beatusitudo essentialis quid.* 659.e.p.1
Beatorum Gloria, & damnatorum poene. 640.a.p.1
Beatus quis dicatur. 659.d.p.1
Belisarius Aquiuinus Nevitinorū Dux. quid senserit de Sannazario. 289.c. 2.col.p.2
Auerrois veriores, & Interpretes. 100. d.p.2. *De eius digressionibus.* ibid. c. *Quo tempore vixerit.* ibid.e. & 203. c.p.2. *Nomen Commotoris natus.* 211.b.p.2. *Errores.* ibid. & 126.b. p.2. *Linguarum expersi.* ibid.c. *Ex uno eius loco quid de alijs cōfici posse.* ibid. d.e. *Eius ignoranzia.* 102.b. & seq.
Bellandi ratio varia. 121.c.p.1. *Quanam iusta causa bellū.* 128.c.p.1. *Bellī exhortationes unde bauriri possint.* 129.1.col.p.1. *Bōziorū auditor lucri.* 614.1.col.p.1
Borromaeus Cardinalis quid de Sylua allegoriarum cogitauit. 210.b.p.1
Brentij scripta calumniosa. 93.e.p.1. *Pessime errat.* 523.b.p.1
Breuiarij usus. 360.e.p.1
Breuitas nimia, vel festinatio nouerca est solida eruditio. 81.b.p.2
Bruti epistola characterē Imperatoria prudētia habet. o.m.1.col.p.2. in Cic.
Bucerus Melism nonā venisse putat. 559.c.p.1. *Eius religio.* 522. b. p.1. *Modestior est Calvino.* . 498.b
C
ABALIA in quo differat à Maforeth. 172.a.p.1
Calibarus Sacerdotum. 470.d.p.1
Calum Empireum Paradisus vocatur. 650.b.p.1. *Eius excellentia.* ibid.c.p.1. *Interitus expersus.* 267.col.1.p.1
Cesar Baronius nosi Testamenti nodos historicos expendit. 223.c.p.1
C. Caesar fortuna, ac diligentia rérum euanta male tribuit. 120.c.p.1. *Stylus eius qualis.* ibid. & 24.d.1.col.p.1. 2. ex Cic.
Biblia cur vulgari idiomate ab omnibus nō sine legendis. 179.a.p.1. *Verba in linguis Anglicanam.* ibid.d. *Complutensis, & quadrilinguis editio.* 176. a.p.1. *Eorū castigationes ab Hispanis breuiter tachit.* & cur. 181.c.p.2
Callimachi iudicium. 276.d.2.col.p.4
a 2 Calui-

I N D E X.

- C**alvinus Alcini nomine abusus est in suis scriptis. 67.c.p.1. Idem & Georigius refutantur à Lindano. 193.b. p.1. Arbeitni eius. 511.e.p.1. S. Trinitatis nomen illi non sapit. 512. d.p.1. Erroris varijs eiusdem. 221.e. c.d.e.p.1. Quidnam vere Catholice. 203.c.p.1. In quo errore Nestorium imitatur. 533.c.d.e. 534.a. 516.a. 529.b. c.d.e. & 522.c.d
- C**amis. & Fotoues falsi Iaponiorū Dij. 631.p.1. Deos nos nihil esse. 612.1. col.p.1. Legum Iaponicarum conditores. 611.c.p.1. Historia illorum iporum nefaria de ijs referunt. 614. 2.col.p.1.
- C**anones paenitentiales Confessorijs sciente necessarij sunt. 299.d.p.1. Canonorum librorum catalogus, quinam ex Augustino. 191.a.p.1.
- C**apita quibus propter luxum in vestiis mortaliter peccatur. 295.d.p.1. Quatuor capita, ad qua referuntur. Chalcidius Platonicus de Stella Magorum. 235.e.p.1. Chaldaei. & Egyprij in quo errant. 70. d.p.1. Eorum cecitos unde. 79.e.p.1. Chama posteritas maledicta. & nigra. 214.b.2.col.p.2.
- C**aroli Magni Studium in reficienda Ecclesiastica disciplina. 338.a.p.1. Eiusdem. & Dipisi pietas. & humilitas. 97. e.p.1. Scholas prope Templam instituit. 312.c.p.1.
- C**arolus V. ne voluit quidem attingere scriptum hereticum. 477.d.p.1. Eiusdem verba contra Augustanam confessionem. ibide.
- C**arpocrates. & alijs de Deo. & Christo blasphemias euomuerunt. 500.a.p.1. Carybes humana carne vescuntur. 576. b.p.1.
- C**assatio quid de Canticis Cantorum dixerit. 389.b.p.1.
- C**atuum conscientia summa quinam collegirent. 225.b.p.1.
- C**atechismus necessarius ante Baptismum. 318.d. p.1. Eius cessatione summa incommoda esse secura. 319. d.p.1. An eius vox hereticum dicendi morem redoleat. 326.a.p.1. Vnde denam emendator petendus. 344.c. p.1. Totam Theologiam continet. 468. b. p.1. Edmundi Catechismus quam auide exceptus sit in Gallis. 324.c.p.1. Quinam sum scriptorium. 323.e.p.1. Eius utilitas. ibid. a. p.1. Primitus Ecclesie sculis locus fuit Catechismo erga baptizandos. 316.d.p.1. Catechista debet esse pius. 327.c.p.1. In reliqui qualis esse debet. 328.e.p.1. Catechizandorum rudium ratio. 312. d.p.1.
- C**atechumenus de quibus docedus. 314. b.p.1. Quanta cura insituantur Catechumeni. & Iudei. 570.d.p.1. Ad eos iuuandos quinam decreta sunt à Gregorio XIII. 570.a.p.1. Catharina Senensis alieni peccati fortem sentiebat. 359.a.p.1.
- C**athedra Apostolica vis. 231.a.p.1. Ex Petri Cathedra spiritus veritatis hauritur. 324.b.p.1.
- C**atholici Patrum doctrinam illustrat, obcurant hereticum. 93.a.p.1. Chronogra-
- phorum errores à Genebrardo monstrati. 231.b.p.1.
- C**hronologia Aria Montani. 228.c.p.1. Illa certior qua constat observatione olympiadum. 227.a.p.1. Chronologia hereticorum falsa. 83.b.p.1. Chronologi maxime inter se dissentient. 225.c.p.1.
- C**hrysostomus Iauellus quinam prestiterit in Platonem. 86.e.p.1.
- C**icerio in Deum Iuris civilis principia referebat. 4.a.p.2. in Cic. Hominem quomodo describat. ibid. b. Eius epibolis alia aliorum preferuntur. ibid. b. 1. col. Non esse iurandum in eius Epistola. ibid. e.1. col. Eius epibola ad quod genera referatur. 3. a.1. col. p.2. quid sentiat de legibus à Philosophis constitutis. ibid. Libri ad Herennium cuiusdam. 14.d.1. col. Ex usu forensium rerum ex praestiti, que Arithmetes nequivit. ibid. e. 2. col. p.2. Barbitones è media Academia. ibid. a. 2.col. Orationes Aeschinis. & Demosthenis in Latinum vertit. ibid. b. 2. col. Generis demonstrativi Tabula. 16.p.2. Generis Iudicij. 17. p.2. In quo differat à Demostheni. 18.e. 1. col. p.2. Laus eius in arte oratoria. ibid. a. 1. col. p.2. Collatio cum S. Io. Chrysostomo. 19. d. 1. col. p.2. Pedes Ciceronis esse mirandum, non lingua. 25. e.2. col. p.2. Definitio eius de imitacione. 24.c.1. col. p.2. Pedes. & numeros ad aurium iudicium relegavit. 25.c. 2. col. p.2. in dicendo non est imitandus solus. 26.a.2. col. p.2. Eiusdem editio emendator. & nonnulli insignes Interpreti in eum. 27.p.2. De eiusdem. & aliorum Stylo iudicium. 24.d.1. col. p.2.
- C**hiuris sine iustitia stare non potest. 7. e. p.2.
- C**laus apissima ad aperiendos sensus mysticos scripturarum. 210.d.p.1.
- C**learibus quid de Aristotele. 7.8.b.p.2
- C**lemens Ancyranus vices officios Martyr. 311.c.p.1.
- C**lementis Ottavi Pont. Max. Breue ad Alumnos omnium Seminariorum. 330.c.p.1.
- C**lerici quanā imprimiti audire debent. 343. a. p.1. Exercendi in habendis concionibus. 308.b.p.1. Quomodo primumiendi, qui ad Turcas commendantur. 573.b.p.1.
- An sub eodem climate homines sint eiusdem coloris. 214.c.1. col. p.2
- C**odex Iustinianus cur vocatus repetita palestoris. 322.d.p.2. Gregorianus, Hermogenianus, & Theodosianus unde dicti. 322.a.p.2. Codex Biblioth. Vaticana & optimus. & antiquissimus. 174.b.p.1. Ordo librorū in codice Vaticano. 175.a.p.1. Tres veteres codices editi à Io. Sichardo. 33.a. p.2. Tres antiqui quinam constitutions continebant. 32.a.b.p.2.
- C**ogitationes. & desideria sine delibera to voluntatis afferunt peccata non sunt. 645.b.p.1. Quinam sint utiles ad salutē animalium procurandā. 310.c.p.1.

I N D E X.

- In Cognitionis quinam praecatio sit da, habet. 75.d.e. & 76.a. p.2. Cognitio unde nam dignatur. 279.a. 2.col. p.2. Deus per negationes potius, quā per affirmationes cognoscitur. 206. c. p.1. Qualis remanserit cognitio in Demonibus. 20. b.p.1.
- C**olloquij cum nouis Arianis summa. 533.e.p.1. Eo autem colloquio pestes illa coniuncturatur.
- C**olonia septuaginta dua ex Noefilijs. 162.b.p.1.
- C**olor in Mexica quid sit. 192.c. p.2. Colores cogniti quo sint. ibid.
- C**omentaria fabulosa nō miscenda cum sacris. b.2.p.2
- C**onfessio sacramentalis efficacissima directrix ad Christum. 321.b. p.1. Nemini licet abesse superiorum licentia confessiones audire. 286.d. 170.c.p.1.
- C**omposito aliquis rerum ordinatarum. 594.e.1.col.p.2
- C**omputatio temporum ad diuinas litteras praecepit. 55.e. p.2.
- C**onfessionis conditions. 292.c. p.1. Confessionis uitia. 293. c.p.1. circumstantiae. 264.b.p.1.
- C**oniugium alter s̄ Christianum sit, num alterum iure relinqueret posset. & alteri iungi. 644.b.p.1.
- C**onradii Bruni enarratio libri de legationibus. 413.c. & sequent.p.1.
- C**onradi Gesneri, & similium Elenchi, & Bibliotheca sunt pestilentes. 2.e. p.1.
- C**onstantinus Christomastigon terror. & Diocesanis. & Tridentini decretum. 378. a. b. c. Tridentini decreto revocata antiqua Seminaria. 338.d.p.1. Nicenum ab hereticis improbat. 537.b. c.p.1. Quid Latebranense contra assertiones Carboe fidei contrarias statuat. 71.e. p.2. Quid idem omnibus Philosophis mandet. 72.a.b.c.p.2
- C**onsecutudo sit altera natura. 329.a. b.p.1.
- C**oncionari sibi prius quisque debet, quāli alijs. 365.c.p.1.
- C**oncionator qualis. 367.c.p.1. Breuitas in eo laudatur. ibid. b. Quando pueri. 367. a. p.1. Celebres concionatores ubinam fuerint. 493.c. p.1. Eiusdem officium in tabellam redditum. 369. a. Temerariy concionatores puniendi. 368.a.p.1
- C**oncio quomodo diuidenda. 366. d. p.1.
- C**ontij lapsus in Chronologia. 231.c. p.1. Quid in Chronologia corporis Iuris inserta presiterit. 18. b. c. p.2. Fallitur in annorum suppuratione. ibid. d. Cautio in libris à Contio emissis. 19.a.p.2
- C**onfessarij debent alacriter confitentia recipere. 288. a. p.1. Doctrina, & timore Domini insignes esse debent. ibid. c. Ab his tenendi, & terendi libri cafunum conscientia. 287.c.p.1. Cautio in interrogationibus. 294. b. p.1. Quomodo cum radiis agere debent. 291. e. p.1. Non temere, desiderare penitens. 290. a. p.1. Causio in absoluendis à confessario puerulus. 291.c.p.1. Eius-
- monibus. 163.c. p.2. Corporis Ciuis-lis uniuersa partitio. 27.a.p.2. Duo corpora posse esse in eodem loco contra Arifit. 125.a.p.2
- C**osmographie methodus. 213. a. p.2. Scopus. ibid. 1.col. Fundamenta eius à Moysi iacta. 162.a.p.2
- C**reatura omnia à Deo ad usum housi-nis. 142.e.p.2. Eadem Deum, non in ipso Deo, sed in se ipsis, pro ipsorum captu artigunt. 66.b. p.2. Eorumdem consideratio. 358.b.p.2
- C**redunt plurima homines, quorum causam nesciunt. 624.1.col.p.1
- C**retensem cautiones. 163.c.p.1
- C**hromera de rebus Polonicis fideliter scripta. 99.e.p.1
- C**roix Christi Iudicij tempore in aere complicitur. 654.a.p.2
- C**uiaciens perniciis in Iure Civili: se-ens in Iure canonico. 55.d.e.p.2
- C**unei utilitas in acie militum Casari. 178.9.p.2
- C**uratio quid sit. 151.a.p.2. Curatio-nis fundamenta. 147.d.p.2
- C**in Cypriano quadam iusta, quem tam martyrio eluit. 467.b.p.2

- D**ANIELIS Barbari delineatio Ba-silia. 209.c.1.col.p.1
- D**auid verus poeta. 204.b.p.3
- D**anidis Chytrae impostura fallaciissima. 83.b.p.1
- D**amonis fraudes, & impostura. 20. d. p.1. Astus eius ad homines decipiens. 613.2. col. p.1. Cancer, & papa ubinam. 628.2.col.p.1. Cur prohibentur à Domino loqui. 160.e.p.2. Aerem vitando morbidum reddit. 161.e.p.2. An possit esse causa morborum, qui in temperamento utria referuntur. 162.b. p.2. Morbos occidat aliquando, ibid. d. & 163.a. Quomodo sit caussa extrema morborum. 164.b.p.2. Curandus est morbus fugato Damone huiusmodi. ibid. d. Quomodo aliquando futura predicit. 160.d. p.2. & 613. p.1. col. 2.
- Q**uam monstrosi figuris apparetur solitus. 614.1.col. Quomodo in Iapo-ne pingatur. ibid. 2.col.
- D**e calcoli praestantia. Et cur unaque que natio cum seruare debet. 639. c.p.1. Summa. ibid. a. Deo est. ibid. e. Omnes obligat. 640.a. p.1. In quo superat omnes alias leges. ibid.
- D**ecisiones quinquaginta utrum emen-dant tantum Iurvetus. 32.e.p.2
- D**elitum homini est imputandum, non Deo. 529.b.p.1. Delitiorum diuiso. 45.p.2
- D**emonstratio quomodo ad Dialecticā pertineat. 116.a.p.2. Mater est scititia. ibid. e
- D**eos Gentilium non amplius esse no-minandos, nisi ad eorum defensatio-nem. 349.b.p.1. Eorum simulachria, unde inueniuntur. 166.b.1.col.p.2
- D**escriptores noui Orbis, Latina, vel etiam

INDEX.

- etiam alijs linguis. 218.p.2
Desiderii immortalitatis arguit mentem spiritualis. 605.d.p.1. & 606.a.p.1. Desideria prava verita sunt. 645.b.p.1
Deus hostes suos interdum per alios hostes vicijatur. 2. b. p.1. Quomodo sit per essentiam in singulis rebus. 118.e.p.2. Fins est omnium hominum. 65. d. Humana maxime curat. 130. d.p.1. Quomodo vocetur ab Aristotele animal. 91.b.p.2. Redicunt enim adiuuat. 51. d. p.1. Cur vocetur Makon. 214.a.1.col.p.2. Sua vestigia & imago (in hominibus praefervit) in prestat. 250.d.p.1. Vt etiam De monibus ad parvanda sua iustitia opera. 161.d.p.2. Cur comminatur hominibus. 200.b.p.1. Non potest cognosci naturaliter quantum oportet. 256.a.p.1. Vir breuer piorum refutatur in centuplo. 307.d.p.1. Cur plura profundis obscuritatibus inuoluerit. 255.d.p.1. Utitur caussis secundis. 369.e.p.1. Cur fatius homo. 200.a.p.1. Quid a nobis postulet. 373.b.p.1. Per superiora in inferiora influit. 370.c.p.1. Operatur quodammodo vultus abque Instrumentorum ministerio. 256.c.p.1. Qui Divinitatem Christi Humanitati adiunxit, quive contra, quantum scelus committat. 370.a.b.p.1
Divisa inter Philosophos unde. 159.a.p.1. Variarum item nationum unde manarunt. 215.d.p.2
Diversa pro diuersis Mundi statibus requiruntur. 579.c.p.1
Dinidere apte, Divina res ex Platone. 39.p.2
Divina vis est, quam omnes pertiment. 593.1.col.p.1. In Diuinis verbis pura sinceritas, non eloquentia querenda. 256.c.p.1. Qui Divinitatem Christi Humanitati adiunxit, quive contra, quantum scelus committat. 370.a.b.p.1
Divisio generalis rerum. 43. p.2. Factorum diuisio. 44.p.2
Diuites quomodo dinitus uti debeant. 302.d.p.2
Doctri quomodo trahandi. 313.a.p.1
Doctores quinam primi à Deo contra hereticos excitati. 258.d.e.p.2
Edmūdi Cāpiani Soc. IESV epist. ad Oxoniū Academicos. 487.a.b.c.d.e.p.2
Electores Imperij qui. 98.e.p.1
Elegia qualis esse debeat. 296.a.p.2
Christus Diuina doctrina finis. 205.a.p.1. Doctrina tres partes in Ecclesia Fidei, Spei, & Charitatis respondentes. 203.a.p.1. Doctrina Ecclesiae in substantia mutari non potest. ibid. e. Cum quibus rebus sic coniungenda. 267.d.p.1. Eadem fides de Deo trino, & uno ante Concilium Nicenum fuit. 537.e.p.1
Doctrinale Vualdensis Carmelitani fons est, à quo plerique contra hereticos scribentes, sive hauserunt. 458.d.p.1
Dolor capit qui egeat examinatione. 146.d.e.p.2
S. Dominicus à parvulo optimè instruatus. 319.b.p.1
Dominus distinctio unde. 46.e.p.2
De Donatione Constantini Ecclesia facta, disputandum non esse. 26.b.p.2
Dubia in re, communior pars sequenda. 56.c.p.2
Duellum ex Christiano orbe exterminandum. 138.a.p.1
Dyntis Cretenſis, & Dares Phrygius suppositi. 76.b.p.1
Dynastis Assyriorum an antiquiores diluvio. 223.e.p.2

Episcopis

INDEX.

- Episcopis, vel Principibus non detrahendam in concione. 378.a.p.1. Eius finis. 369.c.p.1. Episcopus in visitatione non starin per via iuris procedere debet. 370.a.p.1. Episcopi & alijs non confisi Deum ad animarum salutem consequendum rationes ostendere, utque opere ferre. 374.d.p.1. Episcopo & parochio ne effaria ad turandum gregem. 375.1.e 376.a.b.c.p.1
Episcopis Putrum quantum excellant eas, quae sunt Ciceronis. 4.b.2. col.2. in Cic. Epistola variorum inter se esse conferendas. 4.a.2. col. p.2. Cic. Epistola historica cum Ciceronianis conferenda. 5.c.1.col.2. Epistolarum forma, partes, qualitates. 5.b.2.col.2. Epistola quid sit. 6.b.1.col.2. p.2. Euclidis geometria. 7.d.2.col.2. Eundem quare dilatent. 7.e.2.col.2. Eurundem decorū. 7.d.1.col.2. Eurundem genera. 7.b.2.col.2. Epistola exhortatoria quid sit. 6.d.1.col.2. Epistola scripta sub Impp. 13.d.1.col. p.2. Quinam Graecie epistolae scriptae. 204.b.1.col.2. Ex Cie. Epistola Auctoris de utilitate Catechismi docendi. 215.p.1
Eusebius Cesariensis in quibus resu debeat. 105.c.p.1. Eius aduersus Hieroclem liber est antidotum contra Philostrati commenta. 116.d.p.1. Ethnicon errorum detectus. 188.d.p.1. Eundem quare dilatent. 7.e.2.col.2. Librorum de preparatione Evangelica compendium ibid. Ethnico reos furti peragti. 189.a. p.1. Topographia Terra Sancte scripta. 215.d.p.1
Eusebius Emisseris propriæ Mathematicæ ad Episcopatum nou admissus. 204.b.1.col.2. Eustathius de Homeril iudee iudicium. 268.a.1.col.2. Exemplaria Bibliorum diversa indigent configuratione. 184.b.p.1. Hispani Theologi in ea quid praestiterint, ibidem.
Exemplum verbo efficacius. 287.e.p.1. Hominis ab heresi ad fidem conuersi. 404.b.p.1. Cuiusdam qui paulatim sanctos spernens, etiam sanctissima Trinitatem contempti. 512.d.e.p.1
Exercitatio particularis bonum efficit arithmetum. 141.c.p.2
Exhortatio differt à consultatione. 6.e.1.col.2. Exorcista cur ab Ecclesia creentur. 163.c.p.1
F
FABVLÆ rebus sacris non interficienda. 289.d.p.2
Faciēdi verbo quid coineantur. 43.p.2
Facultas naturalis quas habeat ministris, & quanq; ex illa oriatur. d.p.2
Esdras & Nehemias versari in aula Persica, ubi Themistocles. 8.c.p.1. 2. & 145.a. Naturales supra corporis se attollere nequeunt. 607.b.p.1. Animate. 609.e.10.a.p.1. An eisdem vtratur animus post corporis mortem. ibid.b.p.2
Ethnici antiquitates mundi ignorabant. 8.d.p.1. Coatti veritatem restatisunt. 15.a.p.1. An possit appellari eloquenter. 18.3.2.col.2. Eorū in refutissima, dissensio. 72.b.c.p.1. Cur Dei ijs tanta imperia largitus. 120.e.p.1. Quibus Dij in secundis rebus, & quibus in aduersis sacrificabant. 161.a.p.2. An vero Architektura methodum calluerint. 209.a.2.col.p.2
Franciscus Kaimundi Societ. IESV Epigrammata. 292.e.2.col.2. 205.x. b.c.1.col.2. & ibid. 2. col. a.1. c.1. d.1. e.1. Francis Toleatus Soc. IESV quorum praefitit in locis Evangelij super Iansenium. 212.c.d.p.1. expeditior editiones aliorum illius laborum. In libros de Anima interpretaciones.

INDEX.

- mas. 104. e.p. 2. quoniam in Aristotele explicando sicutus sit Interpretis. 106. b.p. 2. Eius plenissima pietatis admonitio ad studiosos philosophia. 108. a.b.c.d. & seq. p. 2
- F**rancisci Vatabli verso Bibliorum. 177. d.p. 1. prima editio à Theologis Hispanis correcta. 178. a.p. 1. eius Bibliorum interpretatio cuius nā sit autoritatis. ibid. b. Scholia eiusdem ex commentariis Iudeorum desumpta. ibid. c. & ab hereticis illo inscio deputata erant.
- F**raudes omnes in contractibus sunt illicere. 64. d.p. 1.
- F**ractiones parvum etiam in euangelio quando quibusdam ē bonis operib. percipiuntur. & quare? 308. p. 1.
- F**undationes animi. quod & que. 14. p. 1.
- F**urari. plures non autem imitari in scribendo. 26. b. 1. col. p. 2. **C**ic.
- F**ures. & latrones ad bellum non effundentes, quasi ea ratione reclina possint purgari prouincia. 139. d.p. 1.
- G**
- G**ALENS quando floruit. 139. b.
- G**p. 2. Sanctissime Trinitatis atrium nesciens designauit. 140. e.p. 2.
- I**udicij de eo. 166. a.p. 2. Editio eiusdem quam hactenus integrerrima. ibid. b. Deletus librorum eius. ibid. c. Cautio in eo legēdo. 167. b.c.p. 2. Multo errauit in anatome corporis humani. ibid. c. Falsus ex simiarum seditione. ibid. d. Error illius de anima intellectu. 168. a.p. 2. Eū latere nō poruit Christiana religionis fama. ibid. b. Non agnoscit Dei potentiam supernaturalem. ibid. Scholas Moy- sis. & Christi repudiavit. ibid. e. Eiusdem libros legentes primumendi sunt. 168. d.p. 2.
- G**allie Regnum quandiu Catholicum, tandem pacificum. 146. e.p. 1. An expedit ad Galicanas res compendens colloquium de religione instituere. 145. c.p. 1.
- G**aspars Henniberger blasphemia. 99. e.p. 1.
- G**ellius Proconsul Athenis Philosophos conuocans, quid egerit. 159. b.p. 1.
- G**eneratio. & processio in Diuinis, quod ad fieri potest, exemplo illustratur. 626. p. 1.
- G**enitius in sacra Scriptura aliquando adiutū accipiuntur, aliquando passū. 185. c.p. 1.
- G**entes enim facilius nūceps, quam rēpore S. Thomae. 374. d.p. 1. Earundem in nouo Orbe iuuandarum non ēadem est ratio. 577. a.p. 1. Cōtra eas qui scripferint. 180. a.p. 1. Quoniam aptiores Autōres rudioribus. ibid. d. Genueenses Typographi quoniam astū bonos libros fecerint. 27. a.p. 2.
- G**eodesia. Vide inferius in dictione Geometria.
- G**eographia unde inchoada. 214. e. 1. e.p. 2. Utilitas eius. 215. e. 1. col. & e.
- gētiles. 105. b.p. 1. Quidam legendi ex Gracis Patribus. ibid. d. Quoniam cauēti Greci scriptores. ibid. Curij. & Latinī ceteris gentibus eloquentiores. 215. c. 2. col. p. 2. Inter eos quinam Epitome Historia Diuina scripserunt. 222. a.p. 1. Idem sequitur septuaginta Interpretes. 229. b.p. 1. Cur errauerint cū Latinis in Chronologia. 231. c.p. 1. Qualia exor dia Epistolarum Gracarum. 7. a. 2. col. in Cicer.
- G**raci sermonis vim Latini exprimere non posse. 155. b.p. 1.
- G**ermani Catholici quoniam Biblia verterunt ā Latino. 179. b.p. 1.
- G**ulielmus Parisenſis Rhetoricam Diuinam scriptum elegantem. & cur. 15. b.c.d. 2. col. p. 2. in Cicer. Eiusdem loca quibus optimè agit aduersus alias leges, qua Christiana adverſatur. 572. e.p. 1.
- G**utta crux Christi mille Mundos redimere potuisset. 498. b.p. 1.
- H**
- H**ABITVS. & gētus, qui simplices, communes, proprij, composti. 213. a.p. 1.
- H**armenopoli liber ijs perutilis qui in Repub. versantur. 19. d.p. 1.
- H**armonia veteris & noui Testamenti. 233. a.p. 1. Quoniam de ea scripferint. ibid. b. Carminum Sibyllinū cum Prophetis sacra Scriptura. 235. d.p. 1. Evangelica Iansjeni concionatoribus utilis. 365. d.p. 1.
- H**armonie quid sit, & eius partes scriptem. 187. 1. col. p. 2. Vide in voce Musica.
- H**eres ex falsa philosophia subornatur. 107. a.p. 1. A Poetis fabulosis hausta. ibid. b. Regna exerit. 139. d. p. 1. perfidior cū ijs flagitijs. 145. b. p. 1. Cum Catholica fide coire neguit. 146. c.p. 1. Quoniam Autores legēdi ex ijs, qui hereses confutarunt. 457. c. p. 1. Omnes penē huius facili heres circa nonū & decimum Fidelis articulum versantur. 460. a.p. 1. Quomodo prelegentur controvēstie. ibid. d. Caussas earum prōfō commodissimum. 466. a.p. 1. Autores qui contra eas scripserunt. 504. e.p. 1. Mala qua inde eveniunt. 509. c.d.p. 1. Origo heres Viquetaria. 524. c.p. 1. Centrū eius est atheismus. 322. a.p. 1. Heres sum origines sciēde. 161. b.p. 1. Unde tot hereses orta. 33. b.p. 1. Vide in voce sequenti. Heretici.
- H**eretici crimine false notantur. 67. c. p. 1. Libros supponunt & corrūpunt. 81. 82. b. p. 1. Veras veteris historias suis figmētis depravāt. 94. c.p. 1. Integra fidei antiquos scriptores explaudunt. 95. a.p. 1. Quorū verba, rot blasphemias exomūt. 95. c.p. 1. Ad officium sunt cōpellendi. 123. e.p. 1. Eis cum Catholicis interdīta nuptia. 124. e. p. 1. A Reip. regime arcētur à Iusti niano. 125. a.p. 1. Morre plectēdi. ibid. b. Biblia qua verterunt, corrupēt. 180. b.

INDEX.

180. b.p. 1. Multa verē catholica in prauum sensum ab ijs decorta. 181. e.p. 1. Partes Sacra Scriptura trunquant. 184. a.p. 1. Vix in bello fuerant superiores, ubi iusto pralio dicatum est. 128. b.p. 1. Renuant Pelagianismū. 193. e.p. 1. Eorum fraudes. ibid. Quoniam primi heretici à Sarana excitati. 258. d.p. 1. Per rela & ignem suum catechismū inuexere. 315. b.p. 1. Ratio eius addicēda. ibid. c. Quoniam grammatici Hebrewram ediderint. ibid. c. Eius veritas non conflit in solis puntis. 171. b.p. 1. Inter eā & Majorib. differētia. ibid. e. In idiotismis eius quoniam adhibenda cautiones. 186. e.p. 1. Notitia phrasum lingua Hebrei in S. Scriptura magnificanda. 185. a.p. 1. Hebrai in Chronographia inconstantes. 226. b.p. 1. Cur. 231. b.p. 1. Ab Hebreo diūtī. 153. b.p. 1. Omnia litterarum nomina ab ijs originem duxerunt. ibid. e. Sermo Hebrei manit apud filios Sem. 167. c.p. 1. Genitius Dei auxilio opus est. 464. e.p. 1. Prior in heretico perit agendum. Jenisi, quām credendorum fides. ibid. a. Quando vīlorū sermo de virtutib. & Inferno cum ijs, quām argumenta. 465. a.p. 1. Nulla habent cum hereticis commercia. ibid. c. Cur non permittentur sint hereticorum libri. sc̄is Patrum antiquorum, si qui in aliquos errores inciderint. 467. a. p. 1. Catholicorum nomen habere heretici non merentur. ibid. c. Eorum mentio non facienda in disputationib. Catholicis, nisi ad confutandū. ibid. c. Artes eorum dereguntur. 469. d.p. 1. Seje vendrant Euangelicos. 470. b.p. 1. Contradicunt colloquio Augustano. 477. a.p. 1. Magistri mendaces sunt. 480. d.p. 1. Qua proponenda heretici publicum colloquium pertinet. 419. a. & seqq. p. 1. Sunt instar torrenzium. 480. d.p. 1. Ab ijs Deus auctor peccati blasphemē constituit. 497. d. p. 1. & quare. 528. c.p. 1. Omnia sacramēta tollūt. 499. a.p. 1. Cur in Patres inuehātur. 494. b.p. 1. Verbū tantum inharent. 500. b.p. 1. Turcarum sautorē. 502. e.p. 1. Omnia hereticorum initium & progressus. 503. a.p. 1. Christi nativitatem complures rident. 509. d.p. 1. Forum in Patrum antedictate recipienda ars. 513. d.e.p. 1. Omnipotētiam Dei plerique tollunt. 523. c.d. e.p. 1. Christi humanitatem Diuini tati aquant. 524. a.p. 2. Absus eorum in Principe Transfylazianū insciēdo sua labe. 538. c.p. 1. Libros S. Augustini de Trinitate sui blasphemij miscent. 545. c.p. 1. Eorū in Sanctijs. Trinitatem blasphemis. 545. e.p. 1. Quid de se iadēt. 546. a.b.c.p. 1. Conquerunt se tueri Synodus nostris, & Patribus, quos tamen peruerse citāt. ibid. d.p. 1. Forum contra B. Augusti num & ceteros Patres mendacia. ibi. e.p. 1. Cur dicatur Christus Verbum Dei, ubi quorundā hereticorum figuramentum, refutatur. 546. Eorū cōtra patres calumnia ē insolentia. 493. a.e.p. 1. Hereticorū infanția. 557. e.p. 1. Psalmis Davidicis male usus ijs ad finēdā Ecclesiam. 237. b.p. 1. Eorum mēdacia quinā appositiū mē dicatum est. 128. b.p. 1. Renuant Pelagianismū. 193. e.p. 1. Eorum fraudes. ibid. Quoniam primi heretici à Sarana excitati. 258. d.p. 1. Per rela & ignem suum catechismū inuexere. 315. b.p. 1. Ratio eius addicēda. ibid. c. Quoniam grammatici Hebrewram ediderint. ibid. c. Eius veritas non conflit in solis puntis. 171. b.p. 1. Inter eā & Majorib. differētia. ibid. e. In idiotismis eius quoniam adhibenda cautiones. 186. e.p. 1. Notitia phrasum lingua Hebrei in S. Scriptura magnificanda. 185. a.p. 1. Hebrai in Chronographia inconstantes. 226. b.p. 1. Cur. 231. b.p. 1. Ab Hebreo diūtī. 153. b.p. 1. Omnia litterarum nomina ab ijs originem duxerunt. ibid. e. Sermo Hebrei manit apud filios Sem. 167. c.p. 1. Genitius Dei auxilio opus est. 464. e.p. 1. Prior in heretico perit agendum. Jenisi, quām credendorum fides. ibid. a. Quando vīlorū sermo de virtutib. & Inferno cum ijs, quām argumenta. 465. a.p. 1. Nulla habent cum hereticis commercia. ibid. c. Cur non permittentur sint hereticorum libri. sc̄is Patrum antiquorum, si qui in aliquos errores inciderint. 467. a. p. 1. Catholicorum nomen habere heretici non merentur. ibid. c. Eorum mentio non facienda in disputationib. Catholicis, nisi ad confutandū. ibid. c. Artes eorum dereguntur. 469. d.p. 1. Seje vendrant Euangelicos. 470. b.p. 1. Contradicunt colloquio Augustano. 477. a.p. 1. Magistri mendaces sunt. 480. d.p. 1. Qua proponenda heretici publicum colloquium pertinet. 419. a. & seqq. p. 1. Sunt instar torrenzium. 480. d.p. 1. Ab ijs Deus auctor peccati blasphemē constituit. 497. d. p. 1. & quare. 528. c.p. 1. Omnia sacramēta tollūt. 499. a.p. 1. Cur in Patres inuehātur. 494. b.p. 1. Verbū tantum inharent. 500. b.p. 1. Turcarum sautorē. 502. e.p. 1. Omnia hereticorum initium & progressus. 503. a.p. 1. Christi nativitatem complures rident. 509. d.p. 1. Forum in Patrum antedictate recipienda ars. 513. d.e.p. 1. Omnipotētiam Dei plerique tollunt. 523. c.d. e.p. 1. Christi humanitatem Diuini tati aquant. 524. a.p. 2. Absus eorum in Principe Transfylazianū insciēdo sua labe. 538. c.p. 1. Libros S. Augustini de Trinitate sui blasphemij miscent. 545. c.p. 1. Eorū in Sanctijs. Trinitatem blasphemis. 545. e.p. 1. Quid de se iadēt. 546. a.b.c.p. 1. Conquerunt se tueri Synodus nostris, & Patribus, quos tamen peruerse citāt. ibid. d.p. 1. Forum contra B. Augusti num & ceteros Patres mendacia. ibi. e.p. 1. Cur dicatur Christus Verbum Dei, ubi quorundā hereticorum figuramentum, refutatur. 546. Eorū cōtra librum xv. de Humana Historia. Historici quoniam perierint. 70. d.p. 1. Cautio in hisorij Egyptis. 70. d.p. 1. Latini Graci veraciōres. 117. e. p. 1. Veritas eorum aut mendacium quonodo agnoscēbatur à Cano. 222. d. 2. col. p. 2. Antiqui Ecclesiastici Generales. 496. c.p. 1. Ex profanis quoniam ingenui. 222. a. 2. col. p. 2. Historici Italia, Hispania, Gallia, Germania, & omnium popolorum vido librum xv. ubi de Humana Historia agitur. Ibi item ad finem Elenchus Historiorum celebrrium. Homeris quingentis annis post Moysēm vixit. 156. d.p. 1. Iudicium eius ab Eustathio. Vide Eustathius. Homericā varia encomia. 268. e. 1. col. & seq. p. 2. Non est pueris integer pralegen dū. ibid. b. Eius vita scriptores. 267. b. 2. col. p. 2. Homo. Viuum Dei simulachrum. 106. e.p. 1. Eius dignitas ab Ethnici considerata. 13. e.p. 1. Ni quoniam admīnitio ne caruit. 321. a. p. 1. Inter hominem & bruta discēp̄lē. 588. d.p. 1. Solu rerum naturas perquirit. 605. e.p. 1. Causa controvēstia inter hos, Gēnebrādum, & Latinos recentiores. 231. c.p. 1. Eorum Chronographia nō omnino vera. 225. d.p. 1. Re Huberorū non est forma Ecclesie Romana, licet quadantē figura fuerit. 348. d.p. 1. Horum odium cōtra Africōs, Chananos, Egyp̄tios, & Afros, unde ortum. 215. a. b. 2. col. p. 2. Henochia prima ciuitas. 214. d. 1. col. 630. a. 1. col. p. 1. Sine defectib. vallis, ut & Demones, creatus. 630. a. 2. col. 631. a. & 2. col. p. 1. Quomodo in errore poetae homines ruerūt. 631. ibid. d. p. 1. Est inībar flūniū perpetuū currētis. 20. b.p. 2. Nulla ei cum bellū societas. 41. p. 2. Cum mari & mundo comparatur. 141. a. p. 2. Hominū mutatio difficultis. 590. b.p. 1. Honorij Imp. insignis victoria, & aliorū qui feliciter regnārunt. 527. e.p. 1. In Horati epistolā de arte poetica quoniam scriptorē. 322. c. 2. col. p. 2. Horati Torsellini Soc. IESV. Nania ad Christum infantem. 292. a. b. p. 2. Epigramma. 294. e. De luctu B. Maria Magdalene elegia. 297. b. 2. col. p. 2. De lexitia eiusdem Magdalene vi so domino. 298. c. 1. col. p. 2. Hotomanī cōmentaria in Instituētis quoniam qualia sunt. 25. a.p. 2. Dictionaria eius. & aliorū eiusmodi inīdēntū. 55. c.d.p. 2. Huartis opinio de aptitudine ingeniorum ad speculatiū & scientias, refellitur. 27. b.p. 1. Humilitas tutissimos homines facit. 354. e.p. 1. Ab eius actibus, lux Dei oritur. 39. e.p. 1. Hussita quonodo convertendi, & similis. 462. d.p. 2. Hymnus quid sit. 241. a. p. 1. Hymnus ad Christum Clementis Alexandrii in Latinum translatus. 664. p. 1.

I N D E X.

- 1
- I**bus. 66.a.p.2
Ignoratio veritatis, quid mali in Mundō egerit. 64.c.p.1. Quod ignoratur queri non potest. 53.d.1.col.p.1.
Imagine sacra. 54.2.a. & seq. p.1. de Imaginibus S. Trinitatis, ibid. b.c.d.
e. Refutantur qui imagines sublatas volunt. 54.3.b.p.1. Imago non naturam, sed personam effingit, ibid.
Cur sacræ sint Imagines. 54.4.b.p.1.
Vtilissima sunt ad sanctos imitandos. 55.1.a. p.1. earum usus Christianis non interdictus. 64.0.c.p.1
Imitatores imitandi in epistolis scribendis. 7.1.c. col.p.2.in Cic.
Iaponia quantum distat ab Europa. 37.1.b.p.1
Iaponij quas leges habeant. 58.9.b.p.1.
Horum sc̄te inter se discesserunt. 59.0.a.
b.p.1. Quid de futura felicitate sentiant, ibid.b. Infernum post mortem constituant, ibid.c. Confutant errorē eorum. 95.2.c.1.col.p.1. Cur in rotē errorē de primo principio inciderint. 59.5.0.0.6.0.2.p.1. Cur confituant cor humanum idem esse cum primo principio. 60.3. e.p.1. Falſa sunt, que de apparente doctrina docent. 61.1.a.p.2. Animam putant de uno corpore in aliud migrare. 61.2.
x.col.p.1. Eorum felicitas in alio saeculo qua, ibid. Cur non hominibus mortuis solum, verum etiam bestijs honorem tribuant. 61.3. x.col. & seq.p.1. Cur felicitatem in corporis voluptatibus satuerint. 61.5.2.col.
p.1. Horum legibus cades quorūdam animalium probitatis, hominum voluntaria permisſa. 61.9. x.col.p.1. Doctrina Iaponiorum occasione prebet peioris vita. 62.0.p.1. Curtantis calamitatibus affligantur, ibid. Continui bellū, miseriaq; premūtur, ibi.
Iaponis Nores opus de arte dicendi visile. 16.2.1.col.p.2.ex Cic.
Idea Biblioteca Selecta Authoris: eius causa, occasiones, ordo. à pag. 1. usque ad 11. p.1
Idea Cyclognomica artis Cornelij Gemmae. 88.d.p.1. De idea dicendi. 22.c.
p.2.2.col.in Cic. Ideam Platonis natūram nos rerum formam. 23.
b.1.col.p.2. ex Cic.
Idem se ipsum non gignit. 59.3.2.col.p.1
Idiomatum cōnūnicatio quid sit. 527.
c.p.1
Idiotimi Hebraica lingua, & quinam de ijs scripsere. 186.c.p.1
Idolatria quam est causa. 91.3.1.
col.p.1. Iaponiorum legibus præscrip̄ia. 61.7.1.col.p.1. Quantum scelus sit Idolatria, ibid. Quomodo irrept̄ in Hebrews. 63.3.c.p.1
S. Ignatius Martryj scientissimus. 501.a.p.1
Ignatij Loiole Fundatoris Societatis IESV, pietas, peregrinationes, & sua dia. 46.c.p.1. Eiusdem conuersio à militari ad Ecclesiasticum statum. 66.c.p.1. Dictum eius dignissimum. 312.b.p.1
Ignis participat Deum multis rationi- bus. 66.a.p.2
Ignoratio veritatis, quid mali in Mundō egerit. 64.c.p.1. Quod ignoratur queri non potest. 53.d.1.col.p.1.
Imagine sacra. 54.2.a. & seq. p.1. de Imaginibus S. Trinitatis, ibid. b.c.d.
e. Refutantur qui imagines sublatas volunt. 54.3.b.p.1. Imago non naturam, sed personam effingit, ibid.
Cur sacræ sint Imagines. 54.4.b.p.1.
Vtilissima sunt ad sanctos imitandos. 55.1.a. p.1. earum usus Christianis non interdictus. 64.0.c.p.1
Imagines seu species animales quomodo ex Ideis fluant. 23.2.2.col.p.2. Imagines nude ablegantur. 318.c.2.col.p.2
Imbuī sacrifici non esse idem, quod baptizari. 346.c.p.1
Imitari debemus omnes bonos, non unū tantum. 22.a.b.c.p.2. ex Cic. In qui bus imitari bonos debeamus, ibid. b.
Quomodo boni imitandi. 24.2.a.col.
p.2. Quinam imitatur, non furantur, ibid.b.1.col. An quisquam posset imitando similis esse Ciceroni. 26.1.
x.col.p.2. in Cicero.
Imitatio quanam maximi facienda. 25.2.d.1.col.p.2. ex Cic. De imitatione Ciceronis. 21.c.1.col.p.2. in Cic.
Imitatores quidam scrupulosi. 22.a.1.
col.p.2. ex Cic. Quales debeant esse imitatores, ibid. d. Malo imitatores similes malis pictoribus. 25. b. 2.col.
p.2
Immortalitas anima probatur ex Dei prouidentia. 60.9.b.p.1. Ea natura summi boni, ibid. c. Ex summa Dei perfectione. ibid. Ex ijs, que Deus uniuerso Orbi communicauit, ibide. Ex necessitate dirigidi ad ultimum finem uniuersitatem. 60.9.b.p.1. Ex iustitia, & aequitate summa. ibid.c
Impedimenta bonorum, quibus modis submoueri possint. 30.9.e.p.1
Imperatores tam Orientis, quam Occidentis è magis decrescere caperūt, quād se magis ad Ecclesia Catholica separarunt. 128. a. p.1. Isdem non Religio[n]is, sed Imperij habera commissa. 417.e.p.1. Quid quidā Imp. responderint Pseudoepiscopis. 418.
b.p.1. Quomodo eorum scripta solebant conferuari. 32.2.e.p.2. Imperia Sacris ferniunt, ex Valerio Max. 123.d.p.1
Idiomi Hebraica lingua, & quinam de ijs scripsere. 186.c.p.1
Idolatria quam est causa. 91.3.1.
col.p.1. Iaponiorum legibus præscrip̄ia. 61.7.1.col.p.1. Quantum scelus sit Idolatria, ibid. Quomodo irrept̄ in Hebrews. 63.3.c.p.1
Index senectuarum Romani Breniarj à Fabritio Porticella collectus, utilis. 361.p.1
Indices librorum expurgandorum quinam extent. 57.b.p.1
Indicationes morborū quare, & unde sumenda. 151.b.c.d.p.2
Indi noui Orbis in tres classes diuise. 374.c.p.1. Prima classis. 375.b.p.1
Secunda, ibid.d. Tertia. 576.b.p.1
Intelligendi rationes quanam. 596.p.1
Intelli-

I N D E X.

- libris. 113.a.p.1
10. Dydeo quid scriptis. 192.a.p.1. Summa eius liberū, ibid.b. Cautionib; diplomatica Pontificum Max. cōtra eosdem. ibid. Iudeis ad fidem conuersis concessū est, ut fruātur suis bonis, ibid.c
Iudicare de fide pertinet ad Ecclesiam, non ad Reges, 4x8.a.b.p.1. Ad recte indicandum quibus rebus opus est. x.1.d.p.2
Iudicium de quibusdam. Vide in dicti- nibus proprijs.
Iudicium extreum futurum omnino. 203.e.p.1. Iudicium particulare, & uniuersale. 653.a. p.1. Eius ordo, ibid.c. Cur Dei illud cōstituit. 655.
b.p.1. Idem quomodo pingendū. 317.
e.2.col.p.2. Idem predictum à Sopho- cle. 266.d.1.col.p.2. Iudicij partes, Actor, & Reus. 20.a.p.2
Iuelus Antesignanus Calvinianorum Anglia. 495.b.p.1
Iuliani Imp. Apostasia, & impietas. 54.
d. p.1. Idem Christianorum Scholae clausit. 318.a.p.1
Iulius Capilupus egregius Cetoniū copo- sitor. 283. & seq.p.2. eius Cetones, ibid.
Iulij Rosciū Hortini regula de Centoniū bus. 283.c.d.p.1
Iulij Cesari Scaligeri cauio in eius poētica. 110.p.1. & 112. Ab hereti- cis truncatus, & infideliter auctus ī ibid.d.p.1
Iurare quando, & quomodo licet. 64.
d.p.1
Iuridictio libera parentum ī filios, & ī eos habeant necis, & vita potesta- tem non permittitur ab Ecclesiastica mansueridine. 142.a.p.1
Iraelitica natio sola antiquorum tem- porum rationes tenuit. 225.b.p.1
Iudaico populo cur interdicit fuerint Dei imagines. 543.a.p.1
Ex Iudaio quanam damnata sint or- ta. 565.d.p.1. Remedia. 566.c.p.1
Iudei Medicis arcentur à Christianorū curatione. 154.c.p.2. Sermonē Chal- daicum quando ampli. 167.e.p.1
S. Iohannes Baptista Monachorum Dux, & Princeps. 383.c.p.1. Idē tutelaris Ordinis Rhodiorum. 400.c.p.1
Iohannes Baptista Bernardus Semina- riū Platonice, & Peripatetica do-rina perutile collegit. 87.a.p.2
Iohannes Baptista Folengius commenta- ria edita in Psalmo quæ emenda- ta prodierunt Gregor. XIIII. Pont. Max. 236.b
10. Baptista Possenius alter Dialogos de honore, in quibus de Philosophia moralis: alter eius fratris filius duos in Breniarj Lectiones editit tomos. 361.b.p.1
10. Baptista Toletanus insignis Archi- tecus. 209.b.p.2
S. Io. Chrysostomi virtus, labores, & fru- dius. 19.6.1.col.p.2. ex Cic. Eo mor- tuo, grandio Constantinopoli quartu- duo occidit. ibid.b.2.col.
Iohannis Crispini Calvinianii Typogra- phi auctus ī depravandis & edendis
Intelli-
- noscere decreta Principiū contra eos- dem. 569. a. p.1. Decreta Hispania Regum contra Iudeos, ibid.b. Diplomatica Pontificum Max. cōtra eosdem. ibid. Iudeis ad fidem conuersis concessū est, ut fruātur suis bonis, ibid.c
Iudicare de fide pertinet ad Ecclesiam, non ad Reges, 4x8.a.b.p.1. Ad recte indicandum quibus rebus opus est. x.1.d.p.2
Iudicium de quibusdam. Vide in dicti- nibus proprijs.
Iudicium extreum futurum omnino. 203.e.p.1. Iudicium particulare, & uniuersale. 653.a. p.1. Eius ordo, ibid.c. Cur Dei illud cōstituit. 655.
b.p.1. Idem quomodo pingendū. 317.
e.2.col.p.2. Idem predictum à Sopho- cle. 266.d.1.col.p.2. Iudicij partes, Actor, & Reus. 20.a.p.2
Iuelus Antesignanus Calvinianorum Anglia. 495.b.p.1
Iuliani Imp. Apostasia, & impietas. 54.
d. p.1. Idem Christianorum Scholae clausit. 318.a.p.1
Iulius Capilupus egregius Cetoniū copo- sitor. 283. & seq.p.2. eius Cetones, ibid.
Iulij Rosciū Hortini regula de Centoniū bus. 283.c.d.p.1
Iulij Cesari Scaligeri cauio in eius poētica. 110.p.1. & 112. Ab hereti- cis truncatus, & infideliter auctus ī ibid.d.p.1
Iurare quando, & quomodo licet. 64.
d.p.1
Iuridictio libera parentum ī filios, & ī eos habeant necis, & vita potesta- tem non permittitur ab Ecclesiastica mansueridine. 142.a.p.1
Iraelitica natio sola antiquorum tem- porum rationes tenuit. 225.b.p.1
Iudaico populo cur interdicit fuerint Dei imagines. 543.a.p.1
Ex Iudaio quanam damnata sint or- ta. 565.d.p.1. Remedia. 566.c.p.1
Iudei Medicis arcentur à Christianorū curatione. 154.c.p.2. Sermonē Chal- daicum quando ampli. 167.e.p.1
S. Iohannes Baptista Monachorum Dux, & Princeps. 383.c.p.1. Idē tutelaris Ordinis Rhodiorum. 400.c.p.1
Iohannes Baptista Bernardus Semina- riū Platonice, & Peripatetica do-rina perutile collegit. 87.a.p.2
Iohannes Baptista Folengius commenta- ria edita in Psalmo quæ emenda- ta prodierunt Gregor. XIIII. Pont. Max. 236.b
10. Baptista Possenius alter Dialogos de honore, in quibus de Philosophia moralis: alter eius fratris filius duos in Breniarj Lectiones editit tomos. 361.b.p.1
10. Baptista Toletanus insignis Archi- tecus. 209.b.p.2
S. Io. Chrysostomi virtus, labores, & fru- dius. 19.6.1.col.p.2. ex Cic. Eo mor- tuo, grandio Constantinopoli quartu- duo occidit. ibid.b.2.col.
Iohannis Crispini Calvinianii Typogra- phi auctus ī depravandis & edendis
Intelli-

I N D E X.

- rium. 50.a.p.2
Iuris consulti veteres laborant, ut Ius in ordinem redigeretur. 29.c.p.2
Causio de ijsdem. 30.e.p.2. Error in excellendis Iuris consulti veteribus. 31.a.p.2. Vnde ijsdem tories variarunt. ibid.b. Iura singularium provinciarum ab ijsdem noscenda. 53.a.p.2. Eorundem abolita leges. 31.c.p.2
Iurisperito prodest multos habere liberos. 54.c.d.p.2. An Ultramontani Iurisperiti leges ijs possint antiquos. 56.d.p.2
Iuris Provincialis enarratio in libris Caroli Siganij. 15.b.c.d.e.p.2
Iustinianus opera Tribonianum ex tribus Codicibus unum fecit. 17.a.p.2. Et 32.b.c. Ex veterum Iuris consulti scriptis panderat consilia iubet. ibid.b. Quoniam ordine totum Ius ediderit. ibid.a.b.c. Institutiones in nomine Domini auctoratur, et quomodo id exponentur. 35.b.p.2
Opinorum errantium vindictaverimus. ibid.c. Abstinentia eius, et ieiunium. ibid.e. In heresim Praeforum incidit. 42.a.p.2. An diuisio Iustiniani in Ius scriptum, et non scriptum sufficiat. 41.p.2
Iustinus Martyr vicinus Apostolorum temporibus. 50.s.e.p.2
Iustus Lipsius de Catholica Religione quid senserit. 122.e.p.1. fortis Machiavellum. ibid.b. Tres notus edidit ad veras historias venandas. 222.a.p.2.col.
Iustus ex fide, et iustitia nostra fides, quid sit. 181.e.p.1. Vbi textus habet, Iustus, Hereticis ponunt, Fidelis. 183.a.p.1
Iustitia opus, quid sit. 370.e.p.2. Eiusdem partitio. 414.c.p.1. Iustitia originalis. 627.z.col.p.1. Iustitiam Harmonicam quinam se primus reperisse gloriatur. 11.e.p.2
Iuuenes facilius erudiuntur a lege. 317.d.p.1
Iuuentus quoniam ordine debeat ad cultum Diuinum adiuvici. 334.e.p.2. Vnde in Rhetoricis passa est insigne damnum. 15.a.z.col.p.2.ex Cic.

K

KALENDARI, et computus Ecclesiastici notitia necessaria. 364.e.p.2

L

LABOR Hipparchi. 178.a.p.2. non cessandum a labore. Et cur. 307.c.p.1
Lacedemones quomodo filios instituerant. 33.e.p.2
Laconice loqui quid sit. 11.b.1.col.p.2
Lastantii Firmiani testimonium de Cicerone. 20.b.2.col.p.2
Lelius Capitulus excellens Centorum compagitor. 283.d.e.p.2

- Laici non debent concionari. 367.a.p.2
Lapidum genus quotuplex. 212.c.1.col.p.2. Eorundem bonitas quomodo probatur. ibid.d
Lapides eorum, qui Historiam cum Astrologia conciliare voluerunt. 205.b.2.col.p.2
Latinorum, et Gracorum discrimen in suppuratione temporum unde ortum. 229.b.p.2
Latores legum non recte dicuntur Domini. 64.d.p.2
Laurentius Valla, et alij in quoniam erauerint. 193.c.p.2
Laws differt ab encomio. 6.c.p.2. 2.col.
Quoniam laude summa digni in philosophando. 108.c.p.2
Letitia librorum quoniam magis accommoda procuranda animarum saluti. 312.c.p.1. Impudicarum rerum letio ab Ecclesia, et ab Ethniciis prohibita. 329.b.p.1. Exelectione Vitae Sanctorum summam utilitas. 353.b.p.1. Lectio Caroli Siganij de iure Italiae, et de antiquo iure provinciarum utilis. 15.b.p.2
Legationis gratuita beneficia. 42.s.a.p.2
Iustiniani in Ius scriptum, et non scriptum sufficiat. 41.p.2
Iustitus Martyr vicinus Apostolorum temporibus. 50.s.e.p.2
Iustus Lipsius de Catholica Religione quid senserit. 122.e.p.1. fortis Machiavellum. ibid.b. Tres notus edidit ad veras historias venandas. 222.a.p.2.col.
Iustus ex fide, et iustitia nostra fides, quid sit. 181.e.p.1. Vbi textus habet, Iustus, Hereticis ponunt, Fidelis. 183.a.p.1
Iustitia opus, quid sit. 370.e.p.2. Eiusdem partitio. 414.c.p.1. Iustitia originalis. 627.z.col.p.1. Iustitiam Harmonicam quinam se primus reperisse gloriatur. 11.e.p.2
Iuuenes facilius erudiuntur a lege. 317.d.p.1
Iuuentus quoniam ordine debeat ad cultum Diuinum adiuvici. 334.e.p.2. Vnde in Rhetoricis passa est insigne damnum. 15.a.z.col.p.2.ex Cic.

K

KALENDARI, et computus Ecclesiastici notitia necessaria. 364.e.p.2

L

LABOR Hipparchi. 178.a.p.2. non cessandum a labore. Et cur. 307.c.p.1
Lacedemones quomodo filios instituerant. 33.e.p.2
Laconice loqui quid sit. 11.b.1.col.p.2
Lastantii Firmiani testimonium de Cicerone. 20.b.2.col.p.2
Lelius Capitulus excellens Centorum compagitor. 283.d.e.p.2

Lindanus

I N D E X.

- propagata, ibid. Vaticinijs pranunciata, ibid. A Deo miraculis confirmata, ibid. Nullis persecutionibus abolta, ibid. Eiusdem bellum cum viis, ibid. 1.col. Dogmata eius de Deo tractantia duplicita sunt. 623.1.col.p.1. Eam obseruantibus quoniam premiū non obseruantibus quoniam futura sit. 648.c.p.1. Qui legem condidit, ad eam quoque impletum, ibid. 229.b.p.2
Latores legum non recte dicuntur Domini. 64.d.p.2
Laurentius Valla, et alij in quoniam erauerint. 193.c.p.2
Laws differt ab encomio. 6.c.p.2. 2.col.
Quoniam laude summa digni in philosophando. 108.c.p.2
Letitia librorum quoniam magis accommoda procuranda animarum saluti. 312.c.p.1. Impudicarum rerum letio ab Ecclesia, et ab Ethniciis prohibita. 329.b.p.1. Exelectione Vitae Sanctorum summam utilitas. 353.b.p.1. Lectio Caroli Siganij de iure Italiae, et de antiquo iure provinciarum utilis. 15.b.p.2
Legationis gratuita beneficia. 42.s.a.p.2
Iustiniani in Ius scriptum, et non scriptum sufficiat. 41.p.2
Iustitus Martyr vicinus Apostolorum temporibus. 50.s.e.p.2
Iustus Lipsius de Catholica Religione quid senserit. 122.e.p.1. fortis Machiavellum. ibid.b. Tres notus edidit ad veras historias venandas. 222.a.p.2.col.
Iustus ex fide, et iustitia nostra fides, quid sit. 181.e.p.1. Vbi textus habet, Iustus, Hereticis ponunt, Fidelis. 183.a.p.1
Iustitia opus, quid sit. 370.e.p.2. Eiusdem partitio. 414.c.p.1. Iustitia originalis. 627.z.col.p.1. Iustitiam Harmonicam quinam se primus reperisse gloriatur. 11.e.p.2
Iuuenes facilius erudiuntur a lege. 317.d.p.1
Iuuentus quoniam ordine debeat ad cultum Diuinum adiuvici. 334.e.p.2. Vnde in Rhetoricis passa est insigne damnum. 15.a.z.col.p.2.ex Cic.

K

KALENDARI, et computus Ecclesiastici notitia necessaria. 364.e.p.2

L

LABOR Hipparchi. 178.a.p.2. non cessandum a labore. Et cur. 307.c.p.1
Lacedemones quomodo filios instituerant. 33.e.p.2
Laconice loqui quid sit. 11.b.1.col.p.2
Lastantii Firmiani testimonium de Cicerone. 20.b.2.col.p.2
Lelius Capitulus excellens Centorum compagitor. 283.d.e.p.2
- Lindanus librum edidit de optimo generi interpretandi S. Scripturam. 193.b.p.1. Eiusdem quinque monitum quoniam S. Scriptura erat. ibid. 2 Lingua quaque habet propria genera locutionum. 185.a.p.1. Lingua Graeca, et Hebreas peritius utilis. 92.c.p.2. Quando lingua fungitur suo officio. 18.a.2.col.p.2. Lingua Latina maiestas apud Romanos. 21.b.c.p.2. Lingua Latina peritius necessaria in iusta. 22.a.b.p.2. Lingua eadē à Graeca est exornata. ibid.e. De lingua Hebreorum, et Graeca. Vide in propriis vobis.
Lis contestata quando dicitur, eiusque noua interpretatio. 57.c.e.p.2. Eiusdem contestatio iudicij est fundatum. ibid.d
Literis Diuinis nihil est eloquentius. 28.e.2.col.p.2. ex Cic. Eadem non solum mouent, sed vim inferunt. ibi.d Linguria quid. 647.e.p.1
Locis ab auctoritate quam varius. 193.a.p.1. Locis ad auctoritas principi hominum religiosorum quis eligendus. 210.b.2.col.p.2. Qui nam salutis plausibilis. 494.a.p.1. Odit verbum Homousion. 497.e.p.1. Eius cum Calixino blasphemia. 498.a.p.1. De moribus, et doctrina Lutheri. 499.c.p.1. Vnde ipsorum vita esse debeat. 333.c.p.1. Malum in quod incidentur facinorum perpetratores. 508.d.p.1
Malus sibi odio est. 19.c.p.2
Mandatum Apostolis à Christo, ut omnes Gentes docerent. 578.e.p.1. Dei mandata maximè rationi et natura conuenient. 645.c.p.1. Ab omnibus cum gratia Dei obserari possunt. 645.c.p.1
Manerbon suppositus ab Anno Veteriensis. 75.d.p.1
Manichai cur Euangelium Matthaei. 488.b.p.1
Acta Apostolica reiecerint. 488.b.p.1
Mantinus Iudeus in emendanda Averrois versione suscepit. 100.d.e.p.2
Manuelis Palaologi Imper. praecepta duacionis Regia. 13.e.p.2. Eiusdem alia scripta. 14.c.d.p.2
Maometanorum errores qui confutarentur. 571.b.p.1
Marcelius I. C. longè post Julianum I. C. floruit. 37.a.b.p.2
Marcion fit hereticus. 509.a.p.1. Dei subditum et amplitudinem negat. 523.c.p.1
Marcus Cato Censorius Gracias litteras suas didicit. 23.b.c.p.2
Margarinus Bignei Bibliotheca adhibenda causio. 83.e.p.1. Observationes in eandem. 84.a.p.1
Marsilius Ficini scripta expedituntur, et de eo iudicium. 88.b.p.2
S. Martinus detegit fraudes damonis. 350.a.p.1
Martini Kemnitij examen improbum et impudens Concilij Tridentini. 492.c.d.p.1
Martini Martinez libri Hypothoseon summa. 194.b.p.1. Quoniam eius editio legenda. ibid.
Martyrum in legendis rebus gestis adhibenda cautio ex Gelasio. 80.c.p.1
Eorum formeta Christiana legi suffit. & De latram evincunt. 623.1.col.p.1
b Mafra

I N D E X.

- Masoretha corruerunt veterem grammaticam Hebraam.* 171. e. p. 1. *Confuderunt versus.* 172. b. p. 2
Materia consultationis, & eius partes. 143. e. p. 2. *Quarundam epistolarii Gregorii Nazianeni.* 10. d. & seqq.
1. col. p. 2. Pro adiicio quanam eligen- da. 212. d. 1. col. p. 2. *Materia omnis preparanda.* 305. e. p. 1. *Ea prepara- tio in quoniam confusat.* 60. 1. e. p. 1.
*Prepararia pro forma conditione- 61. b. 1. col. p. 1.
Quid sit materia, & forma. 60. 1. b. c. p. 1.
Mathematicas scientias cur Patres spre- uerint. 175. a. b. p. 2. *Apud Romanos parui facta.* ibid. b. c. *Barum necessi- tas.* ibid. a. *Aristoteles, & Auverrois de ijs opinio.* 176. b. p. 2. *Plato quomodo eas appelle.* ibid. d. *Ad Aristotelem intelligendum necessaria.* 177. b. p. 2. *Ad Theologiam no- scendam utiles.* ibid. c. *Ab Abraham ad alios manzarunt.* 178. d. p. 2.
Ducibus belli profun. ibid. b. *Vera earum diuisio.* 179. d. p. 2. *Vnde per ea in insuanda pietas.* 179. e. p. 2.
Abstractam considerant quantitatē. 180. a. p. 2. *Earum instrumēta.* 202.
b. 2. Origo, & diuisio. 179. b. p. 2
Mathematici quoniam pœna multati- sint. 204. b. 1. col. p. 2
Maritimon cur Deus instituit. 64. 3.
c. p. 1. Cur uniuersitatem viri cum rona femina debeat esse. ibid. d. Non soluitur nisi morte unius, & cureibi- e. *Maritimon sacramentū.* 64. 8. b. p. 1
Matthiae Flacci Illyrici temeritas & ha- resis. 96. d. p. 1. *Appetit spiri- tualia.* 60. 6. a. p. 1. *Ab obiecto proba- tur esse spiritualis.* ibid. b. *Intelligen- do substantias reddit eas quodammodo spirituales.* ibid. d. e. *Sola infiniti boni capax.* 60. 7. e. p. 1. *Ex uno corpo- re non migrat in aliud.* 61. 6. p. 1. *Se- cundum intellectum ex corpore non pendet.* ibid. 2. col. *Mens, & manus instrumenta necessaria, hoc corpori, illa intellectui.* 30. e. p. 1. *Menitium error in perspicendi veri natura monstratur exemplo oculorum.* 30. e. p. 2. *Eiusdem notitia magnum adiu- mentum ad philosophos intelligendos.* 140. a. p. 2. *Principia unde haustra.* 156. d. p. 2. *Principia Paracelsi fal- sa.* 157. a. p. 2. *Philosophia ex expe- rimentis conflat.* 159. c. p. 2. *Ad me- dicinam sunt necessaria Mathematica.* 177. c. p. 2. *Parisiis eius varia.* 158. e. p. 2. & 150. b. *Ante Hippocra- tem pluribus saculis nutauit.* 159. m. p. 2. *Eius utilitas, & nobilitas.* ibid. d. *Medicus ut se habet ad corpus, ita Com- fessarius ad animam.* 290. b. p. 1. *Quā multiplicit pecet.* 134. a. p. 2. *Tres Medicorum seti.* 138. e. p. 2. *Pluriū medicorum cōsultatio quomodo ad- mitteendas.* 144. b. p. 2. *Initium medi- co sumendum à symptomate quod maximè vigeat.* 145. c. p. 2. *Quis di- catur ab Hippocrate, medicus Deo equalis.* 149. b. p. 2. *Indicationibus omnibus sumptis, quid illi agendum.* 152. d. p. 2. *Solum is bene curat, qui nem cognoscit.* 153. b. p. 2. *Non cu-**
- rans ut egrotus sacrametaliter con- stieatur, quas panas incurrit.* 154. c. p. 2. *Medico hereticus nihil pestilen- ciis.* 156. b. p. 2. *De eo esformādo quis scriperit.* 157. e. p. 2. *Quid medici reuocare debant ad mentes studiorum, ut agnoscant Demonis astus.* 160. c. p. 2. *In quibus, & quomodo peccent in visitationibus, & alij sex Cordonchio.* 170. a. & seqq. 171. a. b. c. *Medicis ordo ad inueſtigandū mor- bum.* 149. c. p. 2. *Quorūplex iste ordo.* ibid. *Ordo in consultatione seruan- dus à Medico.* 143. e. p. 2
Meditari, vel meditatio. Vide orare, & oratio.
Melanthonis impia temeritas. 95. c. p. 1. *Eius & Brentij peruersio Verbi diuinī.* 194. a. p. 1. *Idem tamquam regula Lesbia.* 47. 3. e. p. 1. *Vbiq[ue]n[on] ab eo improbata.* 52. 5. a. p. 1. *Error eiusdem.* 51. 5. a. b. p. 1. *De libero ar- tiro variè sentiat.* 53. 0. b. c. p. 1
Melchior Canus cur duplices locos tra- diderit. 192. e. p. 1. *Leges eius ad ve- ras historias explorandas.* 222. 1. col. p. 2
Melopoeia quid. 195. b. 2. col. p. 2. *Partes.* 196. Mod. ibid. *Diffrēt à Melodia & quomodo.* ibid. p. 2. *Vide in dictione, Musica, vel Euclides.*
Memoria porius quam scriptis fidendū. 266. e. p. 1
Mens humana cur à veritate defle- cit? 19. b. p. 1. *Quidnam est fit & unde.* 60. 4. a. 60. 7. e. p. 1. *Est immorta- lis contra Iaponios.* 60. 4. a. p. 1. *Con- trarium non habet, & ideo immorta- lis.* 60. 5. a. p. 1. *Habet vim & potesta- tem in corpori.* ibid. b. *Appetit spiri- tualia.* 60. 6. a. p. 1. *Ab obiecto proba- tur esse spiritualis.* ibid. b. *Intelligen- do substantias reddit eas quodammodo spirituales.* ibid. d. e. *Sola infiniti boni capax.* 60. 7. e. p. 1. *Ex uno corpo- re non migrat in aliud.* 61. 6. p. 1. *Se- cundum intellectum ex corpore non pendet.* ibid. 2. col. *Mens, & manus instrumenta necessaria, hoc corpori, illa intellectui.* 30. e. p. 1. *Menitium error in perspicendi veri natura monstratur exemplo oculorum.* 30. e. p. 2. *St. menti semina à Deo ad verum consequendum indita sunt, ut oculo vīs ad colorem aſſicēnām.* 40. 3. e. p. 2
Mercurialis in Hippocrate vertendo sedula cura. 157. d. p. 2
Mercurius Trifmegistus quid visus est de Sanctissima Trinitate sensisse. 54. 9. c. d. p. 1. *De sacrificio Miffa, & ve- ritate Eucharistie.* 520. e. p. 1
Modus aſſequendi sensum literalem ſandie Scriptura. 196. d. p. 1. *Di- ſcendi ſacram Scripturam.* 201. e. p. 1. *Agendi cū parochis.* 371. d. p. 1. *Duo modi quibus vīnum alteri cōmunicat- esse.* 60. 2. d. p. 1. *Duo item quibus ani- mus noſter exiſtit.* 60. 9. d. p. 1. *Modus quo introducta est in orbē Chriſtian- na doctrina, diuinitus.* 168. e. p. 2
Monachorum affecteria noui violanda. 101. e.

I N D E X.

- 207. e. p. 1. Corona monachalis uſus antiquissimus.* 222. e. p. 1. *De Monachis & sacerdotali vita pulchra quadam à Chrysſolome ſcriptra.* 387. d. e. p. 1. *Monachorum propria que ſint.* 386. d. e. p. 1
Monarchia Pontifica ſedecim ſacula- britis. 14. d. p. 1. *Statuta vīque ad consummatiōne ſaculi.*
Monita ad philoſophia ſtudiosos. 206. a. p. 2
Monſtrorum figura Deo non conve- niunt. 111. e. p. 1
Montanus quid de methodo Galeni & Auicenna ſentiat. 166. d. p. 2
Morbi natura quomodo cognofitetur. 143. d. p. 2. *Vnde inuestiganda.* 144. a. p. 2
Morbus quomodo facile inueniatur. 147. a. p. 2. *Eſt recessus à ſtru natu- rali.* ibid. e. *Quantitas morbi cognofenda.* ibid. d. *Nous morbi nouum remedium adhibendum, & varium pro eius varietate.* 324. e. p. 1. 147. b. p. 2. *Vnde eius quātitas perpeditatur.* 147. c. 148. c. p. 2. *Cauſe externe, & interne, unde morbi quātitas colligetur, qua.* 148. d. p. 2. *Morbus sym- ptomatā producit.* 149. d. p. 2. *Quā- do per contraria tollatur.* 151. a. p. 2. *Qui dicantur morbi communes, & ſtarifim graffantes.* 159. d. p. 2. *Morbi obſcuri quinam.* 141. e. p. 2
Mordacitas cauenda in cendifis alio- rum libris. 60. b. p. 1
Mores animi licet ſequantur corporis conſtitutionem, ac temperamen- tum, liberum tamen arbitrium non exclu- dunt. 23. d. p. 1
Morice liber de veritate Christiana nō legendus; quod si permittit Ecclesia le- gatur ab aliquo, cauto id faciendum eſt ob errores qui ſunt in eo, & qui- nam. 142. c. p. 1
Mors quid ſit, & quomodo ſiat. 60. 4. b. p. 1
Mortuaria glossaria. 26. b. 1. col. p. 2
Motus ſempernus an probet virtutem infinitam. 91. e. p. 2. *Continuus & in- teruallis diſtincti quibus conſtituentur.* 187. a. 2. col. p. 2
Monieri ordinatē aliquid nequit, niſi ab intellectu pradicto. 194. 1. col. p. 2
Moses primus grāmatice ſcriptor. 161. c. p. 1. *Primus ſcripta reliquit.* 153. b. p. 1. *Primus humanam & Ecclesiati- can historiam texuit.* 155. a. p. 1. 159. p. 1. *Littera Hebreos an ante Moysen fuerint.* 155. d. p. 1. *Eriditum in omni scientia Egyptiorum.* 156. a. p. 1. *Oſ ad Dei locutus.* ibid. e. *Scopus hi- storias eius.* ibid. *Excellens politicus.* 157. b. p. 1. *Cur pleraque ſcriperit ſub myſticis animalium ſymbolis.* ibid. c. *Ab eo gentiles hauerunt maximā partem veri ſuorum ſcriptorū.* ibid. d. & 158. d. p. 1. *Hebreos ab idola- tria erroribus abducit.* ibid. b. *Poeti- ces ſcriptor primus & praefantifili- mus.* 159. e. p. 1. *A Deo commendatus.* 160. e. p. 1. *Quibus nominibus à Iu-*
- ralia ex quibus principijs ſuantur.* 60. 1. p. 2
Ad nauigandi rationem qua conſer- vatur. 218. a. p. 2. *Cautio pro yī, qui nau- gatur ſunt.* ibid. *De re nautica qui- nam egerint.* ibid.
Neariani, hoc eſt, noui Ariani, Virus ſuum in Hungariam ſpargunt. 339. b. p. 1. *Biblia depravant.* ibid. d. *Varia erundē de Christo, & eius Eu- gelio blaſphemia.* 553. a. p. 1. *Negant id, quod ne Damones quidem por- runt diffici, ibid. b. *Christum pro- pheta non agnoscunt.* ibid. c. *Chri- ſtiapam cum Mosaica lege confun- dunt.* 554. b. p. 1. *Vnde prodierit eo- rum doctrina de quodam alio ſecundo Chriſti in Mundum aduenienti.* ibid. c. *Contradiſcio im eorum doctrina.* 556. a. p. 1
Negocium animarum ex Diuina gra- tia pender. 209. e. 1. col. p. 2
Musicæ ordo inter Mathematicas. 182. p. 2. *Eius ſubiectum.* ibid. 1. col. *Scriptores aliquot methodi Musicæ.* ibid. 2. col. *A recentioribus, praefer Euclidē ſuifſe ſcriptam.* 183. 1. col. p. 2. *Sextum S. Auguſtini librum de Musica eſſe legen- dum.* 183. 1. col. p. 2. *Contenta ſum- matim in eodem libro.* ibid. 2. col. *In Musica quoṭupliciter ſiat mutatio.* 195. a. 1. col. p. 2. *Authores, qui tam de pratica, quam ſpeculativa ſcrip- ferint.* 184. p. 2. *Euclidis autem liber, ſive Pappi, de Musica emendatus ex Vaticano.* & alij, ac Latine verſus adexiſtit libro de Mathematicis, 23. d. p. 1
Morice liber de veritate Christiana nō legendus; quod ſi permittit Ecclesia le- gatur ab aliquo, cauto id faciendum eſt ob errores qui ſunt in eo, & qui- nam. 142. c. p. 1
Mors ſit, & quomodo ſiat. 60. 4. b. p. 1
Mortuaria glossaria. 26. b. 1. col. p. 2
Motus ſempernus an probet virtutem infinitam. 91. e. p. 2. *Continuus & in- teruallis diſtincti quibus conſtituentur.* 187. a. 2. col. p. 2
Monieri ordinatē aliquid nequit, niſi ab intellectu pradicto. 194. 1. col. p. 2
Moses primus ſcriptor. 161. c. p. 1. *Primus ſcripta reliquit.* 153. b. p. 1. *Primus humanam & Ecclesiati- can historiam texuit.* 155. a. p. 1. 159. p. 1. *Littera Hebreos an ante Moysen fuerint.* 155. d. p. 1. *Eriditum in omni scientia Egyptiorum.* 156. a. p. 1. *Oſ ad Dei locutus.* ibid. e. *Scopus hi- storias eius.* ibid. *Excellens politicus.* 157. b. p. 1. *Cur pleraque ſcriperit ſub myſticis animalium ſymbolis.* ibid. c. *Ab eo gentiles hauerunt maximā partem veri ſuorum ſcriptorū.* ibid. d. & 158. d. p. 1. *Hebreos ab idola- tria erroribus abducit.* ibid. b. *Poeti- ces ſcriptor primus & praefantifili- mus.* 159. e. p. 1. *A Deo commendatus.* 160. e. p. 1. *Quibus nominibus à Iu-**
- Narratio rerū preſsa, & über- rima.* 10. a. 2. col. p. 2
Nomina varia à varijs Autoribus in- dita ſiſ laboribus. 5. d. e. p. 1. *Non fuerunt rebus fortuiti in ditta nomi- na, 25. b. p. 1. Nomina Dei tanquam ſidera oculis nostris accommodata.* 234. b. p. 1. *Nominum, ſive termino- rum notitia neceſſaria in Theologi- cis questionibus.* 265. c. p. 1. *Nomina & officia Chriſti.* 233. d. e. p. 1
Anrioribus ad nature notiora nobis accedendum. 245. c. p. 2
Nonatores Religionis apud omnes gen- tes puniri. 124. b. p. 2
Nouelle, unde ſic dicta. 33. c. d. p. 2
Nouitij antiquitatis poſt triennium no- uitatus ad contubernalium cum alijs religijs admittetur. 389. d. p. 1. & 390. b. & d. *Quomodo proba- tantur.* ibid. *Periculum de illo- rum patientia, & honestate fiebat,* à superioribus. 390. b. p. 1. *Quidam docendi ſint.* 393. c. p. 1. & 394. a. Non tam meditari, quām imita- ri Chriſti vitam debent, ibid. d. *Nihil in ſijs ſtatuerit debent No- uitij.* ibid. e. *De Virginibus nouitij, & professis.* 392. a. p. 1. *Quinam li- bri ſpirituales ab ijs legendi.* Vide ibid. seq.
De Nue militis Galli hereticī ſcriptis iudicium. 44. d. p. 1
Numa Vrbem Romam Deorum nume- roſitate implavit. 4. d. p. 2
Numenius sancti Ioannis ſcripta tranſlatis in ſua volumina. 325. c. p. 2
Quid idem de Philoſophis ſenſerit. 77. b. p. 2

I N D E X.

- Numerorum confederatio pulchra. 180.
c.p.2. Vide in voce Arithmetica.
- Nunciorum Apostolicorum finis quisi-
nam. 379. a.p.2. Quoniam ad Nun-
cium Apostolicum Pudent. ibid. b.c.d
O
- BEDIENTIA** A caca quid sit. 394.
b.p.1. Obedientia nulla prestan-
da in ijs, qua cum peccato coniuncta
fuit. ibid. Obedientia caca unde. ibi.
c.d. Qualis esse debent. 395. a.b.c.
396. c.d.p.1. Quid de ea Patres dice-
rint. 394. c.d.e. & 395. a.b.c.d.e. &
396. a.b.c.d.p.1. Eiusdem vis in B.
Mauro S. Benedicti discipulo. 397. a.
p.1. Propter eam non licet se expone
pericolo peccandi. ibid. a.b.p.1. ab
omnibus Religiosis ordinibus compre-
bata. ibid. c. In institutis regulari-
bus primum locum tenet. ibid. d. Ex
haec obedientia non est metuenda ha-
refores seminatio. ibid. e. In robis fi-
dei obedientia prestanta est a plebe.
Pastori suo. 398. a.p.1. Deo grati-
fima est. 6.c.p.2
- Oblatum** mentis quodnam est. 589. a.p.
1. Oblatum quid sit. 61. a.p.2
- Obsecratus** in libris sacris unde. 207. c.
p.1
- Obstantia** primò submouenda, si quid
reda effici debent. 601. a.p.1
- Occasiones** peccati mortalis quoniam.
206. d.p.1
- Occidere** seipsum est contra rationem
et contra naturam. 61. 1. col. p.1
- Quando** licet alios occidere, et per
quos. 642. e.p.1
- Oftoginta annis** an humana vita meta-
terminetur. 180. e.p.2
- Oculis**, qua subiecta sunt, perfectius ha-
rent, quam qua demissa per aures.
543. d.p.1
- De Orbe** sive Lyricis versibus. 200. c.d.
p.2. Quid differat ab Elegia. ibid. b.
c. 1. col. In quo differat ab Epigram-
mate. ibid. d.e
- Officia Christi** quoniam. 233. d.e. & 235
b.p.1. De officijs Diuinis qui scrip-
tior. 364. a.p.1. De Magistrorum
officijs quoniam cum laude egerint.
26. d.p.2
- Oinoleum** an vulneri vtile sit. 165.
b.c.p.2
- Oleum** in ulcere infusum quid efficiat.
165. e.p.2
- Olfacitus** spiritualis, et aliorū sensuum
declaratio. 358. e.p.2
- Olympiades** quando incepta. 227. b.p.1
- Ante illas nihil erratum ex Varrone.**
ibid. Eorum tamen anni non omnino
certi. 232. a.p.1
- Onuphrius** annos ex Solis, et Luna mo-
tu colligit. 228. a.p.1
- Per Opera** pietatis heres, et bella spon-
te rident. 172. a.p.2
- Operandi** quot modi sint. 596. p.1
- Operari** sacris quid sit. 346. d.p.2
- Operations** quonodo ladanunt. 145.
p.2
- Opus**, non furtum edendum. 24. e. 2. col.
- P**
- ACTVM** cum Demonibus initum.
613. 2. col. p.1
- Pagina** lasciuia lascina vita est argu-
mentum. 304. d. 1. col. p.2
- Palestina** Regionis notitia necessaria.
215. b.p.1. Eiusdem scriptores. 216.
e.p.1
- Pandecta** quid, et unde dicta. 27. b.p.2
- Ex quibus** collecta, ibid. d.c. Eius-
dem partes. 28. a. p.2. Quorū libros
queq pars continet, ibid. b. c. d.e.
Cauiones de illarū diuinis in Ve-
tus, Infortiatum, et Nonum. 29. a.
p.2. **Cautio** de pandectarum ordine
inverso. ibid. h. Pandecta Florentina
et Iuris consultis summo in honore ha-
bita, ibid. e. Eadem ante cur Pisana
dicebantur. 30. b.p.2. Admonitio
ad inueniendis in pandectis leges.
ibid. c
- Per Parabolā** qua dicuntur, perfectius
memoria harent. 207. b.p.2
- Paracelsi** errores. 157. b.p.2
- Paradisi** gloria. 659. a.p.1
- Paraphrases** cui in sacra Scriptura
- aliqui non approbent. 298. c. p.1
Quoniam probentur. 199. a.p.1. Pa-
raphrasis eleganti Scriptura similis.
ibid. c
- Parentibus**, cur honor habendus. 642.
c.p.1
- Oratio** ad Confessionem preparatoria.
289. c. p.1. Eadem tempora, et
quomodo. 314. a. p.1. Quoniam ora-
tio matutina pueris pralegi debeat.
330. a.p.1. Quoniam oratio inter me-
ditandum adhibenda. 358. a. p.1
- Oratio**, et meditandi ad obtinendam
et Deo gratiam. 408. c.p.1
- Orationis** vis conciliatrix humana so-
cieratis. 24. c. 1. col. p.2. ex Cic. Ora-
tiones diuinas. 16. b. c. 2. col. p.2
- Sermonis** lenocinio qui res Diuinis
exornarunt pœnas dederunt. 19. b.
1. col. p.2. Orationis artificium ubi-
nam indagandum. 22. b. 2. col. p.2
- Quoniam** stylus orationis dirigendum.
ibid. c. 1. col.
- Oratori** praestantissimæ Species in quo-
nam. 20. a. 1. col. p.2. ex Cic. Libri de
Oratore magis probati Ciceroni. 14.
c. 1. col. p.2
- Orbis** non in Indijs dignissima conside-
ratio. 18. b.p.2
- Ordo varius** à Gracis, et à Latinis ser-
uatus in Theologia. 259. c. p.1. In
legendis scripturis quoniam seruan-
dus. 362. c.p.1. Ordo riuum, et ora-
tionum sacrificij Altaris vnde nam.
363. c. p.1. Ordo resolutius, et de-
finitius in quo conueniant, et differ-
ent. 150. a. p.2
- Origenis** casus unde. 312. c.p.1
- Origo** Mundi quoniam, ex Platone. 178.
e. & 179. a.p.2
- Ornatū** epistolarum quis. 7. a. 1. col. p.
2. ex Cic. Ornatus verborum qua-
tenus adhibendus. ibid. b
- De Orpheo.** 269. e. 2. col. p.2
- P**
- ACTVM** cum Demonibus initum.
613. 2. col. p.1
- Pagina** lasciuia lascina vita est argu-
mentum. 304. d. 1. col. p.2
- Palestina** Regionis notitia necessaria.
215. b.p.1. Eiusdem scriptores. 216.
e.p.1
- Pandecta** quid, et unde dicta. 27. b.p.2
- Ex quibus** collecta, ibid. d.c. Eius-
dem partes. 28. a. p.2. Quorū libros
queq pars continet, ibid. b. c. d.e.
Cauiones de illarū diuinis in Ve-
tus, Infortiatum, et Nonum. 29. a.
p.2. **Cautio** de pandectarum ordine
inverso. ibid. h. Pandecta Florentina
et Iuris consultis summo in honore ha-
bita, ibid. e. Eadem ante cur Pisana
dicebantur. 30. b.p.2. Admonitio
ad inueniendis in pandectis leges.
ibid. c
- Per Parabolā** qua dicuntur, perfectius
memoria harent. 207. b.p.2
- Paracelsi** errores. 157. b.p.2
- Paradisi** gloria. 659. a.p.1
- Paraphrases** cui in sacra Scriptura

Periodi

I N D E X.

- Periodi** varia apud Ciceronem pro va-
rietate materia. 25. a. 2. col. ex Cic.
Personas omnes in Diuinis aque adorā-
das esse. 627. 1. col. p.2. Personarum
diuinis. 42. p.2
- Perpicuitas**, et breuitas adhibenda epi-
sola. 7. c. 1. col. p.2. ex Cic.
Petrus Aliacensis in annorum Mundi
computu errat. 205. c. 2. col. p.2. Idem
. Christiana Chronographia rudit.
206. b. 1. col. p.2
- Petrus** Bembus epistolas Pontificias edi-
dit. 13. a. 2. col. p.2. ex Cic. Quid sen-
serit de imitante Cicerone. 21. a. 1.
col. p.2. An idem sit imitatus prosa
Ciceronem, et carmine Virgilium.
20. c. 1. col. p.2
- Petrus** Canisius Societ. IESV optimè
Catechismum disposuit. 328. a.p.2
- Idem notas in Evangelicas lectiones
edidit, et alia. 361. b.p.1
- Petrus** Fonseca Societ. IESV Commen-
tariorum in Metaphysicam scriptis ubi-
res, et alia. 105. c.p.2
- Petrus** Garjas Galarza scripsit de idio-
tismis, quia in quatuor Euangelis
occurunt. 187. c.p.1. Idem Euange-
licas institutiones scripsit. 195. b.p.1
- Methodus** eiusdem in describenda
Palestina. 218. b.p.1. Terram pro-
missionis eleganter describit. 215. a.
1. col. p.2
- Petrus** Lombardus cur Magister senten-
tiarum vocatus. 259. b.p.1
- Petrus** de Valentia de hymnis Benedic-
ti Aria Montani quid. 299. e. 2. col.
p.2
- Philosophia** disputationem quoniam è
sobolis explodenda. 105. c. d. 2. col.
Philosophica Ciceronis. 20. a. 2. col.
p.2. ex Cic.
- Phantasia** quid sit. 63. a.p.2
- Philemon** carmen edidit oculo Dei
cuncta cernentis, et mortuo iudi-
cantis. 266. a. 2. col. p.2
- De Philippo** Melanchtonē hereticorum
iudicium. 473. e.p.1
- Philonis** Breuiarium de temporibus sup-
positum. 76. a.p.2
- Photorius** Patriarcha Constantinopolita-
nus, quonodo Ecclesia incommoda-
uit. 5. b.p.1
- re quo quisque tempore Philosophus
vixerit. 74. c. p.2. In philosophando
quid pernicisum. 107. d.p.2. **Cautio**
necessaria in philosophanda. 108. c.p.
2. Philosophantium animi Christiana
philosophia notitia prius imbu-
endi. 64. d.p.2
- Philosophi** cur errauerint. 19. c. 1. col. p.
2. Antiqui philosophi quo nomine
Angelos appellauerunt, quidque de ipsi
senserint. 66. b. p.2. Idem in quam
malis dissentiant. 76. e. & 77. a.p.2
- Quoniam** tempore praecesserit Ion-
ian Italici. 202. b.p.2. Communio-
res Philosophorum sententias sequen-
tias. 110. e.p.2. Eorum errores ex Al-
egio Columna Romano Cardinale.
224. p.2. Error quorundam qui di-
uisinationem melancholia tribuebat.
263. e.p.2. Hypotheses Geometraru-
m etonati sunt exiretere. 170. a.p.2. Phi-
losophorum aliquorum cecides unde.
255. e. p.1. Quoniam apud Iaponios
habentur philosophi. 591. a.p.2
- Philosophia** Professores quales. 37. b.p.1
- cardite sette adiungebant iterū ba-
ptizabantur. 483. c.p.2
- Pictoria** ars in quo consistat. 284. a.p.1
- Cautio** in Pictura. ibid. b. Iudicium
de quibusdam Picturis Iudicij excre-
mi à Michaeli Angelo Bonarotai in
Sacello Ponificis picti. ibid. c. d. e. &
254. a. 2. col. p.2
- Pictura**, et Pittores. Vide ibidem fusa-
vibitem multa de Imaginibus ho-
nestis.
- Pietas porissima est ratio libros deligen-
di, et legendi. 3. a. p.1. Quonodo pie-
tas insuanda ex Ciceronis episto-
lis. 5. a. 2. col. p.2. ex Cic.
- De Pindaro. 275. a. 2. col. p.2. Idem ini-
mitabilis Horatio. 276. a. 1. col.
p.2
- Pius III. Pont. Max. in forma abiu-
rationis nomen Romana ad Catho-
licam Ecclesiam adiecit. 348. c.p.2
- Placilla Theodosii Imperatoris uxoris
erga agrotos misericordia. 171. e.p.2
- Plantis omnibus non vtile est cultura
opus. 131. b.p.2
- Plarea Vniuersalis Garzonij erroribus
scatet. 90. e.p.2
- Plato quemnam primum nomen im-
postorem dicat. 101. e.p.1. Idem Ara-
bicè versu. 572. b.p.1. Propius ad fon-
tes veritatis in quibusdam accedit. 2.
b.p.2. Eius leges. ibid. c. d.e. Versatus
in Mosaiica doctrina, sed tamen mul-
tim latus est. 78. a.p.2. Cur fux ve-
lauerit fabulis. ibid. b. Multis cele-
bratur. 79. a.p.2. In tres partes phi-
losophiam distribuit. 80. b.p.2. Excel-
luit in ratione differenti per inter-
rogationem, et refensionem. 81. a.p.
2. Nulla in eo inutilis prolixitas. ibi.
b. Cur usus sit allegorijs. ibid. c. d. Al-
legorici nomen adepsus. ibi. e. In Egyp-
to versatus, à Iudeis multa ac-
cepit. ibid. f. & 2. d. e. Tocis adhibet
orationi oportunos. 82. a. p.2. Qui-
nam in eum scripserint. ibid. b. Ad
eum accederibus quid agendum.
ibid. c. Qua occasione scripsit libri
de Repub. 83. a.p.2. Ex Iaia quoniam
sumpsit. ibid. c. Totius operis de Re-
pub. argumēntū è sacris litteris pene
sumpsisse visus est aliquibus. ibid. d.
Ab Interpretib. suis male interdum
explicatus. 84. b.p.2. Cautio in Plat-
onicis legendis. ibid. c. Cur permiserit
Deus a Platone, et alijs quada vera
dicibili. e. Dialogi eius secundū quos
dam maiestate, et eloquentia pleni-
ti. ibid. f. Eadem veteres arat ethnici ex-
traherunt. 85. b. De Dialogis Platoni-
ci sententia. 86. a. b. c. d. p.2. Eiusdem
lectio Aristotelis intelligendo vultis.
85. a. b. p.2. Poëtis è Repub. eliminari.
304. a. 2. col. p.2. In Homerū inuebi-
tur. ibid. Non pauca aduersus eū in
tract. de Philosophia Platonica.
- Platonici Interpretes cauedi. 100. a.p.
2. Platonica assertio de anima intel-
ligente. 104. a. p.2. Platonici quare-
nus Mathematicas in honore habue-
runt. 182. a. 2. col. p.2

b 8 17

INDEX.

In Pleurite triplex ordo consideratur. 150.b.p.2
Plini secundi Historia. 131.d.p.2. In eo desiderata maior Graec lingus notitia. ibid. e. Scriptores in eum. ibidem. Mundum constituit Deum. 132.a.p.2. Quam Mondo tribuat. ibid. c. Coadūt dicere Mundum non fore aeternum. ibid. d. Ex quibusnam sua defumperit. ibid. b.c. Annotations in eum unde sumenda. ibid. d. Quae summatis in eis historia Mūdi. 133.a.p.2. Premonitione ex Plinio ijs. qui se Geographia dedūt. 213.p.2. De Plutarcho iudicium. 177.a.p.2. Eius dē monita utilia de Poesi. 202.a.p.2. Poemata fabulosa veri fabula. 204.e.p.2. Poemata Epicorū. & Epopeia leges. 289.1.col. a.b.c. d.e.p.2. Poemata sacra nostri temporis non sacerdanda. ibid. 2.col. Poemata Italica qui scripsierint. 303.1.col. a.p.2. Poena sensus. & damni. quanā. & quantum in damnatio. 662.c.p.1. Penas in Inferno futuras. probat rationibus. ibid. e. Penitentia vox cur in vocem scripturam confundantur. 131.e.p.1. Causa in penitentij prescribendis. 299. d. p.1. Quenam utilia ad penitentiam excitandam. 375.c.p.1. De eius partibus opinio hereticorum in Augustano colloquio. 476.c.p.1. Cur peccatorum penitentia sit necessaria. 619.2.col. p.1. Penitentia Sacramentum. 647.c.p.1. Poësia scriptores Italici. 263.1.col. a. p.2. Poësia naturalis arte perficienda. 263.e.p.2. Honesti poësia utilitas. 264.a.2.col. p.2. Non sola imitatio metienda. ibid. c. In sacra poësi quanā cauenda. 289.d.p.2. Non est dannanda propero Poetarum lasciviam. & abusum eius. sed abusus. & lascivia tollida omnino. 304.e.2.col. p.2. Poëta vani. 105.e.p.1. Humana ad Deos transferunt. 106.a.p.1. Eorum testimonia sua ipsorum fœditati. 107. d. Fabulosi rei ciendi. ibid. e.p.1. Eorum expurgandorum ratio. 109. b. p.1. Eorum flores spinas habent commixtas. ibid. Sine inflammatione animi esse nequeunt. 263. a.2.col. p.2. Num poëta dicendi. qui philosophica. vel historica carmine prosecutus sunt. ibid. e. Equum ijs maxime propositum esse debent. 264.b.1.col. p.2. Poetarum. & apud cōparatio. ibid. a.2.col. Vfis. ac fructus poetarū Ethnicon. ibid. b. Quo requirantur in poeta. 264.d. Os magna sonā. esse debet poëta. ibid. Ratio utendi Poëtis Gracis. 267.c.1.col. p.2. Quare veritatem de Deo inuolueris texerunt. 272.c.2.col. p.2. Comici impudicum sermonum pleni. 273. a. p.2. De Latinis Epicis antiquis. ibid. e. 1.col. Eorum elenchi. qui de rebus sacris. vel non obscenis scriptore. 290.b.p.2. Poetarum impietas in celebryndis falorum Deorum sceleris.

bus. 304.e.1. & 2.col. p.2. A Poëtis obscenis optima secerenda. 305. b. 1.col. p.2. Apud obscenos poëtarū. quodam non mala. ibid. c. De Poetica quinam scripserint. 261.a. p.2. Poetics diuisio. 263.b.2.col. p.2. Eiusdem quinam primus Author. ibid. c. Origo. ibid. a.1.col. Poeticè quia lia describenda. 303.d.2.col. p.2. hoc est. Quanta scribendi poemata extat bona materia. An in Politicos sit scribendum. 121.e. p.1. Iudicium de varijs huius facili Politicis. ibid. d. Undenam Politici possint labi. 101.e.p.2. Scriptores in Politicis libros. 123.e.p.2. Polonia Regno quanam damna illata sunt ex permitta heresi. 135.b.p.1. Vnum esse primum principium intelligentia predicitum. 589.c. Primi Principi sententie tres. ibid. e.p.1. Rerū principium qualiter lapponi faciunt. 500.e. p.1. An possit esse sapientia predictum. nihil tamen intelligens. 502.d.p.1. Intelligentia viger. ibid. e. & 505.2.col. Perfectum est. 593. x.col. p.1. Contra negantes unū principium principium. ibid. Absurditates quarundam de uno omniū principiō. 509.1.col. p.1. Non est idem cum ipsi rebus. ibid. An si rerum omnium substantia. 600.1.col. p.1. An uniuersitas idem cum primo principio. & qua inde sequitur absurdita. ibi. Cur res cum intereunt in primum principium dissolui nequeant. 600.2.col. & 603.b.p.1. Quando inest corpori. an ratione materia imperfectione. suscipiat. ibid. d. Probationis tempus antiquitus fuit apud Monachos. 389.c.p.1. Cur différre. vel contrahi possit. 392.d.p.2. Praemia futura vitanda. praeservari in Concionibus. 365. d.p.1. Professio ratio pro temporum locoru. & Personarum ratione varia est. 391.e.p.1. Quando professio tempus breuiari solet. 392.e.p.1. Professio gratia cum gratia Baptismi confertur. ibid. Professores pralegere. Auditores perlegere debent. 282.d.p.2. Progressiones anima varia sūt. 180.c.p.2. Progressus in infinitum non datur. 594.2.col. p.1. Potentia quid sit. 69.a.p.2. In Prolecepiis Logica quanam tradenda. 216.c.d.p.2. Prophetæ antiquissima semper Regionū nominata. licet mutata. usurparunt. 224.c.1.col. p.2. Itidē apud Hebrewos carmine redditio. 305.e.1.col. p.2. Omni fe e tempore à Deo in Mundum missi. 632.a.p.1. Quoniam docuerint. ibid. Cur ita dicit. ibid. Propheta queque. an anigmata sint in hominibus. 206.e.p.1. Prophetia non sunt vocanda fata. 347.e.p.1. Proprio Geometrica. Arithmetica. Harmonica quanā dicatur. 22.a.p.2. Presules Ecclesiastici multa Regna administrarunt. 237.d.p.2. Propositio eadem in multis sensus deuaci sape poset. 182.b.p.1. Princeps pacata sacra prestare debet. 223.b.p.1. De eiusdem officio quinam scripserint. 24.e.p.2. Principes Catholici. qui Deo adhaerent. Provincia

INDEX.

Provincia quanam sit. 15.b.p.2. Prudentia a viris probis. non a seipso petenda. 410.d.c.p.1. Prudentia serpentina cum simplicitate ad hereticorum dolos deprehendendos coniuncta est. 406.d.p.1. Pruthenica Historia quanam mendacis stearat. 99.d.p.1. De Psalmis utilissima tractatio. 236.a. p.1. Quid generatim in Psalmorum libro fiat. ibid. c. Psalmi casuallè versi a quibusnam. 237.d.p.1. Vnde universa Theologica pagina sunt consummatio. 238.b. An idem sit in scripturis canonice habendi. ibid. c. p.1. Quare illorum ordo secundū res gestas non seruetur. 239.b.p.1. Eorum materias est universalia totius Theologie. ibid. c. Varia diuisio Psalmorum. ibid. d. Cur metrica scripti fuerint. ibid. e. De eorum laudibus quinam agerint. 240.a.p.1. Quisnam illorū fuerit Author. ibid. Libero quadam carminis genere cōpositi. ibid. e. Eorumdem rectus usus unde perendus. 360.a.p.1. In psalme quanam videntur. ibid. Pseudopoliticorū triplex genus. 1.d.p.1. Ptolomaus noluit. ut suis hypothēsis omnino fides adhiberetur. 96.b.p.2. Idem Astrologia modū posuit. 204.b. 2.col. p.2. Princeps Geopraphorum. 216.a. Eiusdē versores. ibid. b.c.p.2. Puella quartuor amorum fidem catholicae publice opnigat. 322.a.p.1. Puer quinque annorū propter blasphemiam a Satana interemptus. 318.b.p.2. Pueri cur facilis lingua addiscant. quam grandiores natu. 25.b.p.1. Pueri nunc summa mysteria effantur. quorum vel minimū ne ipse quide philosophi. qui Diuini dicti sunt. ita sciebant. 64. d. p.2. An Pueri catechumeni docendi sint Catechismū. 216.d.p.1. A pueris imbuti sunt sanctis litteris. 317.a.p.1. Idē Chriſtiana Reip. fūs femina. 318.e.p.1. Quid primū docendi sint. 329.d.p.1. Pueri christiani morientes antequā peccare mortaliter possint. vīa aetnam cōsequuntur. 483.a.p.1. Pueri publice in Templo docendi. 573.c.p.1. Pulchritudo undenam effingatur. 24. a.p.2.1.col. Puncta in Hebraica lingua a quibus. & quando inuenta. 170.b.p.1. & 171.b. c. Purpura cur Chriſtio imposta. 213.d.p.1. Pythagorij philosophi unitatē tollebant. 182.1.col. p.2. Pythagoras natus ex Iudaïs parētibus tempore Seruī Tulli. 8.c.p.2. Idē Ius dei discipulus fuit. 82.c.p.2. Pythagorici unitatem coluerunt. sed non eodē modo omnes. 182.1.col. p.2. Proprietate Geometrica. Arithmetica. Harmonica quanā dicatur. 22.a.p.2. Presules Ecclesiastici multa Regna administrarunt. 237.d.p.2. Propositio eadem in multis sensus deuaci sape poset. 182.b.p.1. Princeps pacata sacra prestare debet. 223.b.p.1. De eiusdem officio quinam scripserint. 24.e.p.2. Principes Catholici. qui Deo adhaerent. Provincia

R ABBI Kimhi indetus a Iudeis habitus. 171.a.p.1. Rabbi Moysis errores principiū. 229.d.p.2. Aristotelem cui assimile. ibid. SS. Trinitatem naturā. ibid. a. Adūt humanos. ibi. b. Rabbini in versione S. Scriptura errant. 270.b.p.1. Quanta circūspetione versi a quibusnam. 237.d.p.1. Vnde granter errauerint. 223.e.p.1. Ratio docendi persigna & imagines. 34.d.p.1. Ratio studiorum societas IESV. 50.c.p.1. Scribendi historiam. 256.e.p.2. Interpretāti D. Scripturam latīnē. 175.d.p.1. De ratione interpretandi S. Scripturam quinā egerint. 187.d.p.1. De ratione Scripturae intelligentia. 196.c.p.1. Ratio multiplex sacra volumina explicādi ē Sixto Senensi. 211.c.p.1. Chronographia à Genebrado instituta. 229.e.p.1. Docendi Catechismum. 327.a.p.1. Euocandi pueros ad Catechismū. 330.d.p.1. Administrandi Seminaria Clericorum. 338.d.p.1. Applicādarum anima pueriarum ad meditandum. 357.e.p.1. Applicandorum sensum ad meditandum. 322.a.p.1. Religio Christiana ubi servata est. ibi regnum floruit. 131.c.p.1. Quibus argumentis ab Eusebio mīstrata est. esse certissima. 188.b.p.1. Religionis natura tribus votis cōsinetur. 386. d.p.1. Ex colloquio de Religione habito cum hereticis clades plorunque secula. 418.c.p.1. Nulla in orbe religio nisi catholica imis radicibus incedat. 504.a.p.1. An plectendi sint. qui contra religionem christianam steterint. 122.a.p.1. Religiosi ad instituendas Academias aptissimi. 46. b.p.1. Eorum status ad scientias aptissimus. 52. c. p.1. Religiosi ordes ubi esse desierunt. ibi etiā religio corruit. 382.e.p.1. Multa de religiosis ordinibus. 232.vsq. 386.p.1. Religiosorum vocatio diu- turno examine exploranda. 390.a. p.1. Religioso homini disserio est necessaria. 393.a.c.d.p.1. Ad eos confirmandos. qui audires legēdi. 398. p.1. Vide in voce Novitatus. Religio eadem sanctorum quomodo in pluribus locis sint. 553.c.p.1. Remedias ad expellendos demones ab Ecclesia adhibita. 232.d. p.1. Quid in qualibet remedij specie considerandum. 152.e.p.2. Remedium aduersus redium Catechumeni. 333.c.p.1. Renati Benediti versio S. Scriptura in lingua Gallicam non admissa. 179. d.p.1. Renunciari seculo quid agendum. 388.d.e. p.1. Repugnare sibi ipse inter disputandū. turpe est. 22. c.1.col. p.2. Respicientia quo sensu accipienda sit. 180. d. p.1. Res natura constantes ob finem operātur.

INDEX.

- tur. 118. e. p. 2. Res ad salutem credenda quadam, quedam agenda. 255. a. p. 1. Res singula in ea principia dissoluuntur, ex quibus continent. 503. b. p. 1. Scribenda resuscit rei natura postulat. 4. d. 1. col. p. 2. Romulus relatus in numerum Deorum temporibus Caesarum, & quare, ex Cicero. 4. c. p. 2. Ronardus excellens Poeta Gallicus, ubi hereticos oppugnat. 303. b. 1. col. p. 2.
- R**espublica Iudeorum typus Ecclesia Christianae. 57. b. p. 1. Eadem in Religionem & ciuitatem diuina. 219. a. p. 1. Repub. Christianorum & Iudeorum statu nescendit. ibid. a. p. 1. Ad sit Reip. Christiana consultum, vñquemque in sua opinione permanere. 315. e. p. 1. Reipub. iuanda ratio, queros bene instituere. 317. e. p. 1. Quatuor hominum genera in Repub. Christiana. 371. d. p. 1. Rep. & quarum notitia equitas comparari potest. 13. b. p. 2. Christiana repub. omnium perfectissima.
- R**esurreccio Christi carmine Pindarico Graecis scripta. 276. e. 1. col. p. 2. Christi resurreccio, & in celum ascenso. 550. e. p. 1. Resurreccio mortuorum, & extremum iudicium. 653. a. p. 1. Ratione maxime consentanea. 657. p. 1. Corporum resurrectorum dores. 561. b. p. 1. Reuelata à Deo veriora esse, quæ quem cernimus. 624. 2. col. p. 1. Reverentia summa recitando esse psalmos. 238. a. p. 1. Rhetores, Poeta, Comici, Philosophos infideli sunt. 60. e. 61. a. p. 2. Rhetorica Ciceronis. 24. e. 1. col. p. 2. in Cic.
- Rhodij equitibus castitas maxime commendanda. 40. e. p. 1. Ratio mediantarum constitutionum Rhodium equum. ibid. e. Ritus sacri, & compunis, unde liquidius cognoscit poterunt. 363. a. p. 1. Idem ritus tempore Tertulliani, (qui nunc) existere. 364. d. p. 1. Robertus Bellarmine aduersus Mathematicum Illyricum. 96. e. p. 1. Eiusdem de verbo Dei Summa. 195. e. p. 1. Controversia eius, & erroris suum omnium corporis. 459. d. p. 1. Belarmini methodus. 459. e. p. 1. Status of Cesaris potestate, legendum à Iureconsultis. 26. b. p. 2. Robertus Stephanus falsi postulatus à Vatablo. 177. e. p. 1. Rochus Verinus de scribenda & re-scribenda epistola scriptis utiliter. 13. e. 2. col. p. 2.
- Roman fidem catholicam mutasse nulla historie proditum. 497. a. p. 1. Romana Urbis imperium religione ac sapientia Christiana firmari. 27. b. p. 1. Romanorum continua in studijs exercititia. 39. a. p. 1. Externa sacra apud eos prohibita, & cur? 124. b. p. 1. Numquam Romani Gracis ne in Gracis quidem, nisi Latinè responsa dabant. 21. p. 2. Laconicam politiam.
- imitati. 1. b. p. 2. Romana Reip. statutus quomodò scribendi exigebat. 13. c. 1. col. p. 2. Esculapium, prater Numa constitutionem, Deum fecerunt. 138. c. p. 2.
- in Genethliaclis astus. 72. d. p. 2. Fraus eius Nobilitate & milites orrum pendit. 113. d. p. 1. A Satana fabularum turpium commenta innesta. 128. e. p. 1. Fallaci probitatis fucumundum decipit. 124. d. p. 1. Diniuinum miraculū aplus. 118. d. p. 1. Ea quinam optimè refutarint. ibid. e. p. 1. Quomodo nomen Nature peruerterat. ibid. d. e. Postquam fabulis antiquissima fidei mysteria insoluunt. 545. c. p. 2. Conatur è mentibus hominum eximere Diuinū lumen. 508. d. p. 1. Sarana astus, quo Lucifer in peiores errores precipitavit. 379. e. p. 1. Sacerdoti nullus edidus sonus qui à diuino discrepet. 528. a. b. p. 1.
- Satisfactio nostra qua. 182. a. p. 1. Satisfactione & contrito pro preteritis emendationis deliberatio pro futuris, in confessione necessaria sunt. 290. e. p. 1.
- S**acra Scriptura. Vide Scriptura Sacra. Sacramenta. 263. a. p. 2. Frustris sacramenti Confessoris in vita emendatione appetet. 286. b. p. 1. Sacramentum, sacrum, & sacrificium quomodo differant. 346. e. p. 1. Sacramenta in ista confitentia. cū homo sit gratia capax. 372. c. p. 1. Anima quomodo unitur cum Deo. ibid. Praesidia ad observandam legem Dei. 646. b. p. 1.
- Sacrificij Missi oblatione demones ejiciuntur. 132. e. p. 1. In Gallijs demon ex obessa sic expulsus. 133. a. p. 1. Soli Deo sacrificios offerendū. 261. p. 2. Unde varia sacrificiorum genera excoxitata. 614. 1. col. p. 2. Quartuor in omni sacrificio consideranda. 520. e. p. 1.
- Scholarcharum antiquorum officium. 335. d. p. 1.
- Scholastici nomen quomodo usurpatur. 253. e. p. 1. Scholasticorum elenchus qui in Magistrum Sent. scripserunt. 276. d. p. 1. Scholastici consideratio. 343. b. p. 1. Cafigatio. 333. c. p. 1.
- Sciētia veritatis per quos manarit ad posteros. 14. e. p. 1. Scientia se habent ad humanum ingenium, ut tellus ad semen. 23. c. p. 1. Ad scientias perditas lingua virum notitiae cibacit. 5. b. 2. col. p. 2.
- Salutis animarum ordinare, & in sancto incubendum. 311. a. p. 1. Samaria media inter Indiaam, & Galiatas. 218. b. p. 1.
- Samaritanus in Evangelio quare vīsus sit oleo in vulnere sanando. 165. b. p. 2.
- Scopus non est idem Catholicus & hereticis. 244. e. p. 1.
- Scriptio nimia in scholis vianda. 36. b. p. 1.
- Santos Pagninus uniuersam penè scripturam mysticè exponit. 209. c. p. 1.
- Inter eius Isagogen & Laureti sylva allegoriarū discriben. 210. a. p. 1. Sandus vita, ratio est ad D. Scripturam accedendi. 189. c. p. 1. In quo consistat. 621. 1. col. p. 1.
- Sannazario, & alijs quā causio adhibenda. 108. a. p. 1.
- Sapientes septem regnante Romulo clauerunt. 9. c. p. 2. Inter sapientem, & doctum discriben. 623. 2. col. p. 1.
- Sapientia fuisse quorundam errores. 72. a. p. 1. Indiscreta sapiētia an stulta loquacitati preferenda. 61. b. p. 1.
- Satana sua nefandas artes, egregijs nominibus obumbrat. 37. e. p. 1. Veneta, epistola Imperatoris cali a Gregorio.

INDEX.

- garie dicta. 150. a. Cur dicta Testamentum. 151. a. p. 1. Tabula Rei ab Augustino vocata, ibid. c. p. 1. Lex. & Euangeliū, ibid. d. Theologia positiva. & cur, ibid. Cur verbum Dei. 152. b. p. 1. Per quos eam seruari veluerit, ibid. d. Merito propria nūgis Gentilium, Gracorum, & aliorum. 53. b. p. 1. Hebreiæ non est omnina depravata. 166. c. p. 1. Verso eius ex Hebreis in Graecis quotplex. 168. d. p. 1. In ea quod non intelligitur, est honorandum. 189. d. p. 1. Primum amanda, deinde ei studendū. 190. a. p. 1. Qua potissimum difcenda sint in ea, ibid. c. Scriptura nomine quid continetur. 191. a. p. 1. Præteritū temporis pro futuro, & contra in ea ponitur. 194. c. p. 1. Eius Index Pontifex cum concilio. 195. d. p. 1. Ex scriptura non intellecta, heres nata, ibid. c. Scriptura nomine quid continetur. 191. a. p. 1. Præteritū temporis momentum possum in Seminarij. 338. b. p. 1. Tria Seminariorum generis, & quanam in singulis statuenda. 339. a. p. 1.
- Senatus Rhomagess decretum pueros catholicos efficiuntur. 324. a. p. 1. Seneca errores. 115. b. p. 1. Veritatis no-ticia neglexit, ibid. c. Verbis philosophi, moribus perditus. ibid. e. Dignitas, & utilitas. 200. e. p. 1. Scripturas legare & signum praedefinitio-nis. 201. a. p. 1. Effigie eius. 202. b. p. 1. Sublimitem eius quid arguat, ibid. c. E rerum naturis summis quantum potest, ibid. d. Sublimitas pulchritudinis eius immensa, ibid. e. Divino spiritu cordata. 204. d. p. 1.
- Quantum concusa florit semper, ibid. e. Intelligentia ab illa interpretate demonstrante Christi. 205. b. p. 1. Eius profunditas, & obscuritas, ibid. c. Causa obscuritatis & profundi-tatis, 206. b. p. 1. Senus eius multiplex, quaq. ad eum assequendum regula addibenda. 207. d. p. 1. Scriptura sensus litteralis, omnium sensuum fundamento. 208. a. Eius encomium, ibid. d. Quia in ea canenda, ibid. c. Quomodo quartuor admittat sensus, ibid. e. Eius sensus in suis Ecclesiæ perditus. 210. c. p. 1. Iuxta formam in Scripturam insinuat, erundus sensus mysticus, ibid. e. De recentioribus quibusdam qui in eam scrip-terunt, iudicium. 212. b. p. 1. Actionum, quae in Scriptura notantur obseruantur, quam utilitatem pariat, ibid. d. Librorum Scriptura sacra paratio. 214. b. p. 1. Quomodo debet esse regula cuiuslibet chronicæ. 232. c. p. 1. Quomodo ea, & Patres legendi à Clericis. 253. e. p. 1. Epitomes S. Scripturae tradenda ratio. 344. d. p. 1. Catalogus in quo Scriptura expositorum in variis distribuuntur classes. 249. p. 2.
- Eius verbo non mutanda exempla Spiridonis, ibid. a. Quomodo intelligentia scribenda. 354. a. p. 1. In ea legenda qua nam sine obseruanda, ibid. b. Eo spacio.
- Simulachra faisorum Deorum, unde inuenita. 266. b. 1. col. p. 2.
- Sinenses characteres habent Syriacis persimiles. 575. e. p. 1. Eorum regionis termini. 582. e. p. 1. A Seythies bello premuntur. 582. a. p. 1. Eorum portæ ibid. a. Regionis fertilitas, ibid. b. Mores, ibid. c. Habitus, ibid. d. Initium libri cuiusdam Sinensem. 583. c. p. 1. Quinque virtutes ponunt, ibid. d. e. p. 1. Per mille annos nihil eorum detractum Imperio, ibid. e. Maxime ad religionem Christianam proprie-ssam, ibid. f. Sacerdotes uos contemnunt, ibid. b. Idola parvificiunt, & cur, ibid. c. Venationi dedit, 583. a. Ingenio præstantes, ibid. a. b. Ab uno fusso, interdida. 644. c. p. 2.
- Seminaria militaria cur Gregorius XII, Pont. Max. instituta molitur, 2. c. p. 1. Clericorum antiquitus suisse instituta. 337. c. e. p. 1. Summum momentum possum in Seminarij. 338. b. p. 1. Tria Seminariorum generis, & quanam in singulis statuenda. 339. a. p. 1.
- Sixti V. breve ad Alumnos Seminario-rum Pontificiorum. 341. d. p. 1.
- Sixti Serenis de scriptoribus antiquis iudicium. 212. a. p. 1.
- Seneca errores. 115. b. p. 1. Veritatis no-ticia neglexit, ibid. c. Verbis philosophi, moribus perditus. ibid. e. Dignitas, & utilitas. 200. e. p. 1. Scripturas legare & signum praedefinitio-nis. 201. a. p. 1. Effigie eius. 202. b. p. 1. Sublimitem eius quid arguat, ibid. c. E rerum naturis summis quantum potest, ibid. d. Sublimitas pulchritudinis eius immensa, ibid. e. Divino spiritu cordata. 204. d. p. 1.
- Quantum concusa florit semper, ibid. e. Intelligentia ab illa interpretate demonstrante Christi. 205. b. p. 1. Eius profunditas, & obscuritas, ibid. c. Causa obscuritatis & profundi-tatis, 206. b. p. 1. Senus eius multiplex, quaq. ad eum assequendum regula addibenda. 207. d. p. 1. Scriptura sensus litteralis, omnium sensuum fundamento. 208. a. Eius encomium, ibid. d. Quia in ea canenda, ibid. c. Quomodo quartuor admittat sensus, ibid. e. Eius sensus in suis Ecclesiæ perditus. 210. c. p. 1. Iuxta formam in Scripturam insinuat, erundus sensus mysticus, ibid. e. De recentioribus quibusdam qui in eam scrip-terunt, iudicium. 212. b. p. 1. Actionum, quae in Scriptura notantur obseruantur, quam utilitatem pariat, ibid. d. Librorum Scriptura sacra paratio. 214. b. p. 1. Quomodo debet esse regula cuiuslibet chronicæ. 232. c. p. 1. Quomodo ea, & Patres legendi à Clericis. 253. e. p. 1. Epitomes S. Scripturae tradenda ratio. 344. d. p. 1. Catalogus in quo Scriptura expositorum in variis distribuuntur classes. 249. p. 2.
- Eius verbo non mutanda exempla Spiridonis, ibid. a. Quomodo intelligentia scribenda. 354. a. p. 1. In ea legenda qua nam sine obseruanda, ibid. b. Eo spacio.
- Sodales B. Virginis. 408. a. p. 1. quando & quoties sacramentum confessionis, & sacrosancta Synaxes obeat, ibid. d. p. 1. Quæ quotidie preces recitent. 409. a. p. 1. Quæ ratione ad sodalitatem admittantur, ibid. d. Quinam ab ea dimittendi, & ob quæ caussa. 410. a. p. 1. De ijs, qui ad probationem denouo admittuntur, ibid. b. De Ma-gistris, & ministris Sodalium, ibid. c. De officio Prefecti Sodalium, ibid. d. De officijs consiliariorum. 411. a. b. c. p. 1. Quibus libris maxime iuuentur sodales B. Virginis. ibid. d.
- Solus quale diligendum adficio. 221. d. 1. col. p. 2. Soli boni indicia, ibid. 2. col. p. 2.
- Sibylla, B. Virginis. 408. a. p. 1. quando & quoties sacramentum confessionis, & sacrosancta Synaxes obeat, ibid. d. p. 1. Quæ quotidie preces recitent. 409. a. p. 1. Quæ ratione ad sodalitatem admittantur, ibid. d. Quinam ab ea dimittendi, & ob quæ caussa. 410. a. p. 1. De ijs, qui ad probationem denouo admittuntur, ibid. b. De Ma-gistris, & ministris Sodalium, ibid. c. De officio Prefecti Sodalium, ibid. d. De officijs consiliariorum. 411. a. b. c. p. 1. Quibus libris maxime iuuentur sodales B. Virginis. ibid. d.
- Somnianus Deus immittat. 39. e. p. 2.
- Soni varia explicatur species. 180. p. 2.
- Stabiles & mobiles, ibid. 1. col. Stabi-les quo & qui, ibid. 2. col. Sonorum stabilium & mobilium diuisio. 190. 1. col. p. 2. Alij cononi, alij disoni, ibid. Eorumq. species. 191. p. 2. Sonorum, & intervalorum differentia. 190. 2. 1. 2. col. p. 2. Soni antiques, & ablatione medicoritatem con-quantur, 197. b. p. 2. Soni antiqui multiplices. 193. a. b. c. 2. col. p. 2. Simon Magus primus omnium hereti-corum, 508. e. p. 1.
- Sophismata hereticorum. 500. a. p. 1.

INDEX.

- Specula uentia ex ore ciburunt classem hostium, &c. ubi. 178. c. p. 2*
Speculatio sola non sufficit ad disciplinas. 32. d. p. 2
Sphera Archimedis. 177. d. p. 2 Ex Sphaera artificiali colligitur mundi artifex. 595. t. col. p. 2
Stapletonus fundamenta heresim huius temporis aperit. 458. d. p. 2
Status hominum praeoscendens tu Professori, tum auditori casuum conscientia. 282. d. p. 1 Elenchus auditorum qui scripsit de Statibus. 282.
Status hominum in quibus maior se est offert peccandi occasio. 297. e. p. 2
Status naturalis ubinam precipue existit. 148. a. p. 2
Stephani Regis Polonia regius animus. 135. b. & seq. p. 1 Eiusdem quaestio ad respondendum hereticis. 417. d. p. 2
Stoici virtutis primum negant. 531. d. p. 2
Studium Theologia manna suauissimum, quo nunquam saturari potest, qui plus est. 267. c. p. 1 Studiorum ratio in clericis. 340. a. p. 1
Stylus Theodori Gutz. 26. c. 2. col. p. 2 Iohanni Picti. ibid. Politiani. ibid. 2. col. ex Ctc.
Substantia hominis nec tangitur, nec cernitur. 606. e. p. 2 Quid sit substantia. 61. e. 62. a. b. p. 2
Summa docendi Theologia. 265. a. p. 1 Summa totius diuina historia. 214. d. p. 1 Librorum Sigonij de rep. Indorum. 219. c. p. 1
Superbia mater heresos. 468. e. p. 2 Superiora inferioribus prouident. 7. a. p. 2
Supputatio Liniana à reliquis discrepat. 231. d. p. 2
Sylvestri Aldobrandini in Institutio num librum primum, commentaria insignia. 23. e. p. 2
Symbolum Athanasi audiente populo cantari solium Roma, vigente lingua Latina. 325. e. p. 1 Contra rotum symbolum quinam generatione doceant. 362. e. p. 1
Symptomata in triplici sunt differen- tia. 144. c. p. 2 Quid in quolibet symptomate considerandum. 145. c. 146. b. c. d. p. 2 A medicis in consultationibus accuratè describenda. 146. a. p. 2 Symptomatis natura explicata, quid faciendum. ibid. d
Synagoga septuaginta seniores quales. 162. d. p. 1 Synagoga qualibet Iudeorum Roma, quantum annuè solvere debeat pro sustentatione hospita lis Iudaorū conuersorum. 509. a. b. p. 2
Synodi Lateranensis & Tridentina cur conuocata. 37. b. p. 1 In synodis ecclastica pricipue luet hierarchia. 221. b. p. 1 Generales quare congregata. ibid. a. Synodus Tridentina vult pueros instituit. 322. c. p. 2 Est tanquam compendium totius doctrina his temporibus salutaris. 267. a. p. 1 Catechismū ad Parochos scri-
- bit. 326. e. p. 1 Concilia diaecesa & Provincialia statuit. 37. 6. e. p. 2 Episcopalis synodi ab Apostolis co praesunt. 379. d. p. 1 Quid quatuor primis synodis continetur. 470. b. p. 2 Synodi Tridentina laus. 492. d. p. 2 Syntaxis artis mirabilis Petri Gregorij. 906. p. 2 Status hominum praeoscendens tu Professori, tum auditori casuum conscientia. 282. d. p. 1 Elenchus auditorum qui scripsit de Statibus. 282.
Status magna descriptio. 218. a. p. 2
- T
- T**ABVL A. de varijs hominum statibus. 283. p. 1 Tabula Isofonis de Nores utiles. 16. b. 2. col. p. 2 Generis deliberativa. 17. p. 2 Detabulis in uniuersum ius ad amonitio. 38. c. p. 2 Vnde desumpta. ibid. d. c. Tabula uniuersi iuris. 41. p. 2 In easdem tabulas consideratio. 50. a. p. 2 Librorum iuriis ciuilis a Vigilio conscriptorum, seriem complectens. 51. p. 2 Theodori Zuingeri tabula in Ethica utiles, sed expurganda. 123. b. 1. col. p. 2
- Tamerlanes Tartarorum Princeps à Turcis fulmen Agarenum appellatus. 24. d. p. 2 Tatianus discipulus Iustini Martyris scriptis contra Gentes, sed postea in heresim incidit. 580. b. p. 1 Summa totius diuina historia. 214. d. p. 1 Librorum Sigonij de rep. Indorum. 219. c. p. 1 Telephorus ieiunium Quadragestis feruari seuerius mandauit. 50. b. p. 1 Superiora inferioribus prouident. 7. a. p. 2 Supputatio Liniana à reliquis discrepat. 231. d. p. 2 Sylvestri Aldobrandini in Institutio num librum primum, commentaria insignia. 23. e. p. 2
- Symbolum Athanasi audiente populo cantari solium Roma, vigente lingua Latina. 325. e. p. 1 Contra rotum symbolum quinam generatione doceant. 362. e. p. 1 Symptomata in triplici sunt differen- tia. 144. c. p. 2 Quid in quolibet symptomate considerandum. 145. c. 146. b. c. d. p. 2 A medicis in consultationibus accuratè describenda. 146. a. p. 2 Symptomatis natura explicata, quid faciendum. ibid. d
Synagoga septuaginta seniores quales. 162. d. p. 1 Synagoga qualibet Iudeorum Roma, quantum annuè solvere debeat pro sustentatione hospita lis Iudaorū conuersorum. 509. a. b. p. 2
Synodi Lateranensis & Tridentina cur conuocata. 37. b. p. 1 In synodis ecclastica pricipue luet hierarchia. 221. b. p. 1 Generales quare congregata. ibid. a. Synodus Tridentina vult pueros instituit. 322. c. p. 2 Est tanquam compendium totius doctrina his temporibus salutaris. 267. a. p. 1 Catechismū ad Parochos scri-

INDEX.

- Testator an contrahat cum herede. 51. a. p. 2*
Testimonium vita est efficacius, quam lingua. 367. d. p. 2
Thales Milostus uixit post maiores Prophetas, ac Salomonem 400. annis. 157. d. p. 1. 74. d. p. 2 Idem quando philosophari caperit. 157. d. p. 2
Theatrum vita humana ab hereticis congestum. 85. c. p. 1 Non nisi expurgatum legendum. ibid. e. Eius expurgatio. 86. c
Theatrum orbis Terrarum quodnam auditis excusum. 216. c. p. 1
Theocriti Ecloga considerantur, & no- ue alie. 271. b. 2. col. p. 2
Theodori Balsamonis libri quanam in re cauendi. 34. d. p. 2
Theodorus Beza fidelissime edidit po- metata. 110. d. p. 1 Agnoicit se nibil hebreice scire. 237. c. p. 2 Quid in Euangeliu Luca egeris. 489. c. p. 1 Scriptura locum impudens mutat. 523. b. p. 1 Diuinam Scripturā suis scripturis obscurare nititur. ibid. c. p. 1 Curomnipotentiam Dei tollat. 558. d. p. 1
Theologia positiva, scholastica basis. 152. a. p. 1 Quia summatis in Theologia continentur. 191. d. p. 1 Primum locum in ea tenet autoritas. 192. d. p. 1 Vnde denam inchoanda. 189. e. p. 1 Ante & post natum Christum quanam vocata Theologia. 253. d. p. 1 Quid in ea fuerit vo- catum Oeconomia. ibid. e. p. 1 Scholastica qua. 254. b. p. 1 Positiva. ibid. Naturalis. ibid. Nomina Theologia in Diuina Scriptura. ibid. c. Scholastice definitio. ibid. d. Diuino. ibid. e Deus non in manuadis templis ha- bitet. 181. b. p. 1 De templo Salomo- nis consideratio. 310. d. p. 1 Mysteriū templi Salomonis. 208. 1. col. p. 2 An eius structura profit stru- ture huius temporis. 209. b. c. 2. col. p. 2 An inde ratio adificandi peten- dat. ibid. e. 1. col.
Tempus est norma rerum & custodia. 224. d. p. 1 Omnia consumit. 225. a. p. 1 Temporis necessitas in rebus ar- duis & cur. 305. d. e. p. 1 Tempus docendi Catechismum. 331. a. p. 1 Tempore latarum i. o. Tabul. à De- cemviris è Gracia liberabantur Iudei è seruitute Persica. 8. c. p. 2 Quantum temporis fluenter ab Ari stotele hucusque. 95. c. p. 2 Terentius inter Comicos verecundus, licet non omnino. 278. a. 1. col.
Tertullianus olim hereticorum acer ho- bis in pluribus. 509. a. b. p. 1 Hare- ticus Deum auctorem malis causan- tibus se opponit. 529. a. p. 1 Quid de Philosophia dixerit. 60. d. e. p. 2 Testamentum, pactum, fadus, & chiro- graphum, eadem sunt. 151. b. p. 1 Noi & veteris Testamenti discrimen. ibid. Testamenta an aliquo modo ad contradicunt. 45. a. p. 1 Catechismū ad Parochos scri-
- prudentia. 34. a. p. 2 Multa natura secreta referauit. 114. c. p. 2 Theologus quis propriè dicatur. 251. e. p. 1 Theophrasti liber de caussis plantarū perutili. 131. b. p. 2 Theophrastus & Porphyrius multa ex Iudis lau- danerunt. 78. b. p. 2 Ab eloquentia ab Aristotele sic vocatus. 130. d. p. 2 Librorum de caussis plantarum sy- npopsis. ibid. & seqq.
Theophrastus Paracelsus Hippocratis & Galeni methodū cōuenit. 156. e. p. 2 Geomatria est addictus. 156. e. p. 2 Theopompus à Deo percusus quod sacra littera suo oratorio ornare tē- tauerat. 198. e. p. 2 Theorematum Theologica Botij quid cō- tineant. 201. e. p. 1 Viginti Eucli- di Theorematem explicituntur. 197. & seqq. p. 2
S. Thomas inter Aristotelis Interpre- tes instar omnium est. 106. c. p. 2 Commendatio eius, à vita integrata, & studijs. 208. e. p. 1 Summa B. Thome quasi quinta essentia la- borum suorum. 209. a. p. 1 Summā eius, interpretandi ratio. ibid. c. Eius sensus, ex ipso pricipue est haurien- dus. 275. a. p. 1 Ratio scribendi in- segniora commentaria in eandem Summarum. ibid. d. Laus libri B. Thome aduersus gentes. 590. c. p. 1 Lau- datur etiam ab hostibus fidei. 122. d. 2. col. p. 2 Theologia S. Thome in compendium redacta. 260. p. 1 Thome Apostoli cum Alexandro Ma- gno non tam comparatio, quam emi- nentia. 121. a. p. 1 Thomas Caietani summa brevis. & suc- ciplena. 281. d. p. 1 Thucidides à Dionysio Halicarnas- se reprehensio. 232. b. p. 2 Tichonius mysticas regulas ad scripto- ryarum intelligentiam scripsit. 208. b. p. 1
*V*ALENTINI heres in Polo- nia uiget. 535. b. p. 1 Qualis es- sit. 535. b. p. 1 Quid S. Augustinus de eo. ibid. a. 2. col. Virgilij trattatori expe- dit ut legit S. Augustinum, & ubi. Vallensis Philippi II. Regis catholici Protomedicus nouam philosophandi rationem iniit. 113. c. p. 2 Quan- nam scripsit in Galenū. 267. b. p. 2 Tonus quatuor modis accipitur. 204. e. 2. col. p. 2 Tomi tredecim. ibid. Vide Musica. Topica Aristotelis ad usum adhiben- da. 116. b. p. 2 Topographia Palestina quinam descri- pte. 213. e. p. 2 Termenta damnatorum erū grau- tra quando cum corpore torquebun- tur. 332. a. p. 1 Traditione de veritate ac probitate le- gum. 589. b. p. 1 De medicina Hip- pocratis. 156. c. p. 2 Traditione in iure scriptis expendun- stris. 38. e. p. 2 Quanam in ijs pur- gatione egeant. 142. b. p. 1 Verbum diuinum quot fructus pariat. 201. a. p. 1 Cui comparetur in sa- cra Scriptura. 202. b. p. 1 Quid in quibusdam diuinī verbī uis effe- rit. & uita probat. 277. b. 2. col. p. 2 Trajanus Imp. cur heres parietina
- vocatus. 58. c. p. 1 Transylvani heretici doctrinam san- difissima Trinitatis, impie blasphemant. 545. b. p. 1 Eorundem de Dei filio errore. 551. e. p. 1 Hebraica lingua infertia. 552. a. p. 1 Primum Euangelij Ioannis caput profanant ab expositione. ibid. b. Quodam loca Episolarum. S. Pauli desor- que re conantur. ibid. b. Non minus una personam, quam unam naturam impie docent. 553. d. p. 2 Tribonianus auctor Institutionum iuri- ris ciuilis, sed religionis contem- por. 26. e. p. 2 Theopompus à Deo percusus quod sacra littera suo oratorio ornare tē- tauerat. 198. e. p. 2 Trinitatis nomen non est nouum. 511. c. 512. a. b. c. p. 1 Quando ea capta est predicari. 540. d. e. p. 1 Trinitatis veritas licet intelligentiam hu- manam superet, non est sicut a ratione aliena. 625. p. 1 Eius vestigia in rebus creatis perspicuntur. ibid. Apparet eius imago in mente hu- mana. 626. 2. col. p. 1 Turbatores Religionis quibusdam po- nis afficiebantur antiquitus. 124. d. p. 2 Turcarum amplitudo. Gracorum schi- mate, & hystericorum opera acci- dir. 92. d. p. 1 Imperium eorum par- ricidijs fundari solitum. 83. a. p. 1 Pueri addiscunt Coranum. 318. c. p. 1 Plus Mahometi Turca, quam Neariani Christi tribuant. 556. e. p. 1 Quomodo docendi sint, qui in- ter Turcas versantur. 571. a. p. 1 Duplex quasi Turcarū genus. 572. b. p. 1 Quinam ex eis dociliores. ibid. Quomodo cum Turcis agen- dum. 107. c. p. 2 De Virgilio, & resto eius usū. 280. a. 1. col. p. 2 Cautiones in eis legendis feruanda. ibid. b. Quinam cum vin- dicarunt. ibid. c. Idem Gracorum scriptorum collatione illustratus. ibid. e. Quid S. Augustinus de eo. ibid. a. 2. col. Virgilij trattatori expe- dit ut legit S. Augustinum, & ubi. In Vincere Obsopei adnotacionibus ad libros Epigrammatum Gracorū cau- dio. 293. c. 2. col. p. 2 Vinum medicamentum optimum. 165. a. p. 2 In Virgilianis fragmentis quid cau- dum. 107. c. p. 2
*V*ia uilla non uolit est possessionis. 183. p. 2 Victoris Giselinii parantes aduersus ob- scenos Poetas. 269. a. 2. col. p. 2 Videndi vis in quo sita. 111. a. p. 2 Vigiliū indicium de iure dicendō. 56. e. p. 2 Villanicenij distributio Psalmorum in sex ordines. 236. d. p. 2 In Vincere Obsopei adnotacionibus ad libros Epigrammatum Gracorū cau- dio. 293. c. 2. col. p. 2 Vinum medicamentum optimum. 165. a. p. 2 In Virgilianis fragmentis quid cau- dum. 107. c. p. 2 De Virgilio, & resto eius usū. 280. a. 1. col. p. 2 Cautiones in eis legendis feruanda. ibid. b. Quinam cum vin- dicarunt. ibid. c. Idem Gracorum scriptorum collatione illustratus. ibid. e. Quid S. Augustinus de eo. ibid. a. 2. col. Virgilij trattatori expe- dit ut legit S. Augustinum, & ubi. Vallensis Philippi II. Regis catholici Protomedicus nouam philosophandi rationem iniit. 113. c. p. 2 Quan- nam scripsit in Galenū. 267. b. p. 2 Tonus quatuor modis accipitur. 204. e. 2. col. p. 2 Tomi tredecim. ibid. Vide Musica. Topica Aristotelis ad usum adhiben- da. 116. b. p. 2 Varro cīnēdatismissus à quonam edi- tū. 25. d. p. 2 Vatis diuinis aduersatur furor. 213. e. p. 2 Termenta damnatorum erū grau- tra quando cum corpore torquebun- tur. 332. a. p. 1 Traditione de veritate ac probitate le- gum. 589. b. p. 1 De medicina Hip- pocratis. 156. c. p. 2 Traditione capitū quid sit. 213. b. p. 2 Venerorum Duces, qui prestantissimi. 142. b. p. 1 Virtus vulnere virescit. 306. a. p. 2 Virtus cum Religione coniuncta mi- ram vim habet. 401. a. p. 1 Quantis bonis causa sit. 572. a. p. 1 Virtutes in Deo alia quam quae in hominibus. 596. p. 2 Vis cōcrendi contrarium appetitum est incorporeal. 605. c. p. 2 Vis diuinā sapientia summa. 25. b. p. 2 Vita Sanctorum quomodo scribenda. 82. a. p. 1 Vita Imperatorum mu- niale prodierunt ab hereticis. ibid. c. Vita

INDEX.

<i>Vita Patrum prius legendi, quam eorum scripta.</i>	356.a.p.1.	<i>A vita saeculari ad Religiosum firmo pede traxi, difficile est.</i>	390.b.p.1.	<i>Vita potius amittenda quam Deus.</i>	641.b.	<i>Px. Vitam malam in bonam mutare, arduum est.</i>	646.b.p.2
<i>Vitruvius precepta Architecturae egestie tradidit.</i>	209.a.1.col.p.2	<i>Vlterna vino lauanda, non oleo.</i>	205.a.p.2	<i>Vnguentorum, & cineris usus.</i>	223.b.p.1		
<i>Vlramontanorum, & Cismontanorum pugnans in Iure tradendo methodus.</i>	52.d.p.2						
<i>Vnio anima cum corpore, & Hypostasis in Diversis quomodo differant.</i>	517.						

X

<i>X ACA, & Amida Iaponiorum magistri.</i>	590.b.p.1.	<i>Hos duos cum Cami, & Fotoque homines fuisse.</i>	612.z.col.p.2
<i>Xisti Senensis Bibliotheca.</i>	5.4.p.1		

Z

<i>Z ASII expurgatio quenam anno huic seculi 1587.</i>	55.a.p.2
<i>Zodiaci partes, & signa mutarunt locum.</i>	96.a.p.2

Errata & quadam Annotationes addita.

Prima Pagina 8. Linca 6. Lege Ioannis. 32. 28. vires. 61. 35. suis. 78. 10. quam. 83. 15. Philippi. 83. 28. Argentorati. 95. 19. Iacobi. 97. 7. Germanos. 149. 53. often-
Paris duntur. 160. 23. cheubini, pro Terram. 162. 22. Sephora, pro phutiphera. 192. 35. dele. Episcopius. 195. 35. scripturas. 197. 44. panis. 209. 31. spiritalibus.
errata. 210. 45. scripturis. 212. 53. propter. 213. 36. quo. 213. 47. Offic. 218. 2. Aufstro. 223. 28. excitatus. 228. 3. fe. 230. 49. hift. christiana. 235. 2. dc. 233. 37. Matianus Carmelita. 237. 20. noleuerit. 240. 44. nomen. 244. 4. Papa. 258. 2. falsum. 260. 59. moueat. 261. 6. cauillatates. 261. 4. famili. 262. 25. nofre. 264. 30. virtutib[us]q[ue]. 279. 10. siue. 282. 3. ascendet. 282. 3. t. Synodos. 297. 30 & 32. & 33. acsiuerit. maneat. opponet. fecerit. prolabetur. 309. 8. infideli. pro crudeli. 313. 30. contradicendum. 322. 31. de te. 3p. 4. collocatus. 344. 16. Tridentina. lin. 28. Luggduni. 347. 51. corripiebantur. 354. 44. ne forte nec. 357. 40. queat. 362. 19. deceptum. 367. 35. venditaciones. 369. 36. milii omnis. 370. 14. lunt. pro. cfc. 383. 20. fecreuerit. 387. 50. exulat. 385. 13. metianus. 422. 1. 3. intellectum. 429. 47. tertium. 43. 22. Iterens. 236. 12. renuntias. 43. 1. 3. runc. 45. 3. 1. iam. pro nam. 459. 48. nrebat. 461. 7. Doctrinatum. 462. 35. que. pro. quas. 470. 17. dixi. 470. 52. artilli. 471. 1. noluerint. 476. 40. confelli. 478. 8. tententium. 505. 11. 2. col. in hexelim. 514. 53. Divinitatis. 519. 16. ne infacundior. 524. 21. collare. 530. 56. fiduci. 547. 37. lapientiam. 575. 12. regio. 619. 15. Iaponijs. 625. 14. fide. 631. 9. 1. col. credibile. 635. 50. 2. naturarum. Reliqui prudent lector corriget.

Secunda Pag. 5. lin. 29. indit. 32. 23. Herniogeniano. 56. 3. amissio. 91. 29. infinitam. 95. 51. fuerunt. 100. 3. possint. 108. 53. conponunt. 112. in margin pone loco
Paris Artibotelles. S. Thomas. 123. 13. ferre. 123. 43. qualitatem. 144. 43. habet. pro habetur. 146. 8. generibus. 147. 12. symptoma. 149. 46. morbi. 159. 45. Pa-
errata. trij. 179. 9. arque. 18. t. in margine. pone. ptenotione. 222. 9. Reipub. 222. 24. Provincias. 225. 1. 1. 22. 6. 21. ludorum. 249. 61. ER. 253. 11. conuersiones. 253. 14. tulli. 245. 51. Cremona. 256. 5. 1. pone. 116. pro. 155. 20. 27. 19. vrbs. 264. 2. fortiter. 264. 16. apum. pro. aptum. 265. 1. nouis. 265. 25. ab solutiorem. 267. 1. vero. 271. 1. Inter C. D. col. 1. lege. ita. Ut Dorica Pastonibus conuenientissima loqueretur. Ibidem autem, adeo posf. Versam. habemus. Ibidem idem pro redditu. lege redditum. 272. lin. 3. o. col. 1. pullular. pro pollutar. 281. 1. commendant. 281. col. 2. lin. 50. quod. pro. Qui. 294. 25. 1. col. stat. pro. haec. 294. 19. 2. col. Tam. pro. lam. 294. 26. 2. col. Ni. pro. Vi. 264. 26. 1. col. pro. non auren. pra. 263. 20. 2. col. carmine pro. criminie. 270. 39. 1. a. na-
tos. 284. col. 1. Inter B. C. mirabile. 287. col. 1. Inter B. C. Extitum. quo. 290. 3. col. 2. attollat. 295. col. 1. Inter C. D. Cautes fuit. 313. col. 1. supra finem
lin. 3. hoc. pro. hanc.

Pag. 30. Primi partis inter C. D. lege. Cum enim Spiritus (vt inquit Apostolus) omnia scrutetur etiam profunda Dei, spiritualis autem iudicet omnia. dubitandum non est, quin e[st] Christiana, & spiritualia Schola petenda sit uniuersitate haec artis pernoctendi ingenia nonnullime.

Pag. 38. cap. VII. Primi libri. Vbi sunt haec verba. Et alii in Oriente. adde. Et haec guidem, vii & alia. Io. Baptista Crifpus perdocta Patrum Panoplia.

In Platонem. Quam dum noster hic liber esset sub prelo, manuscriptum legimus.

Dicit autem argumentum libri septimi, quod quidem est sequens.

NON solum erga Catholicos, atque eos, qui ab Catholica Ecclesia quadam tenus alieni sunt, necesse est, ut exerat se Christiani Sacerdotis virtus, & opera, verum etiam potissimum erga eos, qui sunt infensissimi Religionis hostes. Quorum cum infidias praeponere, ac damna anteuertere conati sint enixe omni saeculo Ecclesia columnæ Viri sanctissimi, & ipse Synodi salutares; sanè nobis, in quos fines sæculorum deuenierunt, hoc è faciendo alacrius est, quanto non tam circumquaque, quam in ipsis quoque visceribus Christianus Orbis ab hereticis obsidetur. Propterea qua methodo agendum sit, ut operarij ad hanc utilissimam concertationem instituantur; Quive potissimum Autores habendi sint ad manum, ne teratur tempus, hoc libro ostendimus, cuius capitum inscriptiones præstat, ut his studijs se datu[m] primò legant.

TIBI DOMINE IESV OMNIS GLORIA.

Regestum.

Prima ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZ, Aa Bb Cc Dd Ee Ff Gg Hh Ii Kk Ll
Ters. Mm Nn Oo Pp Qq Rr Ss Tt Vv Xx Yy Zz, Aaa Bbb Ccc Ddd Eee Fff.

Ggg Hhh Iii.
Secunda a b c d e f g h i k l m n o p q r s t u x y z, aa bb cc dd.

Ters. Cicero additus ad finem, A B C.

Excudebat Roma in Vaticano Dominicus Basa Typographus Pontificius.
Anno salutis nostra. M. D. XCIII.

Hinc diligenter scripsit Joh[ann]es Casella eiusdem h[ab]et 260. y. y. - quatuor
et sic cura et eius manus et diligenter preservat.